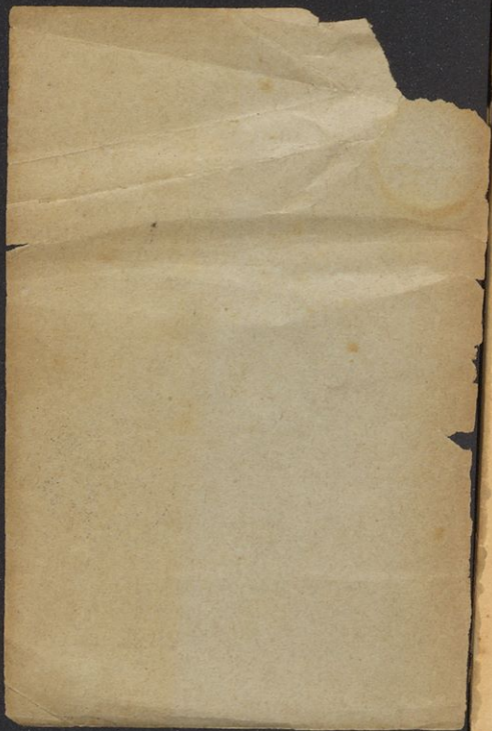

509, VII, C, g, e

70/71

VII
C. 34.509,
g.

Sveti čudodelnik
Anton Padovanski.

Kratek popis življenja tega svetnika
in navod, njemu v čast opravljati po-
božnost devet torkov.

Z dovoljenjem visokoč. knezoškofijstva
ljublanskega.

Drugi popravljeni natis.

V LJUBLJANI, 1891.

Založil tretji red.

Izdajatelj prepušča obseg vsega tega delca sodbi svete matere katoliške cerkve v smislu določil s. splošne Inkvizicije od let 1625 in 1634, in v smislu določila papeža Urbana VIII. od let 1634 in 1641.

Kratek popis
življenja
svetega Antona
Padovanskega.

030054300

Sveti Anton je bil rojen od plemenitih starišev leta 1195 v Lisabonu, glavnem mestu portugalskem. Pri kerstu je dobil ime Ferdinand. Njegov pobožni oče, Martin Belloneški, je bil v višji službi pri kralju, njegovi materi pa je bilo ime Marija; bila je bogaboječa žena iz visokega rodu Trevera. Oba sta krepost više cenila, kakor svoj plemeniti stan; zaradi tega sta si tudi vse prizadejala, da bi svojemu sinu ne dala samo plemenitaške, ampak tudi pravo kerščansko odgojo. Pod nadzorstvom nekterih pobožnih duhov-

nikov stolne cerkve se je posvetil Bogu udani mladenič vednostim. Vsled svoje velike marljivosti je tako napredoval v učenji in v hrepenenji po vseh čednostih, da je že v svojem petnajstem letu sklenil, za zmirom ohraniti svoje serce čisto in mirno, odreči se goljufivemu posvetnemu veselju in podati se v samostan.

Z dovoljenjem svojih starišev je torej stopil v avguštiński samostan Lisabonski, kjer je tudi postavil temelj svoji prihodnji svetosti. A pogostno obiskovanje sorodnikov je motilo njegovega duha, ki se je vedno pečal z Bogom. Za tega delj je prosil svoje predstojnike, naj ga pošljejo v kakšen bolj oddaljen samostan. Prišel je v Koimbro v samostan svetega Križa. Tukaj je preživel osem let, skrit pred ljudmi, v najostrejšem zata-

jevanji samega sebe. Njegovemu tihemu, krotkemu in nedolžnemu vedenju so se čudili vsi njegovi tovariši in velike čednosti njegove so bile v zgled vsemu samostanu. Noč in dan se je pečal sè svetimi znanostmi, posebno pa je prebiral sv. pismo in spise cerkvenih očetov. Na ta način, in ker je bil zeló nadarjen, se je izšolal v krepkega pridigarja, ki je govoril iz lastnega prepričanja, vsem segal v serce in tako obilen blagoslov razširjal v sv. cerkvi. Ker je tako rad molil in živo premišljeval božje resnice, ohranil si je vedno bistrega in vselega duha, in tako je prav kmalu dosegel ono vzvišeno popolnost, po kateri se je odlikoval v strogem redu sv. Frančiška.

V osmem letu njegovega življenja v Koimbri je pripeljal don

Pedro, infant *) portugalski, sveta telesa prvih pet mučenikov iz reda sv. Frančiška v Španijo. Dobil jih je v deželi Maroški, kjer so bili umorjeni, in jih izročil samostanski cerkvi v Koimbri. Pogled na te svete ostanke napravil je tako globok vtis na sv. Antona, da je začutil v sercu gorko hrepenenje, za Jezusa preleti svojo kri. „Zá te“, dejal je večkrat sam-sebi, „zá te je Zveličar dal kri in življenje svoje, in ti, kaj si do zdaj storil zanj? — O, ko bi tudi jaz mogel postati dar ljubezni, mučenik!“ Hrepenenje po mučeništvu za Jezusa je čedalje bolj rastlo v njem. Ker je mislil, da bo tej svoji želji najložje vstregel, ako stopi v red sv. Frančiška, oberne se do

---

*) infant, t. j. kraljevič.

svojih predstojnikov, naj bi mu v to privolili. Od začetka so se ti zeló upirali, ker bi duhovitega moža neradi izgubili izmeje sebe. Spoznavši pa klic božji, so privolili, da smé izstopiti. Ko je sveti mladenič prosil dovoljenja, da bi smel zapustiti samostan svetega Križa ter stopiti v red sv. Frančiška, so bili kanoniki zeló žalostni zaradi tega. Eden izmed njih se je posmehoval svetnikovim sklepom in mu dejal v šali: „Le pojdi Ferdinand, prav gotovo postaneš svetnik!“ — „Če se pa to res zgodi, kaj boš pa potem rekel?“ odgovoril je Ferdinand, „ali ne boš imel vzroka dovolj tega veseliti se in Boga hvaliti?“

Precej se je podal v majhen samostan, ki so ga imeli frančiškani pri Koimbri, in je prosil, da bi ga

sprejeli. Radi so mu vslišali prošnjo, bil je preoblečen leta 1221. v kapeli, ki je bila posvečena svetemu puščavniku Antonu. Svoje prejšnje ime Ferdinand je spremenil v ime Anton, s terdnim sklepom, da bo tega svetnika v vsem posnemal. Nekaj časa je živel mej sinovi sv. Frančiška, molil ter si nalagal najostrejše spokorne vaje. A zopet se je v njem vzbudila želja, postati mučenec kerkščanstva. Na kolenih je torej prosil svoje predstojnike, naj mu dovolijo iti Mavrom v Afriki oznanovat sveti evangelij. Ko je dobil dovoljenje, podal se je na ladijo ter na obrežji afrikanskem stopil na suho.

A komaj prične svoje apostolsko delovanje, napade ga huda bolezen. Ker le - ta le ne poneha, se mora odločiti za vernitev v Španijo. Na smert bolnega misijonarja spravijo

torej na ladijo. Nasprotni vetrovi pa zanesó ladijo v Sicilijo, in v Mesini stopijo potniki na suho. Sveti Anton mora zavoľo svoje boleznidelj časa bivati v tem mestu. Tú zvé, da je sv. Frančišek Asiški zbral svoje učence, da bi videl, kakó daleč da so dosihdob prišli na poti popolnosti.

Želja, videti sv. ustanovnika, ga tako prevzame, da pozabi bolezen, in slabost in se tjà poda. Videl je sv. Frančiška in večkrat razgovarjal se ž njim. To mu je serce navdajalo s tolažbo in zaupanjem. Sveta priprostost in priserčna ljubezen svetnikova do Boga naredili ste na Antona tak vtis, da je sklenil nič več ne verniti se v Španijo, temveč ostati v Italiji in v bližini sv. očeta. Tako, mislil je, da mu bode mogoče, bolj natanko opazovati sveto in pobožno življenje njegovo in ravnati se po

njem. Ker je bil pa Anton jako slaboten, ponujal se je zastonj predstojnikom samostanov za najnižja in najtežja dela; nihče ga ni hotel sprejeti, ker so se bali, da bi bil pri hiši samo za napotje, in tudi zato, ker je zelo skerbno prikrival svoje znanje in čednosti svoje. Slednjič se ga vsmili dobroserčen gvardijan, Gracijan po imenu; ta ga vzame sè sabo v svojo pokrajino ter mu pri Boloniji blizo nekega samostana odloči ozko sobico za stanovanje.

Tukaj je živel Anton skrit in sam zase, nič družega bolj si ne želeč, kakor da bi ostal svetu nepoznan. Vedno je mislil na Boga; verhu svojega izglednega življenja pa se je močno zatajeval in opravljal ostra spokorna dela. Prenašal je vsako sramotenje in bil je tako molčeč, da mu nikoli ni všla besedica, iz

katere bi se moglo sklepati, kaj da zná. Na poseben način pa se je zgodilo, da so prišli do skritega zaklada svetnikove učenosti. L. 1221. so se zbrali redovniki sv. Frančiška sè sosednimi dominikanci v Forliji zaradi samostanskih stvari. Tjà je gvardijan tudi sv. Antona vzel sè sabo. Ko se je zborovanje pričelo, so prosili dominikance kot goste, naj imajo poprej nagovor; ti pa so dejali, da niso pripravljeni na to. Božja volja pa je bila, da gvardijan zaukaže Antonu, naj gré na leco ter naj govori, kar mu bode sveti Duh vdihnil. Ponižno uboga svetnik ter pridiga tako zgovorno, silno in lepo, da so se vsi poslušalci čudili. Sv. Anton je bil takrat 26 let star, in kazalo je, da je po rojstvu in po milosti božji odmenjen za pridigovanje. Imel je častitljiv in prikupljiv obraz,

glas mu je bil močan, prijeten in njegov spomin neizrečeno terden. V svetem pismu pa je bil tako izveden, da ga je znal natanko porabiti pri vsaki reči in da je bil v stanu pravi pomen božjih rekov s čudovito lahkoto in korenitostjo razlagati. Svetnik je vsa svoja mlada leta preživel na Portugalskem in se nikdar ni pečal z učenjem jezikov; in vendar je s tako spretnostjo pridigoval v laškem in francoskem jeziku, kakor bi se bil le-teh od mladih nog učil.

Neprenehoma je Bog delal čudeže nad onimi, ki so poslušali njegove pridige, ali pa so vsaj želeli biti pričujoči. Neka žena ni mogla od svojega razuzdanega moža dobiti dovoljenja, da bi šla k svetnikovi pridigi. Podala se je torej v sobo, ki je bila v zgornjem nad-

stropji njene hiše, stopila je k oknu in tukaj slišala pridigo tako različno, kakor bi bila tam, kjer je sv. Anton pridigal. V resnici pa je bilo eno uro hodà do tjakaj. To je povedala svojemu možu in ta je sam spoznal, da se je res čudež zgodil. Spreobernal se je in odslej je bil zelo priden poslušavec božje besede iz ust svetnika Antona.

Neka druga žena pa je pustila svojega otroka samega brez váruha doma ter je šla pridigo poslušat. Mej tem pa, ko je poslušala svetega pridigarja, zgodilo se je doma nekaj prav žalostnega. Otrok je padel v kotel vrele vode, kakó, tega otrok ni mogel povedati, ker še ni znal govoriti. Vsakemu je jasno, da bi bil po natornih postavah otrok precej moral umreti. Ali Bog, ki varuje vse one, ki ljubijo njegove

služabnike, je ohranil otroka popolnem nepoškodovanega. Ko pride mati domóv, najde ga v tej strašni kopeli igrajočega se, kakor bi bil na prijetnem kraju.

Tretja žena, vernivši se od pridige, našla je svojega otroka mrtvega v zibeli. Précej hití k svetemu pridigarju ter ga prosi, naj jej pomaga. On jej reče besede, ktere je govoril Gospod v evangeliju stotniku, ki ga je prosil, naj mu ozdravi sina: „Idi, tvoj sin živi!“ Še tisto uro je zvedela resnico njegovih besedí, kajti ko je domóv prišla, je našla otroka že po konci, igrajočega se z drugimi otroci njegove starosti.

Ko je sv. Frančišek izvedel o odličnih lastnostih in vednostih Antonovih, poslal ga je v Verčeli, kjer

naj bi se še popolniše izučil v bogoslovnih vedah. Anton se je res z velikim veseljem učil bogoslovja v Boloniji, Tuluzi, Monpeljéru in v Padovi, dokler ni bil imenovan za gvardijana Limoškega. Slednjič so ga posvetili v mašnika in mu ukazali v raznih pokrajinah oznanovati pokoro. Kmalu je povsod zaslovela njegova pridigarska zgovornost in pobožnost. Imenovali so ga sploh svetnika. Ne gledé na osebo pridigal je sv. Anton pred imenitnimi in nizkimi, krepko je oznanoval Jezusa križanega in hrabro se boril zoper nevero in pregrehe. Ta odločnost in resnoba ga je večkrat pripravila v smertno nevarnost.

V tistem času je stopil Ecelino ali Hecelin, rojen Nemeec iz terbiške pokrajine, na čelo gibelinov ali cesarskih priveržencev, ter ropal po

deželi petnajst let. Ni se zmenil za cerkvene kazni, ki so se mu trikrat naložile. Hecelin zve necega dné, da so se Padovanci spuntali zoper njega; silno razserjen vsled tega, dá en sam dan 12.000 prebivalcev pomoriti. Verona, kjer je navadno bival, je bila že skoraj brez ljudi. O teh grozovitostih sliši za vero pogumni Anton in precej sklène hiteti v Verono k Hecelinu. Podá se na pot, pride v Verono k palači ter poprosi, naj bi ga peljali pred kneza. Takòj mu uslišijo prošnjo. Vstopivši ugleda Anton Hecelina na prestolu sedečega in okolu njega trumo vojakov, ki so bili pripravljene, ubogati na vsak migljaj svojega gospoda. Toda Antona ta pogled ni kar nič osupnil, temveč s sveto odločnostjo je stopil pred Hecelina rekoč: „O ti sovražnik božji, ti gro-

zoviti trinog, jednak si besnemupsu! Kdaj bodeš nehal prelivati nedolžno kri kerščansko? Glej, Bog je že izrekel sodbo nad teboj, strogo in strahovito!“ Na ta ogovor so pričakovali Ecelina obdajajoči vojaki, da jim bode ukazal, naj umoré svetnika. Ali božja volja je bila, da se je zgodilo nekaj čisto drugačnega: trinoga te besede resnega oznanjevalca pokore tolikanj ganejo in mu tako preženó prirojeno mu surovost, da postane krotak kot jagnje; odveže si svoj pas, ga ovije kakor spokorni pas okrog vratu in pade pred božjega moža; ponižno prizna — vsem pričujočim v veliko začudenje — svojo zadolženost, obljubi poboljšati se, ter se oberne k svojim sokrivcem z besedami: „M o ž j e , tovariši moji! N e č u d i t e s e ,

kajti kar vam bodem zdaj povedal, je sama resnica. Videl sem okrog obraza tega moža nebeški svit, ki me je tako prestrašil, da sem si mislil, vsled tega zame tako strašnega pogleda se mi je v pekel pogrezniti!“ Odslej je Hecelin svetnika zelo častil in dokler je le-ta živel, se je zvesto varoval hudih pregreh. Ko pa je sv. Anton še dalje pridigoval o storjenih grozovitostih Hecelinovih, poslal je k njemu svoje služabnike z odličnimi darili, ukazavši jim: „Ako sprejmete ta darila, umorite ga pri tej priči; ako pa jih nejevoljno zaverne, preterpite vse, ne da bi mu storili kaj žalega.“ S tem se je hotel prepričati, je-li Anton še zmirom pod posebnim varstvom božjim. Tako podučeni služabniki pridejo k Antonu

ter rekó: „Tvoj sin Hecelin iz Rima priporoča se ti v molitev ter te serčno prosi, sprejmi ta mali dar, ki ti ga pošilja iz udanosti. Moli k Bogu za njegovo dušo.“ Ko Anton to zasliši, odbije ponujeni mu dar z vidno nejevoljo ter pravi: Človeškega ropa ne sprejmem ne trohice. Vse to mu bo v pogubljenje. Idite urno nazaj, da mi vaša pričujočnost ne oskruni hiše.“ Poslanci zdaj vsi zmešani hité nazaj k svojemu trinogu in povedó mu vse, kar se je zgodilo. In on zakliče: „To je mož božji! Spustite ga, sicer pa naj mož sam pové, kakšna darila hoče imeti v prihodnje.“

Svetnikovi govori so bili polni vzvišenih misli, lepih podob, a vendar so bili zeló priprosti.

Sv. Anton pridiguje ribam v Riminu.

V enajstem in dvanajstem stoletji se je zopet pričelo širiti eno najhujših krivoverstev, namreč manihejstvo, katero je bil že sveti Avguštin slavno premagal. Posebno je poganjalo korenine v Italiji in na južnem Francoskem ter se pod imenom Katarcev in Valdovcev, Albinžanov in Patarencev nevarno širilo po mestih in vaséh.

Ker je bila nevesta Kristusova, sveta cerkev, v takó hudi stiski, poslal jej je neskončno vsmiljeni Bog dva izverstna podpornika na pomoč; vélika očaka, sv. Dominika in sv. Frančiška. Ta dva sta se z izvoljeno trumo svojih sinov vojskovala zoper krivoverce z učenostjo, z molitvijo, in svetostjo svo-

jega življenja, pa tudi s kervjo, ter jih na zadnje tudi premagala.

Velik delež pri tem častitem bojevanji za čast božjo in zveličanje vernih je imel tudi sveti Anton. Njegov trud je posebno Romanijo rešil te kuge. Najbolj okuženo je bilo morebiti mesto Rimini. Nič ni pomagalo, da so njegovi goreči škofje in da je celó rimski stol vse moči napel proti temu okuževanju. Komaj pa je naš sveti misijonar prišel blizu tega mesta, že je obšel krivoverce velik strah, ker je šel pred njim glas, da se mu noben nasprotnik ne more ustavljati. Vsled tega so se dogovorili, da ga še poslušali ne bodo in so našuntali tudi ljudstvo, naj storí isto tako.

Svetnik je bil navajen, povsod veliko množico videti pred seboj; ko pa je sèm prišel, je videl, da

se je vse umikalo pred njim in da je k pridigi prišlo samo nekaj žensk in starcev. Toda Anton zaradi tega ni izgubil svoje gorečnosti in kar je enkrat pričel za božjo čast, tega ni več pustil v némar. Pridigoval je oni kopici, ki je bila pred njim, to pa tako goreče, da so neverniki sklenili umoriti ga, ko so bili zvedeli to stvar. — Ko svetnik to sliši, umakne se za več dni v samotno sobo, kjer neprenehoma prosi Boga z molitvijo, postom in strogimi spokornimi vajami vsmiljenja za preslepljeno ljudstvo, da bi spregledalo in se omehčalo ter se dalo podučiti v katoliški veri.

Iz te samoté se je nato Anton podal naravnost na obrežje jadranskega morja, tjà, kjer se izliva reka Marekija. Tu povzdigne svoj glas ter vsklikne ribam:

„Pridite, brezumne ribe, pridite poslušat besedo božjo, besede Boga, ki vas je vstvaril; osramotite ljudi, ki se ne odrekó zmoti, temveč serce in ušesa zapírajó božjemu glasu.“ — Na obrežji pa se je bilo zbralo tudi mnogo radovednežev in zasme-hovavcev. In glej! kak velik, neslišán čudež! Komaj izreče svetnik svoje povelje, začne se morje gibati in takoj se na poveršji pokaže množica vsakoverstnih rib, velikih in malih, ki urno plavajo k bregu proti sv. Antonu in se z glavami po konci v najlepšem redu razverstijo, kakor vojaki pred poveljnikom. Najmanjše so prav blizu, večje pa v polukrogu vedno dalje in dalje, in mirno in pazljivo pričakujejo besedí novega aposteljna. Vsi zbrani pa so globoko ginjeni, in čudé se temu neznanemu čudežu čakajo, kaj da bo.

Ko pa je svetnik videl prihajati čudne poslušalce svoje, radoval se je v Gospodu ter pričel ribam govoriti kaj lepo pridigo :

„Hvalite, ribe, Gospoda, poveljujte svojega stvarnika, hvalite ga, da vam je za stanovanje in dom odločil tako lepo in skoro brezmejno pervino (živelj, element), toliko pribežališč pred nevihtami, da je vode napravil tako čiste, tako prozorne, da morete najti ceste svojemu potovanju in spaziti preganjanje svojih sovražnikov. Ravno ta Bog vas je pri stvarjenji blagoslovil, pripravil vam primerno hrano, da se živíte ter vas obdaril s čudovito rodovitnostjo pred vsemi drugimi živalmi v množitev vašega zaroda. Hvalite Boga zaradi mnogoštevilnih prednosti in svoboščin, ki vam jih je podaril. Vas je stvarnik oprostil,

da niste živi stvari podložne, vas je ob občnem potopu pri življenji ohranil; dal vam je, da ste brez vse nevarnosti in škode neovirane okrog plavale, ko so vendar vse druge živali poginile, bolj iz strahú kakor zavoljo povodnji. Vé ste bile pripomoček, s katerim je Bog ubežnemu Jonu pripravil tridnevno prebivališče ter ozdravil slepega Tobijo. Vé ste Odrešeniku samemu radodarno podelile davek zanj in za učenca njegovega. Vé ste tudi jedilo spokornim, ki se mesa zderžujejo. Sam Odrešenik, ko je vstal, je blagovolil vživati vaše meso v neovergljiv dokaz svoje človeške nature in svojega vstajenja od mertvih. Da, Gospod je celó hodil po vaši pervini vam nad glavami in svoje učence si je izbral izmed ribičev, da jih je naredil ribiče ljudi. Zato

vas je tudi toliko nagnal v njih mreže.“

Ribe, velike in male, kakor je bilo videti, so zelo pazljivo poslušale, čezdalje bolj je rastlo njih število, in kakor bi imele pamet, pomaljšale so glave zdaj kvišku, zdaj navzdol, široko odpirale usta in po pridigi se niso umaknile prej z mesta, dokler jih ni sv. Anton blagoslovil in jih odslovil. Potem so silovito plosknile s plavutami ter zginile v morji, ki se je še dolgo zatem gibalo. A tudi gledavci so bili presunjeni silnega ginjenja. Mnogi so jokali pretreseni pri tem pogledu, drugi so svetniku padli k nogam ter ga prosili, naj jim odpusti njih nevero. Nekteri so hiteli v mesto ter priklicali množico ljudstva.

Sv. Antonu je zdaj pokorščina brezumnih živali ponudila priliko,

ljudi pograjati zaradi njih nehvaležnosti in nevere. Živo jim popisuje, koliko hudo da je greh, posebno pa krivoverstvo. Tako popolnem jih prepriča njih zmote, da se le razven peščice nekterih terdovratnih spreoberne vse mesto. Tako je sveti Anton sè svojo gorečnostjo mestu Rimu odperl vrata v ovčji hlev svete cerkve in v nebesa.

Ko je naš svetnik leta 1227. v Rimu pred papežem Gregorijem IX. pridigoval, je bil ta tako ginjen, da ga je ves zavzet imenoval „skrinjo zaveze“. Sè svojo krotkostjo in serčno ljubeznijo je odjemal celo svojemu očitanju vso grenkobo in razumel je redko umetnost, krive resnobno kaznovati in poboljšati, ne da bi izgubil njih zaupanje. Ako je terdovratne grešnike strašil z božjimi kaznimi, tolažil je pa pobožne duše,

navdajajoč jih z živim zaupanjem v božje vsmiljenje. Zato je tudi ljudstvo v trumah vrelo skupaj, kjer je on pridigoval. Ker cerkve večkrat niso mogle sprejeti toliko ljudi, je bil prisiljen, božjo besedo oznanovati na očitnih tergih, dostikrat celó zunaj na polji.

Nekega dné je ta goreči mož zopet pridigal pod milim nebom, ker je bilo silo veliko poslušavcev, ki so bili privreli k njegovi pridigi. Kar se zbere težak oblak, začne se bliskati in germeti, ter vsem zbranim žuga strašna nevihta. Vsak misli le na to, da bi se rešil ter prišel pod streho. Anton pa vse priderži ter jim obljubi, da jih ne bode zmočilo. In res se je nevihta ulila okrog in okrog poslušavcev, poplavela je vsa tla, a niti ena kap-

ljica ni padla tja, kjer je stal Anton s pobožno množico.

Drugikrat je pridigoval naš svetnik v Arlu pri provincijalnem zborovanji njegovega reda. Kar se prikaže v zraku sv. Frančišek, ki je takrat še živel na Italijanskem, ter vsem pričujočim dá svoj blagoslov. S tem je le-ta brez dvojbe hotel dati moč in veljavo besedam zvestega svojega učenca, kteremu je bilo le na tem ležeče, da bi svoje brate poterjeval v ljubezni do njih svetega stanu in v natančnem in zvestem spolnovanji njih pravil. Večkrat se je sv. Anton prikazal celó v zeló oddaljenih krajih, ne da bi bil zapustil kraj, kjer je bil. Tako je spričalo več oseb, da je prišel ter jih v sanjah opominjal, naj se spovedó nekterih grehov, ki so bili tako skriti, da so le Bogu samemu

mogli znani biti. Nekega dné je pridigoval v Monpeljéju v glavni cerkvi. Kar se spomni, da ni nobenega naprosil, da bi namesto njega v njegovem samostanu pel slovesni graduale, ktereга bi imel po svoji dolžnosti peti. Ves potert zavoljo tega je za nekaj časa glavo sklonil na podstavec, ki je bil na prižnici, in tisti hip so ga videli njegovi bratje, da je mej njimi pel imenovani graduale. Tako je Bog zavoljo njega ponovil čudež, ki se pripoveduje o sv. Ambrožu; ta je v Milanu daroval sveto mašo in zdelo se je, kakor bi bil pri altarji zaspal. Ravno tisti čas pa so ga videli v Turu, kjer se je vdeležil pogreba velikega sv. Martina.

Ravno tako se je zgodilo tudi našemu svetniku v mestu Limožu. Neki velik praznik je tamkaj pridigoval v stolni cerkvi, a vender so

ga v njegovem samostanu slišali pojočega deveto branje zornic (matutina), katero je imel peti.

Bog je povečal svojega svetnika tudi s preroškim darom. Neki ženi iz Asisa je naprej povedal, da bode njen sin, ki se bode rodil, umerl mučeniške smerti, kar se je res tudi zgodilo. Ta deček, ki je dobil ime Filip, je stopil v red sv. Frančiška in je bil v Azotu tedaj, ko so Saraceni to mesto kristijanom zopet vzeli. Ker se je z velikim pogumom ustavljal in ni hotel odpovedati se veri in postati mohamedan, so sè živega kožo potegnili. Potem je moral z mnogimi drugimi kristijani, ktere je spodbujal k mučeniški smerti, preterpeti še razne druge muke in slednjič so mu glavo odsekali.

Anton je prepotoval mnogo mest in vasi v Italiji, Španiji in na Fran-

coskem, in je povsod spreobračal največje grešnike ter boljšal ljudem življenje. To moč duha je svetniku, ki je večkrat pridigoval 30 tisoč ljudem ob enem, podelila prav posebna milost božja. Takó je nekega dné pridigoval v nekem mestu; dobroserčen meščan ga sprejme ter mu dá sobico, da bi tem mirneje in na tihem premišljeval in se učil. Anton je vso noč molil v sobici. Gospodar pa je hodil po hiši, da bi se prepričal, ali je vse v redu. Ko pride mimo svetnikove sobice, pogleda iz radovednosti skozi okno vanjo. Videl je v naročji sv. Antona zeló lepega in milega dečka, kterega je le ta objemal in poljuboval ter mu neprestano gledal v obraz. Te prikazni si meščan kar ni mogel razložiti. Deček se razodene svetemu Antonu ter mu pové, da je Jezus.

Po molitvi ugleda svetnik radovedneža ter mu prepové, da svoje žive dni o tem, kar je videl in slišal, nobenemu človeku niti besedice ne sme povedati. Dobri mož je obljubil in bil tudi mož-beseda; še-le na smertni postelji je razodel prikazen. Iz tega se razvidi, zakaj sv. Antona slikajo z Jezuščekom.

Nekikrat je svetnik zopet tako ginljivo pridigoval, da je velik grešnik, ki je poslušal pridigo, spoznal svoje grehe in se jih tako kesal, da se je začel jokati, kakor dete. Hotel je svetniku povedati svoje grehe, a od samega jokú ni mogel nobene besede iz ust spraviti. Svetnik je to videl in rekel: „Pojdi, in vse grehe, katerih se spominjaš, zapiši na list, in prinesi mi ga.“ Grešnik je tako storil, in ko je svetnik popisani list pregledal, je naenkrat

vse pisanje izginilo. Iz tega je svetnik sklepal, da so ubogemu spokorniku grehi odpuščeni.

Pozneje je bil Anton zoper svojo voljo odbran za najčastniša opravila svojega reda, ki jih je skerbno in z veliko razumnostjo opravljal. Ob vsaki priložnosti, kedar je šlo za čast božjo, je bil neutrudljivo delaven in neustrašljiv. Ko je sveti Frančišek 1226. leta umerl, izvolili so bratje za poglavarja vsega reda Elijo, moža, ki ni bil nasproten posvetnim načelom. Zavaljo njegove mlačnosti so se vrinile razne napačne. Anton in Anglež Adam sta se siloma upirala, da bi red ne propadal in odločno sta zahtevala, da se mora obdržati samostanska ostrost. Gorečnost pa so jima povračevali s tem, da so ju žalili in gerdo ravnali ž njima. Prišlo je celó

tako daleč, da so ju že hoteli kot puntarja za zmirom zapreti v njuni sobici. Ta zadeva je nazadnje prišla pred papeža Gregorija IX. Ta je spoznal, da sta redovnika nedolžna in je torej Elijo odstavil.

Ko je bil sv. Anton gvardijan v samostanu Puy-en Velay (Püí an Vl ), je srečal vsakikrat notarja, ki je živel razuzdano in pregrešno. Anton se mu odkrije ter zelo spoštljivo prikloni. Notar, misleč, da se norčuje   njim, se čuti razžaljenega in mu preti, da ga bode z bodalom prebodel za to zasmehovanje. Svetnik mu odgovori, da še mislil ni na to, da bi ga zasmehoval ali se norčeval   njim, ampak ravno nasprotno, da ga pozdravlja z veliko ljubeznijo in spoštovanjem, ker v , da bode enkrat slaven mučenec Jezusa Kristusa. „Samo tega vas

prosim“, reče notarju Anton, „spomnite se me, kadar boste terpeli muke.“ Notar se je smijal, a kmalu se je spolnilo prerokovanje svetnikovo. Neki škof je potoval v Palestino, da bi tam spreobračal Saracene. Notar, ki je šel ž njim, je postal tako goreč za zveličanje nevernikov, da jim je sam oznanjeval resnico naše svete vere ter jim kazal ne-spamet mohamedanstva. Ti terdovratneži pa zdaj vso svojo besnost obernejo proti njemu, cele tri dni ga mučijo na najgrozovitejše načine in na zadnje mu vzamejo življenje. Umirajoč še razodene notar, da mu je sveti Anton ta srečni dogodek naprej povedal, in da ga naj zato imajo za velikega preroka.

Kakor je sveti Anton spoznaval prihodnje reči, tako je tudi vedel

od Boga razsvitljen za največe, človeškim očem prikrite skrivnosti.

Ko je nekega dné pridigoval v Puy, približal se je hudobni duh neki ženski v podobi pota, rekoč, naj gré prej ko mogoče od tod, ker so ji sina njegovi sovražniki napadli in ubili. A svetnik precej spozna satanovo zvijačo ter zakličé ženi, naj bode le mirna, ker sinu ni nič hudega, in da je ta poslanec goljuf in satan sam. Ta je to tudi sam pokazal, kajti-izginil je v podobi dima.

Nekikrat so svetnika naprosili, naj bi prevzel pogrebni govor pri pokopu nekega bogatega moža, ki si je bil po krivici in sè skopostjo nakopičil velikih zakladov. Sv. Anton se udá ter govori o besedah Gospodovih v evangeliju: „Kjer je vaš zaklad, tam bode tudi vaše serce.“ Kon-

čavši pridigo reče sorodnikom ranjkega, naj preiščejo zaboje umerlega skopuha in bodo našli notri njegovo serce. Le-ti gredó in najdejo v sredi njegovega denarja še čisto gorko serce umerlega.

Sveti Anton se je za nekaj časa od vseh opravil umaknil na goro Alvernijo, kjer je živel v samoti. Od tod se je podal v Padovo, kjer je precej imel postne pridige z velikim vspehom. Neki mladenič iz Padove je povedal svetniku, da je svojo mater z nogo sunil. Svetnik mu hoče dopovedati, kako velik je ta greh, ter v njem vzbuditi tem večji kés. Zato mu pravi, da noga, ki je pomagala zveršiti tako hudodelstvo, zasluži, da bi jo odrezali. Spokornik pa ne pomisli, da ga je svetnik s takim spominom hotel samo navdati z velikim studom pred

grehom, ampak gre od spovednice domov ter si res nogo odreže v nepremišljeni spokornosti svoji. Ta dogodek je napravil precej veliko hrupa. Ko pa svetnik zvé o tem, gre k nepremišljenemu mladeniču, pritisne odrezano nogo na prejšnje mesto ter jo ozdravi.

Mej tem, ko je Anton tako živel v Padovi, so mu obdolžili očeta v Lisaboni na Portugaljskem umora. Prijeli so ga, izročili sodniji ter ga sè vso družino vergli v ječo. In res je vse govorilo zoper njega, ker so bili našli truplo umorjenega na njegovem vertu, kamor ga je bil spravil morivec. Svetniku je Bog razodel nevarnost, v kateri je bil njegov oče. Prosil je torej svoje višje, naj bi smel iti iz samostana, in angelj ga je prenesel v Lisabono. Tam se je drugi dan pokazal sodniku ter

ga priserčno prosil, naj mu osvobodi očeta, ker je terdil, da so ga po krivem obdolžili umora. Ko mu je sodnik prošnjo odbil, zahteval je, naj mu pokažejo truplo umorjenega. Prinesó ga v sodnijo in veliki služabnik božji, ki so mu bili dani v roke ključi življenja in smerti, je ukazal mertvemu, naj vstane v imenu Jezusovem ter pred vsem zborom pové, ali ga je umoril oče, mati ali njihovih poslov kedo? Ta hip mertvi vstane in odgovori, da so obdolženi ljudje na njegovi osebi storjenega umora popolnem nedolžni in da ga čisto nič niso deležni. Po teh besedah zopet mirno zaspi. Tako je Martin Bullonski sè ženo in posli dobil prostost in s častjo se je vernil v svojo hišo. Svetnik je še ves tisti dan ostal pri njih, da jih je tolažil ter spodbujal k čednosti. Naslednjo noč

pa ga je ravno tisti angelj prenesel nazaj v njegov samostan v Padovo.

Svojemu očetu v prid opravil je še drugič tako čudovito pot. Kajti ta plemenitnik, preveč zaupajoč na poštenost sveta, je v svojem večletnem oskerbovanji kraljevega imetja večkrat pozabil pobotnice zahtevati o tem, kar je izdajal. Ko so nato zakladni uradniki pričeli sodnijsko preiskavo zoper njega, pa se ni mogel opravičiti, kako je to in ono porabil, bil je v veliki nevarnosti, plačati velike svote, ali pa, če bi tega ne mogel, vse življenje zapert biti. Svetniku je Bog razodel tudi to pretečo nesrečo. Precej je nastopil isto nevidno pot, pot angeljsko, in še tisto noč je prišel v Lisabono. Pred sodniki je tako natanko razložil, za kaj je njegov oče denar rabil, in čas, kraj in

osebe tako natanko zaznamoval, da so očeta morali oprostiti. Vesel se je vernil svetnik po istem potu nazaj v svoj samostan, kjer so komaj opazili, da ga ni bilo doma.

Ker se je ta mož božji sè satanom vedno vojskoval, je tudi ta vse počel, da bi ga pahnil v pogubo in mu vzel življenje. Nekega dne ga zgrabi za gerlo ter ga skuša zadaviti, a svetnik ga spravi v beg s himno: „O Devica slavna, ki si vzvišena nad zvezde!“

Drugo pot je ta sovražnik poderl prižnico, na kateri je svetnik pridigal. S tem je mislil njega raniti, ljudstvo pa zbegati in pridigo pretergati. A zgodilo se ni ne to, ne ono. Svetnika so čuvali angelji, da ga padec nič ni poškodoval, in ljudstvo, ktero je pridigar poprej svaril pred zlobo hudobnega duha,

je ostalo mirno po ti nezgodi. Prinesli so mu drugo leco in nadaljeval je svojo pridigo z isto močjo in z isto gorečnostjo ko prej.

Nič manj slavne, ko zmage nad satanom so bile tudi svetnikove zmage nad krivoverci, kot orodjem in služabniki satanovimi. Zato so ga v obče imenovali „kladivo krivovercev“. Eden izmej njih, doma iz Tuluza, je dejal svetniku, da ne bode veroval v resnično in bistveno pričujočnost Gospodovo v najsvetejšem Zakramentu, ako tega nauka ne bode videl poterjenega s čudeži. Zahteval pa je tak čudež, da naj bi živinče, na katerem jaha, tri dni nič ne jedlo, a vender pustilo seno in oves ter molilo posvečeno Hostijo. Polen vere in zaupanja mu odgovori svetnik, da mu bode dal videti zahtevani čudež. Ko je

krivoverec čez tri dni svojemu mezgu ponudil pičo, kakeršno je najraje jedel, ter ga silil, naj jé, je žival v resnici vse popustila ter padla na kolena pred najsvetejšim Zakramentom, kterega je svetnik deržal v svojih rokah. To je onega bogokletca in več družih njegove vere nagnilo, da so spoznali resnico ter prosili, da bi se spravili s cerkvijo.

Ko se je na zadnje proti koncu postnega časa 1231. leta svetnik čutil popolnem onemoglega zavoljo apostoljskih del in strogih pokoril, podal se je v Padovo, da bi se na tihem pripravljaj za smert. Ko je tjá prišel, se je ljudstvo tolikanj gnjetlo okolu njega, da so bili prisiljeni, svetnika spraviti v sobo spovednika nekega nunskega samostana zunaj mesta. Prejemši svete

zakramente za umirajoče, je molil še spokorne psalme ter vpričo svojih bratov, Luke in Rogerija, mirno v Gospodu zaspal 13. junija v 36. letu svojega življenja, katerih je čez deset preživel v redu svetega Frančiška. Brezštevilni čudeži, ki so se zgodili po njegovi smerti na njegovo priprošnjo, so nagnili papeža Gregorija IX., da ga je leta 1232. slovesno prištel svetnikom.

Čudeži po smerti njegovi,

1.

Okrog leta 1675. je živel v Monte Murano, malem mestu v neapolitanskem kraljestvu, neki **A n t o n i j T o r t o m a n o**. Ta verli mož je enkrat po opravkih potoval. V neki

dolini ga nenadoma napadejo in zvežejo trije roparji. Videč, da se mu je približal konec življenja, oberne se k našemu svetniku in dvakrat zakliče: „O sveti Anton! O sveti Anton!“ Eden roparjev mu dá osemnajst smertnih udarcev po glavi ter pravi: „Zavpij: Sv. Anton!“ Ubogi mož je izdihnil dušo. Da bi prikrili grozovito delo, položili so truplo v globok jarek ter je pokrili s kamenjem in dračjem. Ko je že osem dni tukaj ležal, vzbudi se umorjeni kakor iz spanja ter sliši klic: „Antonij, Antonij, vzdigni se!“ Poslušen glasu se vzkloni ter ugleda pred sabo mladega frančiškana, ki mu velí: „Antonij! ker si ti mene dvakrat poklical, sem tudi jaz tebe dvakrat poklical“. Nato prime od smerti vstalega za roko, pelje ga na pravo pot ter mu prepové, ka-

kemu človeku o tem kaj povedati. Ukaže mu, naj njemu v čast vsak dan moli trinajst očenašev in trinajst češčenamarij. Tortomano, spominjajoč se ukaza, je molčal dva meseca.

V dan sv. Antona pa se ni mogel več zderžati in povedal je vse, kakor se je bilo zgodilo.

2.

V neapolitanskem mesteci Santari je živel človek, ktere ga je satan s tako silo priganjal k samomoru, da se ga je komaj mogel braniti. — Skušnjavec se mu je prikazal v podobi Križanega, in ga je skušal pregovoriti, da bi skočil v reko Tage, češ, da je to edini pripomoček, da dobi odpustjenje grehov in zveličanje. V dan sv. Antona se ta nesrečni človek

res odloči ubogati od skušnjavca mu dani svèt in hiti k vodi.

Ker ga je pot tjakaj peljala mimo cerkve svetega Antona, vender še stopi noter ter prosi svetnika z vso gorečnostjo, naj ga sè svojo mogočno priprošnjo razsvetli, je li res božja volja tako, da zverši ta svoj naklep.

Ko je tako molil, zadremlje; in v sanjah sliši svetnika, ki mu reče: „Poglej pismo v tvojem naročji, ko je prebereš, bodeš popolnem prost svoje skušnjave.“

Kar mu je svetnik obljubil, zgodilo se je prav natanko. Vzbudivši se vidi pismo pred sabo in bere: „Ecce † Crucem Domini! fugite partes adversae, vicit Leo de tribu Juda, Radix David, Alleluja, Alleluja!“ — „Glejte † križ Gospodov! bežite sovražne sile, zmagal je lev iz rodu Judo-

vega, korenina David, aleluja, aleluja!“

Komaj skušanec list prebere, zgine skušnjava, in v serce se mu vséli prejšnji mir. Pozneje vladajoči kralj Dionizij je ta list dobil od imenovane osebe, ter ga dejal k drugim svetinjam v svoji dvorni kapeli.

Ker pa zatorej tisti človek napisane molitve ni več mogel opravljati, padel je še večkrat v prejšnjo skušnjava. Ko je kralj to zvedel, poslal mu je prepis. Komaj je potem prebral, že je zginila vsa skušnjava. Pozneje je cerkev sama izprevidela moč in silo teh besed zoper pekel, in zato jih je odločila za rabo pri obsedencih.

3.

Velika je tudi milost, katero je sv. Anton skazal neki devici v Neapolji v letu 1649. Njena mati,

meščanka, je živela v najhujši revščini. Da bi storila konec temu težkemu življenju, sklene svojo berhko hčer prodati za denar. Devica, vsa preplašena zastran tega, se zateče k sv. Antonu. Berzo hiti v bližnjo frančiškansko cerkev ter jokaje prosi sv. Antona, naj reši njeno čast. Med tem, ko je tako molila, stegne podoba sv. Antona roko, poda ji pismo ter veli: „Idi v mojem imenu k škofovskemu oskerbniku in reci mu, naj ti za doto odšteje toliko denarja, kolikor ta list tehta.“ Devica gre vsa vesela k imenovanemu gospodu ter mu v imenu svetnikovem izroči list in prošnjo. Od začetka so se ji smejali, ko pa so list položili na tehtnico, je le-ta v začudenje vseh pričujočih tehtal dvesto srebernih kron. V tem hipu se spomni oskerbnik, da je bil lansko leto obljubil sv. Antonu, da bo

kakemu ubogemu dekletu dal pošteno doto. Zatorej takoj odšteje devici imenovano svoto in jo tako reši sramote, svojo vest pa oprosti dolžnosti, ki si jo je bil naložil.

Neka oseba, Riharda po imenu, je ležala že dvajset let na bolniški postelji hroma na vseh udih; verhu tega je postala še nema in gluha. Slednjič se z velikim zaupanjem zateče k sv. Antonu. In glej! takoj je začela govoriti in po neprestani molitvi je slednjič ozdravela tudi na drugih udih. Polna veselja je zapustila posteljo, na katero je bila toliko let priklenjena, in vsem v čudenje je oznanovala velika dela Boga in njegovega svetnika.

4.

Leta 1650. se je polastila neke ženske visokega rodu taka otožnost,

da se ji je merzelo celó do lastnega služabništva, če prav so si na vso moč prizadejali, da bi jej ustrezali. Jed in pijača ste ji bili neokusni, vedrila brez veselja, spanja malo, in celó lastno življenje ji je bilo zoperno. Nič drugega je ni moglo več tolažiti, ko smert. Videti, da na zemlji nobene pomoči ni več zanjo, se zateče k sv. Antonu, opominjana po nekem notranjem glasu. Komaj je bila to storila z otroškim zaupanjem, že je bila vslišana: zopet je zadobila izgubljeni mir in veselost sercá in serčno je Boga častila in hvalila ter sklenila to dobljeno milost razglasiti sè spominsko ploščo.

5.

Neki mož je celih 24 let pri spovedi zamolčeval ostuden greh. Čim večkrat se je spovedal in prejel

sv. Obhajilo, tem številnejši je bil božji rop. V tej strašni nesreči posije vendar žarek milosti božje v njegovo mračno serce in se zateče k sv. Antonu. Med molitvijo se prikaže svetnik zaslepljenemu gojencu svojemu ter mu očita pogubljivo hudobijo, govori mu o strogosti pravičnosti božje in o nevarnosti večnega pogubljenja s takim ognjem, da se zastarani grešnik precej spreoberne k Bogu, se odkritoserčno in skesano spové svojih grehov in se tako reši večnega pogubljenja.

6.

Don Ignigo, škof kordovanski, velik častilec sv. Antona, je bil silno žalosten radi izgube svojega perstana, kateri ga je spominjal na slovesni dan njegovega

posvečenja v škofa in bil okrašen z mnogimi dragimi kamni. Zatorej je opravil mnogo molitev in sv. maš v čast sv. Antonu, pa vendar izgubljenega ni mogel najti. Zdaj je le še očividni čudež mogel pomagati in se je tudi zgodil. Malo dni pozneje povabi škof na kosilo nekaj svojih prijateljev. Med jedjó nanese pogovor na mnoge čudeže sv. Antona. Škof se spomni izgubljenega perstana in pravi: „Jaz tega svetnika častim z gorečim češčenjem radi mnogih milosti, ki sem jih že prejel od njega; ene prošnje, pravi škof, pa mi vendar ni hotel vslišati.“ — In glejte čudo! komaj škof to izreče, pade perstan na sredo mize, v začudenje vsem pričujočim. — Škof takoj spozná svoj perstan in hvaležno so vsi častili Boga ter dobili še večje zaupanje v priprošnjo svetega Antona.

7,

Nekemu plemenitniku iz Neapolja je bil vkradel njegov služabnik, Afrikanec po rojstvu, veliko svoto denarja ter pobegnil z enim svojih tovarišev. — Gospod se zateče k sv. Antonu, ter dá opravljati svete maše njemu v čast. Komaj sta ubežnika stopila na ladijo, da bi se prepeljala v Afriko, je nastal tako hud vihar, da je eden padel v morje. Tatú pa je sv. Anton prijel za lase ter rekel: „Daj nazaj, kar si vkradel, če ne, po tebi je!“ V kratkem času je veter ladjo prinesel na neapolitansko obrežje. Tat je bil prisiljen, svojemu gospodu pasti k nogam, vkradene novce verniti mu in ves dogodek natanko povedati. Tako je ta gospod na priprošnjo svetnika dobil

svojo vkradeno lastnino, njegov hlapec pa dušni mir.

8.

Leta 1651. je dobil neki vojak iz Albanije od našega svetnika prav posebno milost. Ta vojak je vpričo mnogih ljudi in pred dvema redovnikoma s prisego poterdil, da se mu je to le prigodilo: „Ko so me Turki“, — dejal je — „v vojski vjeli, so me vergli v ječo na rokah in nogah terdo vklenjenega. A jaz sem se v zaporu vedno priporočal Bogu in preblaženi Devici Mariji, o sv. Antonu pa nikoli ničesar nisem slišal. Vkljub temu pa sem je sv. Anton, oblečen v redovniško obleko, prikazal v spanji ter mi rekel: „Bodi potolažen, Bog in Marija sta te vslišala in jaz sem prišel na njuno povelje, da te rešim

spom. Jaz sem Anton Padovanski, vstani in pojdi v Padovo, in tam zahvali Boga in sveto Mater njegovo, Marijo.“

Zbudil sem se ter videl, da sem vezi čisto rešen. Precej sem se podal na pot, in dasiravno je bila več dni dolga, me vendar ni vstavil noben Turek. Vsi so bežali pred menoj, kakor bi imel kužno bolezen. Naposled sem imel turške dežele za sabo in skozi kerščanske kraje sem srečno prišel v Padovo:“

9.

J e r o n i m, trinajstletni sin Ivana Almada iz Burana, je imel na desnem stegnu šèn. Pozneje je iz tega nastal rak. Zdravniki so zgnjite kosti sicer vzeli vèn, vendar so imeli bolnika za izgubljenega, ako

se mu ne vzame noga. Ko je deček to zvedel, zahteval je z velikim zaupanjem podobo sv. Antona in prosil svetnika, naj mu pomaga v tem hudem stanju. Ob enem je tudi obljubil obiskati grob njegov v Padovi in iz hvaležnosti nositi sivo obleko. Komaj obljubi to sv. Antonu, že je popolnem ozdravljen. Kmalu nato potuje v Padovo in tam čisto z lahkoma gré okolu altarja. Tisti, ki so ga videli v prejšnjem revnem stanju, preiščejo njegovo koleno in sè stermenjem najdejo namesto vèn pobranih kosti čisto nove notri.

10.

Velik čudež je bil dogodek, ki se je leta 1732. zgodil na priprošnjo sv. Antona.

Takrat vladajoči španjski kralj je vzkazal enemu svojih admiralov, naj z bojnim brodovjem pluje čez morje ter znova vzame terdnjavo Omar, katero so Mavri že več let po krivici imeli v svoji oblasti. Admiral don Mondemar se opravičuje pri kralju, da nikakor ni mogoče vzeti terdnjave, katero imajo vsi za nepremagljivo. Kralj pa vendar-le ne odneha ter z vso resnobo zahteva, naj se spolni njegovo povelje. Admiral pomaje z ramama, prikloni se ter odide k svojim ladijam, ki so bile že pripravljene za odhod, in velí jadra spustiti. V španjskem mestu Alikanti stopi na suho z vojsko svojo. Tukaj še enkrat ves načert natanko preudari, in znova sprevidi, da je popolnem nemogoče vzeti sovražnikom tako silno uterjeno mesto. Za tega

delj gré v mesto Alikanto ter obišče tamošnjo frančiškansko cerkev, da bi tam važni in težavni naklep svoj priporočil neskončnemu Bogu in sv. Antonu Padovanskemu, zavetniku te hiše božje. Končavši molitve obišče samostan, da bi govoril s častitimi očeti. Takratnega očeta gvardijana prosi, naj radi njegove zadeve bere sveto mašo v čast svetega Antona.

Ko je bilo sveto opravilo končano, pride se mu poklonit oče gvardijan in več drugih. Vpričo mnogih ljudi zdaj admiral gvardijana prosi, naj dá prinesiti lestvico. Samostanski prednik se mu nasmehne. Ker pa admiral z vso resnobo in gorečnostjo zahteva lestev, prinesó mu jo ter prislonijo k velikemu altarju, na katerem je stala lepo izrezljana podoba sv. Antona v naravni veli-

kosti. Vsi se čudijo ter čakajo, kaj bode zdaj. Admiral gré po lestvici do podobe sv. Antona, dene svoj španjski, s perjem olepšani klobuk svetniku na glavo, obesi mu čez ramo častno znamenje zapovedujočega admirala, pripaše mu meč ob strani in nazadnje mu dá še polkovno palico v roke.

Nato vpričo ljudstva zakliče: „Ti si tisti, o sv. Anton! ki more vzeti Oran; jaz tega ne morem.“ In svojo roko sv. Antonu položivši na glavo, nadaljuje: „O sv. Anton, odslej si ti admiral, jaz pa tvoj služabnik in vojak, kot tak sem zdaj pod tvojo oblastjo ter pričakujem tvojih ukazov. Za Bogom stavim vse svoje zaupanje v tebe, o veliki čudežnik!“ To izgovorivši stopi z lestvice ter se ves potolažen podá k svojim ladijam in odjadra. Čim bliže je

ugodni veter njegove ladije gnal proti sovražnemu mestu, tem bolj so mej strahom in upom pričakovali sovražnih strellov. Ko pa se nič ni hotelo oglasiti, je ukazal svojim vojakom, naj ustrelé s topovi. Zopet vse tiho. Zdaj ukaže vojakom k suhi zemlji zapeljati in izstopiti. Kako se pa začudijo, ko nikjer ne ugledajo nobenega sovražnika, a še bolj stermijo, ko najdejo mestna vrata na stežaj odperta.

Ker pa admiral ni vedel, ni li to sovražnikov vojskina zvijača, ukazal je z največjo pazljivostjo iti v mesto. A tudi tukaj je bilo krog in krog vse tiho in prazno, ker nobenega sovražnika ni bilo videti. Slednjič čez dolgo časa prileze nekaj zaostalih Mavrov iz svojih skrivališč. Admiral jih vpraša, zakaj je tako, in soglasno odgovoré: „Ko se je

kerščanska vojska pokazala pred mestom, ugledali smo vsi strahoma v zraku še eno brezštevilo armado. Njih poveljnik je bil frančiškan, opravljen s potrebnimi znamenji svoje oblasti, sè španjskim klobukom, s perjem olepšanim na glavi, z mečem ob strani in s polkovno palico v roki. Tako opravljen je žugal mestu s popolnim poginom. O tem pogledu se je vse, veliko in malo, mlado in staro, spustilo v najhitrejši beg, vse drugo pustivši za sabo. Tako tedaj je sloveča in silno uterjena terdnjava Oran na mogočno priprošnjo in pomoč svetega Antona brez upora in brez izgube kristijanske prišla v roke admiralu donu Mondemaru, ki se je zeló veselil take nepričakovane in nezaslišane zmage. Admiral je brez odlašanja to dogodbo naznanil svojemu kralju.

Ta podoba svetega Antona, okrašena s prej imenovanimi bojnimi znamenji, je še zdaj videti v Alikanti. Ta čudež se je zgodil v dan svetega Antona leta 1732., in da je resničen, se je leta 1770. poterdilo v Rimu.

11.

V O v i e d u, mestu pokrajine Murcije, je živela žena, imenovana Frančiška U r a v i o, katero je stiskala huda revščina. Njen mož, don Antonij Danta, o vsem tem ničesar ni vedel, ker je dolgo časa po opravkih bival v Ameriki in ni prejel nobenega onih pisem, ktere mu je žena pisala. Gnana od največje sile se zateče Frančiška k sv. Antonu, poda se v frančiškansko cerkev in stopi pred podobo svetega Antona, tam v počeščenje izpo-

stavljeno. Tukaj dene pismo, ki ga je pisala svojemu možu, v rokav sv. Antonu ter zaupno prosi, naj ga pošlje njenemu soprogu in ji zaželeni odgovor nazaj prinese.

Naslednji dan zjutraj je vgladal cerkovnik v roki sv. Antona pisanje, ter mu je skušal vzeti; toda zastonj, tako terdo je podoba svetnikova držala pismo. Perva oseba, ki je stopila skozi odperta vrata, je bila Frančiška, da bi dobila odgovor pri sv. Antonu. Ko pa vidi pismo v njegovi roki, misli, da je ravno tisto, katero mu je bila ona včeraj vtaknila v rokav, in zato se bridko pritoži: „O sveti Anton! zakaj pisma nisi poslal mojemu možu? Tako serčno sem te prosila, ali nočeš vslišati moje prošnje v moji tako veliki stiski?“ Cerkovnik je slišal to tožbo, zato

jo vpraša kako in kaj. Ko mu je dopovedala vse, kakor se je godilo, ji je dejal: naj gre sama tjà ter poskusi pismo vzeti, ker ga on ni mogel spraviti iz roke sv. Antona. Frančiška vboga cerkovnika, in glej! čisto lahko vzame pismo iz roke podobe sv. Antona. Ob enem mu iz rokava pade 300 meksikanskih denarjev, ktere je mož poslal svoji ženi.

Po tem takem je sv. Anton, da bi pomagal ubogi ženi, izročeno mu pismo sam oddal donu Antoniju Danta, njenemu možu, in ravno tisto noč odgovor prinesel nazaj.

Cerkovnik je ta čudež takoj raznesel in mnogo ljudi se je zbralo v samostanu, da so z velikim stermenjem slišali pismo, ktero je bil sv. Anton ženi prinesel kot od-

govor od njenega moža. V pismu pa je bilo to-le zapisano:

Ljubljena soproga!

Že dèlj časa sem v strahu in upanju živel tukaj v Limi, ker od tebe ničesar nisem zvedel, kako se ti godi. Danes pa sem prejel to pismo od nekega redovnika iz reda svetega Frančiška, in prešla mi je vsa skerb radi tebe. V tem svojem pismu se pritožuješ, da na tvoja pisma, ktera si mi pisala, ne odgovarjam. A rečem ti, da nisem prejel nobenega pisma od tebe, razen tega poslednjega. Zato sem že žaloval za tabo kot za mertvo. Zdaj pa je moje veselje tem večje. Po ravno tem redovniku, ki mi je izročil tvoje pismo, dobiš odgovor in zraven 300 meksikanov, ki ti naj ta čas pomagajo v sili, dokler se jaz ne

vernem. In ker z veliko željo in najterdnejšim upanjem, da bodem kmalu pri tebi, sv. Antona kot patrona svojega pomoči prosim, udajam se popolni nadi, da kmalu dobim od tebe odgovor. Priporočevaje te varstvu božjemu, ostajam

tvoj

serčno ljubeči te

soproog

don Antonij Danta.

V Limi, 23. julija 1729.

Pervotno pismo, ki je pisano v španjskem jeziku, se hrani v Oviedu kot poterdilo tega čudeža. O ko bi bil ta kupec spoznal posla, kako bi ga bil sprejel?

12.

A ime svetega Antona ni bilo slavljeno samo v Italiji in na Španj-

skem, ampak tudi v naših deželah, in kakor daleč sega katoliško ime, je hotel Bog zvestega svojega služabnika oslaviti s čudeži. Tukaj naj še omenim čudodelne podobe tega svetnika v frančiškanski cerkvi v Kalternu na Tirolskem. Njen začetek je pa ta:

Leta 1638 se je frančiškanom tirolske pokrajine podaril nek podert grad in prostor za zidavo novega samostana; leta 1643 je bil novi samostan že dodelan in se jim je izročil v veliko veselje cele okolice.

Novo hišo božjo, ki je bila prizidana samostanu, pa je imela podoba svetega Antona Padovanskega posebno poveličevati. Kajti milosti in dobrote, ktere so častilci tega svetnika dobivali v tej hiši božji, so pokazale tudi daljnim ljudem pot, po kateri jim je mogoče v

telesnih in dušnih potrebah najti pomoči.

Za orodje, s katerim so našli to čudežno podobo, je izvolila previdnost božja gospoda Krištofa Udalrika Bacha. Ta gospod je bil ravno 1638. l. na priprošnjo svetega Antona čudovito rešen nevarnega zasledovanja svojega sovražnika. Da bi pokazal svojo hvaležnost do sv. váruha svojega, sklenil je, v novi frančiškanski cerkvi v čast tega svetnika iz lastnega imetja postaviti altar. Ko je bilo vse gotovo in je altar že stal na svojem mestu, manjkalo je samo še svetnikove podobe. Gospod Bach je bil mej tem odpotoval v Padovo. Bog vsemogočni, ki je hotel čast svojega služabnika povsod razširiti, da bi se vsi mogli v svojih nadlogah k njemu zatekati, poslal mu je v

stanovanje neznanega slikarja, ki je vprašal, ali želi od njega kakšne slike njegove roke? Kaj bi bil gospod Bach rajše imel, nego to? Precej naroči podobo sv. Antona. Čez nekaj dni slikar zopet pride ter mu izroči naročeno podobo. Gospod je šel po novce za plačilo; a ko se verne, v svoje veliko stermenje slikarja več ne najde, vse iskanje je bilo zastonj. Zato so nekteri res mislili, da je to podobo naredila angeljska roka; in res te slike do zdaj noben človek ne more natanko preslikati. Podoba kaže sv. Antona v pravi velikosti, pri nogah njegovih se vidijo verhovi cerkve Padovanske, v desnici derži belo lilijo, podobo svoje deviške čistosti, v levici knjigo, na kateri sedi blaženo dete Jezus, glavo mu venčata dva angelja. Z obraza mu

odseva ljubeznjivost, združena z resnobo. Habit je tistega kroja, kakor ga nosijo frančiškani tirolske pokrajine. V tej podobi sv. Anton že dvesto let tolikanj slovi po čudežih, da je cerkev postala premajhna za vse spominske podobe, in da so se starejše morale umakniti novejšim. Celó zapisniki so postali premajhni za vse čudeže, tako, da se res more reči: „Kdor v Padovi ni bil vslišan, naj gré k sv. Antonu v Kaltern.“

13.

Mej podobami sv. Antona je posebno imenovati ona masivnega dela v cerkvi sv. Janeza Lateranskega, iz časov papeža Nikolaja IV., na korovem oboku.

Ta podoba je postala znamenita radi tega-le čudeža: Naslednik

Nikolaja IV., Bonifacij VIII., je ukazal, naj se odstrani podoba, ki je bila poleg slike sv. Frančiška. Zdelo se mu je namreč nespodobno, da bi dva tako nova svetnika imela svoje mesto mej podobami prečiste Device, sv. Janeza Kerstnika in aposteljnov. Vender pa je pustil sv. Frančiška, kot ustanovnika tako svetega in občno koristnega reda manjših bratov. Samo sv. Antona ni hotel pustiti in ukazal je, naj se na njegovo mesto postavi sv. Gregorij Veliki.

Umetniki so spolnili to povelje. A ko so se približali, zavernila jih je nevidna roka, ali kakor se je nekterim zdelo, strašna prikazen, in vsi so popadali na tla. Ko so papežu to naznanili, velel je: „Pustite sv. Antona, naj bo; kakor vidim, moremo ž njim le izgubiti, a nič dobiti.“

14.

Ni mogoče brati življenja Bernarda Kolnaga iz družbe Jezusove, da bi človeka ne ganila priprostost tega pobožnega služabnika božjega, ktera mu je pomagala, da sta bila sè sv. Antonom taka prijatelja. Izmej mnogih izgledov samo naslednje:

Da bi neko žensko utolažil radi konja, ktereга je bil izgubil njen mož, obernil se je o. Kolnago do svetega Antona, in kmalu je mož nazaj dobil svojega konja. Toda ne mož ne žena, nobeden ni naznanil služabniku božjemu, da sta ga zopet našla. Misleč, da njegova prošnja ni bila vslišana, pokliče Bernard k sebi nekega duhovna, ki je pozneje stopil v red sv. Frančiška Pavljanskega in mu naroči,

naj na svetnikov altar položi kamen ter mu reče, da mora imeti terje serce kot je ta kamen, ker je toliko treba moledovati, da prijatelju skaže dobroto. Priprosti duhovnik stori, kakor mu je bilo naročeno. A z altarja stopi redovnik, ki mu kamen dá nazaj ter smehljuje se še pravi: „Povej Bernardu, da ima le on kamenito serce, ker mi še zdaj ne zaupa, ko sem že vender tolikrat pokazal svojo ljubezen do njega.“

Kako da je to poročilo dobrega patra ponižalo in razveselilo, lahko si je misliti.

15.

Kjer je sv. Anton našel pravo zaupanje v svoje mogočno varstvo, tam je bil tudi v jako malenkostnih rečeh radodaren z deljenjem milosti.

Neki brat kapucin je imel blagoslovljen rožni venec, ktere ga je visoko cenil radi obilnih svetih odpustkov. Enkrat se mu motvoz preterga in jagode se razleté na vse strani. Z velikim trudom dobi vse, samo ene ni mogel najti. Ves užaljen moli sè zaupanjem rezponzorij k svetniku. Anton ga naenkrat utolaži; pošlje mu mravljo, ki mu prinese jagodo. Dobri služabnik božji jo sprejme ter se hvaležnosti in veselja na glas zjoka.

16.

Neka redovnica je bila že prejela sv. zakramente za umirajoče in je bila že v zadnjih zdihljajih. Njen oče se poda k patru Bernardu Kolnago, ker je poznal njegovo vsmiljenost, ter ga prosi, naj jo gre obiskat. Ko pride v

samostan in pred pregrajo, pravi eni nuni: „Ali hočete, da ozdravimo vašo umirajočo?“ — „Dà, pater“, odgovori mu ta smeje se, „ozdravimo jo.“ Kolnago odgovori: „Jo bomo pa ozdravili. Da to storimo, družega ni treba, da prosimo svetega Antona. Nato vzdigne svoje roke proti nebu in trikrat naredi znamenje svetega križa. Potem dá nuni rožni venec, ki ga je imel ravno v roki, in ji ukaže, naj ga nese umirajoči sestri, Ivani Tedeschi. Komaj se je bolnica dotaknila rožnega venca, bila je popolnem zdrava.

17.

Ko sta se cesar in ljudovlada beneška vojskovala zoper Turke, te zaklete sovražnike kerščanskega imena, ujeli so nekega kerščan-

skega vojaka, neusmiljeno ga obložili z verigami ter vergli v temno ječo. Nesrečnež, brez upa kake pomoči, se je jokal in težko zdihoval. A v njegovem sercu se vzbudi veliko zaupanje do sv. Antona. Priporoči se mu ter obljubi, da bode v Padovo šel obiskat njegovo truplo, ako bode kdaj rešen. Svetnik se mu prikaže, razdrobi mu vezi, odpre vrata njegove ječe ter mu pravi, da na svojem begu ne bode imel nobene zapreke. Tako se je tudi zgodilo. Poln hvaležnosti pride v Padovo, da bi na grobu svetnikovem izlil hvaležno svoje serce. To se je zgodilo leta 1660.

18.

Še zdaj je v Benetkah na tergu, imenovanem Barbara dele Tale, dolblina, v kateri častijo po-

dobo svetega Antona. Zraven je stanoval mož, ki je nekikrat videl, kako je blizu njegove hiše nastal ogenj, ki se je pričel v bližnjem skladišči lesa, kmalu vnel vse druge in vse ukončal.

Ker imenovani mož nobene človeške pomoči ni več pričakoval zoper plamen, hitel je k svetniku v Padovo ter mu izročil svojo hišo. Požar je trajal več dni, pogorelo je silno mnogo lesa in škode je bilo okolo enega milijona zlatov. Vernivši se, je našel imenovani mož svojo hišo nepoškodovano stati mej silnimi plameni, vse druge pa so bile pogorele.

19.

Celó k smerti obsojenim je bil sv. Anton varuh njih življenja in branilec njih časti.

V Perpignanu so 1429. leta nekega plemenitaša poštenega življenja, velikega častilca svetega Antona, peljali v smert, in že je imel vmreti pod sekiro. Vkljub strogi preiskavi je storilo soglasje krivih prič, ljudi, ki so mu bili skrivni sovražniki, da ga je sodnija spoznala za krivega ter ga obsodila k smerti. Serčnejše nego kdaj poprej je klical obsojenec na poti na morišče svojega sv. varuha na pomoč, kateremu je bila znana nedolžnost njegova. Ljubeznjivi svetnik se prikaže zdaj pred vsem ljudstvom v zraku, se približa in prime obsojenca za roko, mu razterga vezi ter ga vpričo vseh pelje v kapelico, ki je stala ob poti, po kateri je šel. Vsi pričujoči so glasno oznanjevali nedolžnost njegovo. Ko je tudi kralj aragonski to izvedel, mu ni samo pustil živ-

ljenja, temveč mu je z obilnim odškodovanjem povernil vzeto čast.

Kako se praznuje devetdnev- nica v čast sv. Antonu.

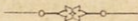
Ako hočemo od Boga dobiti kako milost po zasluženji in priprošnji kakega svetnika in želimo biti vslišani, pred vsem je potrebno, da zaupamo. „Ako moreš verovati“, je dejal božji Odrešenik. Kedor veruje, njemu je vse mogoče. Človeku, ki je omahljiv v veri in upanji, odreka sveti apostelj Jakob vsako pomoč in pravi: „Prosi pa naj verujoč, ne da bi dvomil, kajti kedor dvomi, je enak morskim valovom, ktere veter giblje in sem ter tja goni; zato naj tak človek ne misli, da bode kaj dobil od Gospoda.“

Da to vero vzbudiš v sebi, misli si nenavadne čednosti svetega Antona: serčno ljubezen njegovo do Boga in bližnjega, njegovo gorečnost za zveličanje duš, njegovo ponižnost, poterpežljivost in krotkost, njegovo pokornost in revščino njegovo; potem milosti, ki jih je dobil od Jezusa Kristusa, njegovo zaupljivo občevanje z božjim Detetom, prečudne čudeže, ki jih je delal in dobrote, ki jih je pridobil toliko tisoč ljudem.

Poleg tega zaupanja pridobi si milost božjo s popolnim kesom, spovedjo in pokoro, kajti Bog molitve grešnikove navadno ne vsliši. Sv. Anton, kakor smo poprej slišali, od proseče žene sicer ni ravno zahteval spovedi in obhajila; vendar se je radi večkratne rabe ta navada vpeljala tudi v cerkvi božji,

da oni, ki opravljajo to pobožnost, če jim je mogoče, vseh devet dni prejmejo tudi z a k r a m e n t a svete pokore in sv. rešnjega Telesa, da si na ta način serce očistijo grehov, ter tem laglje zadobé vslišanje svoje prošnje. V resnici goreče duše pridružujejo vsakdanji pobožnosti navadno še razna s p o k o r n a d e l a mej to devetdnevnicó: zderžujejo se jedi in pijače dopoludne; ako pa to ni mogoče, zatajujejo se na kak drug način: oni, ki so premožni, dajejo vbogajme ali pa opravljajo druga dela ljubezni. Vsi pa so pričujoči pri eni sv. m a š i ali responzoriju in mej tistim časom molijo 13 očenašev in češčenasimarij, kakor je svetnik sam zahteval od nekega častilca. Oni, ki znajo brati, molijo responzorij, kterega je spisal sv. Bonaventura, dnevnice, litanije, tri priklone in druge

molitve, ki so v tej knjižici, vsak po svoji previdnosti in priložnosti. Pred vsem pa se mora ta pobožnost opravljati kolikor mogoče ponižnega in čistega serca, sè sveto spoštljivostjo, sè živo vero in zaupanjem, in pri tem se ne sme nič drugega iskati in želei, ko jedino le povelečevanje Boga, češčenje svetnikov, lastni blagor in korist, kolikor je primérno za zveličanje naše duše.

Devet torkov v čast sv. Antonu Padovanskemu.

Začetek te pobožnosti.

Devetdnevnic v čast sv. Antonu je izverstna pobožnost, ki je razširjena po vsem katoliškem svetu. Opravlja jo brez števila ljudi z nepopisljivo koristjo, zavoljo mnogih čudežev in dobrot, ki prihajajo po zaslugah in na priprošnjo sv. Antona.

V ta namen se določi devet torkov zapored (če je sila, se tudi lahko pretergajo). Te dni častilec sv. Antona prejema sv. zakramenta pokore in rešnjega Telesa, pobožno obiskuje oltar

ali podobo sv. Antona ter goreče opravlja nekatere molitve, da bi milost, ki jo želi, dobil po priprošnji tega svetnika. Začetnik te pobožnosti je sv. Anton sam, kar se razvidi iz sledečega:

V Bolonji na Italijanskem je živela okolu leta 1617. imenitna gospa, ki je bila 22 let omožena, toda brez otrok. Vsled tega se je nekoč zatekla k svetniku, obiskala cerkev manjših bratov, pred altarcem sv. Antona padla na kolena ter se solzami prosila blagoslova za svoj zakonski stan. Končavši molitev je bila polna notranje tolažbe in terdnega upanja, da bode vslišana. Prihodnjo noč se ji prikaže sv. Anton v spanji, obdan od nebeške svitlobe ter pravi: „Obiskuj devet dni mojo podobo v cerkvi manjših bratov in vslišana bodeš!“

Ko je gospa spolnila, kar ji je bil svetnik naročil ter dokončala svojo devetdnevno pobožnost, bila je zares vslišana. Nad tem pa se je soprog zeló jezil, ker ni iz tega kaj dobrega pričakoval. Bog, ki je sicer prečuden v svojih svetnikih, toda strahovit hudobnežem, je pripustil, da se je rodilo dete vse spačeno.

Uboga mati radi tega prestrašena ni imela druge tolažbe, ko dobro in mirno vest, in sè zaupanjem v sv. Antona zavije dete v plenice ter ga dá položiti na altar svetnikov. Jokaje in zdihovaje prosi sv. Antona, naj vender srečno doverši, kar je pričel tako milostno. In glej čudo! dete se začne jokati, in ko ga odgernejo, ugledajo stermé telo ljubeznjivega dečka. Nasledek tega je bil ta, da je oče nehal su-

mničiti in da je bila mati popolnem utolažena. Ta čudež se je v kratkem razširil po vsem Laškem ter v sercih vernikov vzbudil toliko zaupanje v sv. Antona, da so se v vseh dušnih in telesnih potrebah zatekali k pobožnosti deveterih torkov, in to je imelo vsegdar najsrečnejši vspeh. Da bi zaželjeno milost še tim gotoveje zadobili, niso le altar svetnikov obiskavali in k sv. maši hodili, marveč začeli so opravljati še druge pobožnosti.

Pobožnosti

→ v čast ←

**svetemu Antonu
Padovanskemu.**

Kako opravljati pobožnost devet torkov?

Uvod.

Kako dopadljiva da je Bogu in prijetna sv. Antonu od njega samega vpejlana pobožnost deveterih torkov, to spričujejo brezštevilni, in dejal bi, vsakdanji čudeži in milosti, s katerimi brezkončni Bog po zasluženji zvestega svojega služabnika poterjuje to pobožnost. Vseh devet torkov se posvečuje v čast Božjo, v češčenje deveterih korov angeljskih in sv. Antona.

1. Sè sv. spovedjo in sv. Obhajilom.
2. Sè slišanjem sv. maše pri svetnikovem oltarji (vsak lahko tudi sam dá brati sv. mašo na tem oltarji.)

3. S pobožno molitvijo responzorija, svetnikovih dnevnic, litanij in priporočanja itd. Tisti, ki ne znajo brati, molijo v njegovo čast 13 očenašev in češčenamarij.

4. Sè zatajevanjem samega sebe s postom dopoludné in z miloščino.

5. S prižiganjem voščene sveče, vsaj enkrat.

Ni ga skoraj človeka, ki bi bil to pobožno opravilo opravljal z živo vero in zaupanjem v Boga, in bi potem ne bil dobil zahtevane milosti, ali sicer kaj še koristnejšega.*)

---

*) Da bi to pobožnost in zaupanje v sv. Antona še bolj povzdignil, dovolil jo je papež Klemen XIII. 1763. leta 28. marca za vse torke celega leta, naj se obhaja zverstoma ali s prestatkom z devetdnevnicó ali brez nje, ter je podelil vsakikrat popolni odpustek onim, ki obišejo frančiškansko cerkev, ko je sv. rešnje Telo izpostavljeno, se skesano spovejo, pobožno prejmejo sv. Obhajilo in v predpisani namen molijo. To velja za vse.

Molitev,

**s katero si človek sv. Antona
izvoli za svojega patrona.**

Sv. Anton! preslavni služabnik in prijatelj Božji! Jaz I. I. te pozdravljam po najslajšem Sercu Jezusa, kterega si ti v podobi milega otroka deržal v naročji; iz vsega serca ti voščim srečo za ono neminljivo slavo, ki ti jo je Bog podelil za večno. Iz dnà svojega serca zahvaljujem Boga za vse milosti in prednosti, s kterimi te je odlikoval pred drugimi. Danes te iz nova izvolim za svojega patrona, priprošnjika

in zvestega očeta ter tudi terdno sklenem, nikdar te ne zapustiti, vsikdar ljubiti te in ničesar ne dovoliti zoper tvojo čast. Prosim te torej, sprejmi me za zmiraj kot rejenca svojega, stoj mi na strani pri vsem mojem dejanji in nehanji in ne zapusti me v moji smertni uri. Amen.

V začetku deveterih torkov.

Molitev.

O častitljivi priprošnjik! Sv. Anton! v večjo čast vsemogočnega Boga in presvete Matere njegove in Device Marije, ki ga je devet mesecev nosila pod

svojim deviškim in brezmadežnim srcem, kakor tudi v spomin devetero angeljskih korov in tvoje slave, danes jaz, najmanjši tvojih varovancev, pričujem pobožnost deveterih torkov s terdnim sklepom, da jo tudi zvesto dokončam. — Ti sam si pričetnik te pobožnosti, ker si priporočil neki stiskani gospéj, naj devet torkov obiskuje tvoj oltar in tvojo podobo.

S tem namenom, kterega si ti sam imel, združim tudi jaz svoj namen, častim te in hvalim, in s teboj vred Njega, ki je čudovit v svojih svetnikih ter je tebe povečal z nevenljivim žarom prečudnih del. — Milost-

ljivo se ozri náme, svojega služabnika (svojo služabnico) in na to pobožnost mojo.

O zvesti prijatelj Božji! obrni se zame k Bogu sè svojo priprošnjo, ki vse premore. — Izprosi mi, prosim te, odpuščenje vseh mojih grehov in verhu tega tudi milost, ki naj me poterjuje in varuje, da bom v prihodnje mogel greha ogibati se in Bogu zvesteje služiti.

Izprosi mi tudi telesno zdravje, ako je namreč k zveličanju moje duše. Varuj me vseh vidnih in nevidnih sovražnikov, nevarnosti in nadlog, posebno pa mi bodi pomočnik v

tej tebi dobro znani sili in stiski, za katero te s to devetdnevno pobožnostjo na kolenih prosim. (Zdaj povej, kar želiš.) O sveti oče in varuh moj, ti najbolje veš, kaj mi je koristno. Daj mi čutiti moč tvoje priprošnje, da bom vslišan, kolikor je meni v blagor.

O najmilejši Jezus! vsliši sv. Antona, ki zame prosi, da bode molitev vslišana s pomočjo njegovih zaslug, ker tebe po njem spoznavam ter molim kot prečudnega Boga, ki živiš in kraljuješ od vekomaj do vekomaj. Amen.

Molitev

z a p e r v i t o r e k .

Sv. Anton v svojem petnajstem letu zapusti svet ter se podá v samostan.

Vsemogočni Bog! kateri si svojega zvestega služabnika sv. Antona v cvetu njegove mladosti sè žarki svoje milosti razsvetlil ter ga podučil bežati pred nevarnimi prepadi mesenega poželenja; tebe, nezapopadljivi vir vsmiljenosti, prosim po zasluženji sv. Antona, daj mi svojo milost, da bode moja duša popolnem spoznala minljivost in nečimernost vsega posvetnega blaga in veselja, razsvetljena od vere po tvojem dopadajenji

in tvoji volji prav ga rabila in tebe kot edino pravo in najvišjo dobroto sè živo vero in sveto ljubeznijo vedno iskala in objemala. Pokropi, o vsmiljeni Bog! mojo dušo z virom žive vode, po kateri je sv. Anton zaničeval vse posvetno in meseno vživanje. Stori, o moj Bog, da bode navdušena od svetega veselja, tebe samega iskala, po tebi hrepenela, tebe našla in večno v tebi počivala. Ti pa, preslavni oče, sveti Anton! ti presvitli izgled čednosti, ti varno zavetje vseh stiskanih duš! nagni svoje uho k moji ponižni molitvi in zadobi mi od neskončnega Boga milost, ktere želim. Tega te

prosim po tvojem nedolžnem detinstvu. Amen.

Oče naš. Češčena si Marija.

Molitev

za drugi torek.

Sv. Anton se sè svojim ostrim življenjem pripravlja za mučeništvo.

O večni Bog, stvarnik vseh reči, ti moja prava največa in edina last! Oh, ko bi se ti jaz, najnevrednejša stvar, mogel spodobno zahvaliti za vse milosti in dobrote, ki si mi jih skazal na duši in na telesu, pred vsem pa za dragoceno kri, katero je tvoj edinorojeni Sin zame pretil v bridkem terpljenji svojem ter s tem izpral moje grehe, da bi

za-me zadostil ostrosti tvoje pravičnosti. Ker pa spoznavam svojo nezmožnost, zatekam se k zvestemu služabniku tvojemu, sv. Antonu, ter si ga izvolim za svojega patrona in priprošnjika pri tvoji neizrekljivi vsmiljenosti, ker on ti je bil posebno všeč radi svoje prevelike želje po mučeniški smerti in tudi radi hrepenenja, da bi za te prelil svojo kri. Zatorej o neskončni Bog, ki si vedno zvest v svojih obljubah, te ponižno prosim po goreči ljubezni, ki jo je sveti Anton gojil do Tebe po vročem njegovem hrepenenju po mučeništvu, in po ostrosti življenja njegovega, s katero je v povišanje

tvojega najsvetejšega imena krotil nedolžno svoje telo: vžgi v moji duši ogenj svoje božje ljubezni, da vgasne plamen hudega poželjenja in da bode vedno v meni plamenel ogenj svetega hrepenenja.

Tebe pa, preslavni oče, sv. Anton! mučenik po hrepenenji, nedolžni spokornik! tebe iz serca prosim, odprì mi tudi ti svoje serce in sprosi mi od mojega Gospoda in Boga pomoč njegove milosti, da mi bo pobožnost teh devet torkov pomagala, da bo vslišana moja prošnja. Tega te prosim po tvojem tako gorkem hrepenenji po mukah, in po ostrosti tvojega življenja. Amen.

Oče naš. Češčena si Marija.

Molitev

za tretji torek.

Sv. Anton se z dovoljenjem svojih višjih podá v samoto, da bi se samo z Bogom pečal.

O častiti Anton! goreči posnemovalec serafinov! Da bi premagal posvetne želje zemeljskega življenja, izvolil si si samoto za raj svoje duše; oddaljen od ljudi si hotel občevati samo z Bogom in sè svetimi angelji njegovimi. — O najljubeznivši patron! ločen od stvari, družil si se sè svojim stvarnikom, kot nebeščan na zemlji. — Glej! k tebi se zatekam; zadôbi mi sè svojo mogočno priprošnja pri Bogu milost, da bode moja duša sredi vrišča tega revnega živ-

ljenja našla pravo samoto, rešena vseh posvetnih in mesenih misli, da bode posebno moj duh zbran mej molitvijo in da bode hrepenel edino le po večnem bogastvu. Sprosi mi, da bode ta duša moja vse svoje misli in namerе obračala v Boga in vsa svoja dela združevala ž njim, neprestano počivala v njem in s tabo po smerti večno vživala trojedinega Boga. Častiti oče, sv. Anton! ti solnce na svetu in krasna luč za one, ki hodijo v temi, k tebi kličem z najponižnišo prošnjo, milostno poslušaj vzdihe mojega serca in mogočno podpiraj mojo željo sè svojo priprošnjo! — Tega te prosim po

tvojem v Bogu skitem in vzglednem življenji! Amen.

Oče naš. Češčena si Marija.

Molitev

za četerti t o r e k.

Sv. Anton z veliko ponižnostjo skriva svojo veliko modrost, ki mu jo je Bog podelil.

Vsemogočni večni Bog! hvalim in častim te v tvojem zvestem služabniku Antonu. Tvoj božji duh je čisto dušo njegovo napolnil z darom nenavadne modrosti in učenosti, ter ga natanko podučil, izročeni mu talent toliko časa skrivati, da je bilo tebi samemu vseč, pod mernikom največje ponižnosti skrito luč postaviti na svečnik in odkriti jo

svetu. V sv. Antonu častim od tvojega duha vlito in s pravo ponižnostjo tako terdno združeno modrost, hvalim in slavim te iz dnà serca, ter te zahvaljujem, da si v njem te dve tako visoki in redki lastnosti modrosti in ponižnosti tako popolnoma združil. Zato te prosim, o Bog, ki si vedno zvest v svojih obljubah, daj mi učenost tvojih svetnikov, da bom v pravi ponižnosti spoznal lastno ničnost, sam sebe popolnoma zaničeval, hudo ločil od dobrega in tebe samega, kot resnično in največo svojo lastnino, tukaj in tam večno ljubil.

Tebe pa, preslavni oče, sveti Anton! ti skrinja modrosti in ču-

doviti izgled ponižnosti! tebe pa prosim z otroškim zaupanjem, zadobi mi milosti, ktere teh devet dni želim od tebe. Toliko tisoč si jih že vslišal, o vsliši tudi mojo ponižno molitev. Tega te prosim po tvoji, od Boga podeljeni ti modrosti in globoki ponižnosti. Amen.

Oče naš. Češčena si Marija.

Molitev

z a p e t i t o r e k.

Sv. Anton, od Boga razsvetljen, spozna nastavljene peklenke mreže ter se jim ne dá vjeti.

O Bog, večna, nevstvarjena modrost! ki čudovito razsvetljuješ tiste, kateri odkritoserčno hrepené po tebi, ti si v prečisto

dušo sv. Antona vlil luč svoje milosti, da je od nje razsvetljen spoznal vse peklenške mreže ter jih uničil: dodeli mi po zasluženji svojega svetnika milost, da bodo tudi moje od nečimernosti in zlobnih slepil oslepljene oči, razsvetljene od nebeške luči, spoznale skušnjave in mreže peklenške, moje serce pa da bo vse zapeljivo vabljenje sveta in mesa s pomočjo najsvetejšega tvojega imena serčno premagalo. Prosim te, o najdobrotljivši Bog, po zasluženji sv. Antona, ne daj, da bi me prizadevanje satana in poželjenje mojih počutkov odvernilo s poti čednosti. Ohrani me, o Gospod! v svojem sve-

tem strahu, prešini ž njim globočine mojega serca, da bodem vreden tvojega vsmiljenja in da te bom sè sv. Antonom kedaj hvalil in častil na veke.

Tebe pa, o preslavni oče, sv. Anton! zmagoviti premagalec pekla! tebe prosim, ozri se name kot na svojega nevrednega varovanca, pridi mi na pomoč v moji prošnji in izprosi mi zaželjeno milost. Tega te prosim po prelepih zmagah, ki si jih privojskoval nad dušnimi sovražniki. Amen.

Oče naš. Češčena si Marija.

Molitev

za šesti torek.

Sv. Anton, vedno stanoviten v molitvi, sprejme čudovito moč, vse zadobiti od Boga.

O neskončno vsmiljeni Bog! ti si molitvi svojega služabnika Antona v njegovem življenji dodelil tako milost, da pred najsvetejšim tvojim obličjem nikdar ni ostala brez sadu. Kolikorkrat je sv. Anton klical k tebi, si ga ti milostno vslišal. — Tebe, o najdobrotljivši Bog, prosim po vseh milostih, s katerimi si napolnil svojega služabnika, kakor tudi po žareči pobožnosti njegovi, ktera je vedno mej molitvijo gorela v njegovem serci: dodeli mi v moji molitvi živo

vero, otroško zaupanje in zbrana duha, da bom vreden od tebe v vseh svojih prošnjah biti uslišan. Ne glej na mojo mlačnost in razmišljenost, temveč na gorečo vnémo, s katero je sveti Anton molil k tebi ter vselej bil vslišan!

Tebe pa, o častitljivi oče, sv. Anton! prosim z detinskim zaupanjem, zadobi mi pravo gorečnost v molitvi in posebno tisto milost, ktere sem te precej v začetku prosil; ne daj, da bi šel nevslišan spred tvoje podobe. Tega te prosim po tistem svetem ognju pobožnosti, s katerim se je tvoja sveta molitev vzdigo-

vala k sedežu Vsemogočnega!
Amen.

Oče naš. Češčena si Marija.

Molitev

z a s e d m i t o r e k.

Sv. Anton oznanja besedo božjo z neutrudljivo gorečnostjo in spreoberne brez števila grešnikov in krivovercev.

O vsemogočni in močni Bog! tvoj glas je neizrečeno močan in silen, on cepi skale, lomi cedre, razdeljuje plamen in pretresa puščave. — Te moči si dal tudi zvestemu služabniku svojemu, sv. Antonu, naj bi z oznanovanjem božje tvoje besede poniževal visoke cedre ošabnih, gasil ogenj hudih poželjenj ter pretresal sè svetim strahom serca,

ktera so brez čednosti. Tebi samemu bodi čast in slava; meni pa, o vsmiljeni Bog! dodeli po priprošnji sv. Antona odpuščenje grehov in popolno spreobrnjenje.

Tega te prosim po gorečnosti njegove duše, s katero je toliko tisoč grešnikov in krivovercev spreobernal k tebi. Daj, o moj Bog, da bode tudi moje serce spoznalo gerdobo greha, da bo storjene grehe s pravim obžalovanjem in pokoro odpravilo in odslej nikdar več ne grešilo.

Tebe, preslavni oče, sveti Anton, ki si toliko grešnikov in krivovercev spreobernal k Bogu, tebe pa ponižno prosim, daj mi

le eno samo iskro onega svetega ognja, ki je v tebi gorel za blager duš, da se bo tudi moja duša z vso priserčnostjo spreobernila k Bogu. Le-té in poprej imenovane milosti te prosim po plameneči gorečnosti tvoje duše in po moči tvojih besed, ktero ti je dal Bog, da si spreobračal grešnike. Amen.

Oče naš. Češčena si Marija.

Molitev

za osmi torek.

Sv. Anton zaupljivo občuje z božjim Detetom, ki mu napolnjuje serce z milostmi in sladkostmi.

O Jezus! ti lepota nebes, veselje angeljev, edina slava ljudi, upanje vseh stvari in zaželjena

last! V sv. Antonu si našel, kar ti je bilo dopadljivega. Njegove neprimérljive čednosti so te privabile doli z nebes, ter te v podobi presladkega Deteta položile v njegovo čisto naročje.

O nezapopadljiva milost! o stermeja vredna čast! po tej ljubezni, zavoljo ktere se veseliš biti med človeškimi otroci, te prosim, dodeli mi milostljivo, da se bo moja duša znebila vsega posvetnega ter se v tebi samem veselila. — Bodi ti moja tolažba, moja pomoč in edino pribežališče v življenji in v smerti in moje veselje skozi vso večnost.

Tebe, o preslavni oče, sveti Anton! brezmadežni vzgled či-

stosti, nedolžni in priprosti golob!
Ti, veselje Deteta Jezusa! prosim
te po oni sladkosti, v katero je
bilo vtopljeno tvoje serce, ko si
gledal nebeško Dete Jezusa, hi-
teče iz Materinega naročja v
tvoje roke, in po neizrečenem
veselji, ko te je s svojimi pre-
nežnimi ročicami objemalo in
ljubkovalo, spomni se tudi mene
pri našem Gospodu Jezusu, kte-
rega zdaj gledaš od obličja
do obličja na veke ter ga ob-
jemaš: priporoči mu tudi moje
telo in mojo grešno dušo. —
Zadobi mi milost, ktere te tako
serčno prosim. Amen.

Oče naš. Češčena si Marija.

Molitev

za deveti terek.

Sv. Anton umrè blažene smerti in dela brezštev-
vilne čudeže.

Vsemogočni Bog! zvesti poplačevalec vsega dobrega! Tebi je dopadlo svojega zvestega služabnika Antona po blaženi smerti poklicati k večnemu plačilu potem, ko je neutrudljivo delal v tvojem vinogradu, veliko število krivovercev pripeljal nazaj k tvoji sveti cerkvi in mnogo tisoč grešnikov pripravil, da so se spokorili in poboljšali. Ti, o moj Bog! si svojega ponižnega služabnika, ko je stopil v nebesa, razveselil sè svojo sveto pričujočnostjo, in njegovo blaženo

dušo vzel v svoje varstvo, jo povzdignil v zbor nekervavih mučenikov in izpostavil njegovo telo vsemu svetu, naj je časti! Po tej tako dragi smerti sv. Antona te prosim, o moj Bog! dodeli mi po svojem neizrečenem vsmi-ljenji milost, da do konca stanovitven ostanem v dobrem. Pošlji mi potem svojega služabnika Antona, váruha mojega, da se bode z mano vojskoval zoper skušnjave, me tolažil v smertnem strahu, sprejel mojo dušo v svoje varstvo ter jo čisto in neomažežano postavil pred najsvetejše obličje tvoje.

Tebe pa, o preslavni oče, sv. Anton! prosim po preza-

služni tvoji smerti, zadobi mi milost, da Bog vsliši sedanje moje prošnje in da bodem kdaj vpričo tebe srečno mogel umreti. Amen.

Oče naš. Češčena si Marija.

Molitev,

ako še nisi bil vslišan.

Ko sem v svoji revii klical k Gospodu, ni me še vslišal zavoljo mojih grehov. O Gospod Jezus Kristus! koliko časa bom še klical in me ne boš vslišal? Koliko časa bom zdihoval in me ne boš rešil? Tudi k tebi, o sv. Anton, sem klical, da bi prosil zame; toda Bog je storil

pravično sodbo in jaz nisem mogel dobiti milosti, ktere sem tako goreče prosil.

O najdobrotljivši Jezus! žal mi je, da sem kedaj razžalil tebe, neskončno dobroto, ktere ga nad vse ljubiti želim. O moj Jezus! odpusti mi vse moje grehe, in daj mi milost, ogibati se hudega in stanovitno delati dobro. Prav resnobno zdaj sklenem, da te več ne bom žalil. O najdobrotljivši Jezus! poterdi ta moj sklep, ker moja slabost ti je popolnem znana.

O sv. Anton! združi moje prošnje z mogočno svojo priprošnjo, ker potem upam, da me bode prav gotovo vslišal

Bog, ako se bom mogel približati Jezusu, najljubeznivšemu očetu svojemu, očiščen vseh grehov. O presladki Jezus! vsmili se me in vsliši mojo prošnjo po zasluženji sv. Antona. Amen.

Zahvala po dobljeni milosti.

Ko sem v svoji bridkosti klical k Gospodu, me je vslišal, ker si ti, o tolažnik žalostnih, sv. Anton! pri Očetu vsmiljenja prosil zame. — Zdaj spoznam, da nihče Boga zastonj ne prosi, ako sv. Anton prosi zanj. O sv. Anton! kako ljubeznjivo si me potolažil, ko sem s tvojo pomočjo zadobil, česar sem te prosil. Iz vsega

serca te zdaj zahvaljujem, nekaj za to milost, nekaj pa za vse skazane mi dobrote. V zahvalo se ti vsega izročim, sprejmi me kot vednega varovanca svojega in uči me, da bom v vsem vselej spolnoval najsvetejšo voljo božjo.

O premili Jezus! ti krona svojih svetnikov! Kedor nje časti, časti tudi tebe. Poveljučujem te v tvojem spoznovalcu sv. Antonu, ker si me po njegovi priprošnji vslišal ter me potolažil sodeljeno milostjo.

Razen te milosti, o predobrotni Jezus! te prosim tudi iz vsega serca, daj mi, da bom stanovitno tebi služil do smerti, da bom zaslužil od tebe, o Jezus!

slišati tiste tolažljive besede:
 Pojdi, zvesti in dobri hlapec, v
 veselje svojega Gospoda! —
 Zgôdi se o Gospod Jezus! Amen!

Responzorij,

ki ga je sv. Antonu Padovanskemu v
 čast spisal sv. Bonaventura.

Opomba. V dan 13. aprila 1253. leta, 32 let po smerti in pogrebu sv. Antona, se je vdeležil sv. Bonaventura kot redovni general slovesnega vzdignjenja sv. telesa svetnikovega v Padovi. Ko so jezik sv. Antona našli še, čisto nespremenjen, erdeč in nestrohnel, ga je vzel sv. Bonaventura v svoje roke, rekoč: »O blaženi jezik, ki si vedno hvalil Boga ter druge učil, hvaliti ga; zdaj se vidi, kako velike so bile tvoje zasluge pred Bogom!« Potem je poljubil sv. jezik in češčenje sv. Antona ga je tolikanj vnelo, da je samo na to mislil, kako bi mogel na dostojen način popisati čudeže njegove. In ko je potem, napolnjen od tega navdušenja, hotel napisati hvalo svetega Antona v njegovih čudežih, je čutil, kako se mu je pero v roki tako rekoč samo premikalo, in kakor od zgoraj peljana, je napisala njegova roka sloveči responzorij k sv. Antonu: *Si quaeris miracula etc.*

Responzorij.

Viditi želiš li čudo?
Smert, bolezen z zмото vred,
Satan, gobe in vse húdo
Gré, da se ne zná več sled.

Morja strašno moč prežene,
Z rok verige razdrobí;
Ud zgubljen, reči zgubljene
Mladi, stari spet dobí.

In nevarnosti zbežijo,
Zginja tudi revščina;
Vslišani naj govorijo,
Pričaj, mesto Padova!

Morja strašno moč prežene,
Z rok verige razdrobí;
Ud zgubljen, reči zgubljene
Mladi, stari spet dobí.

Čast bodi Očetu in Sinu in sv. Duhu.

Morja strašno moč prežene itd.

V. Prosi za nas, o prebla-
ženi Anton.

O. Da bomo vredni obljub
Kristusovih.

Molitev.

Daj, o Bog! naj se tvoja
cerkev oveseli po hvaležnem in
zaupnem spominu na tvojega
blaženega spoznovalca sv. An-
tona, da bode vsikdar zavaro-
vana z duhovnimi pripomočki,
in da bode zaslužila doseči vži-
vanje večnega veselja, po Kri-
stusu, Gospodu našem Amen.

Opomba. Vsakokrat 100 dni odpustka. Kdor
pa ta rezponzorij moli skozi cel mesec vsak
dan, dobí lahko popolne odpustke, kateri dan v
mesecu hoče, in sicer pod navadnimi pogoji:
Spoved in obhajilo in molitev za odpustke.
(Pij IX., 25. januarja l. 1866.)

Sklepna molitev po dokončani devetdnevnici.

O sv. Anton Padovanski! ti moj zvesti priprošnjik! Glej, jaz sem te častil s kolikor mogoče veliko hvalo; to pobožnost, kateri si ti sam začetnik, sem skozi devet dni opravljal in zdaj dokončal. Kar sem mislil, da je tebi dopadljivo, sem doveršil. Če tudi me ni navduševala taka gorečnost, kakor bi se bilo spodobilo, vendar upam, da boš ti, ki ti je že tako znana moja nezmožnost, milostno pogledal na moje molitve in na mojo dobrovoljo, da me boš vslišal in izpolnil željo mojega serca.

(Ako pa si že vslišan, tedaj reci):

Res, milostno si sprejel mojo molitev, milostno me vslišal in vpokojil željo mojega serca. Zatorej te priserčno zahvaljujem ter te še prosim, pomagaj mi pri vseh sedanjih in prihodnjih prošnjah, zadôbi mi od Boga milost, da se bom, poterjen v dobrem, ogibal vsega hudega, da bodem ljubil Boga in Gospoda svojega Jezusa, zvesto mu služil, ter se kedaj v večnosti večno s tabo veselil. Amen.

Oče naš. Češčena si Marija.

Trojni priklon

v čast presveti Trojici.

Pervi priklon.

O presveta, blažena Trojica, trojedini Bog! Pred altarjem najsvetejšega Zakramenta, pravega telesa in kervi Jezusa Kristusa, padem pred teboj na kolena, vnet od velike goreče ljubezni, s katero si sv. Antona izvolil, da te zveličan vedno gleda, in s katero si že pred stvarjenjem sveta nad njim imel dopadajenje, in ga boš večno imel nad njim. — Čast in poveličanje, modrost in zahvala, slava, moč in krepost

bodi našemu Bogu od vekomaj do vekomaj. Amen.

Oče naš. Češčena si Marija.

Drugi priklon.

O presveta, blažena Trojica! pred teboj padem na kolena, zedinjen z veliko ljubeznijo, s katero si je tvoj služabnik Anton tvoje božje serce po češčenji tvojega božestva tako zelo naklonil, da more po nji ljudem pridobivati in deliti tako obilen izvir čeznatornih milosti in darov, s čemer se tvoja slava dan na dan množi, sv. Anton pa časti. Zato ti bodi, o véliki Bog! čast in povelečevanje, modrost in

zahvala, slava, moč in krepost, od mene in od vseh tvojih stvari v nebesih, na zemlji in pod zemljo od vekomaj do vekomaj. Amen.

Oče naš. Češčena si Marija.

Tretji priklon.

O presveta, blažena Trojica! z nebeškim in zemeljskim zado-
stjenjem želim po tem priklonu vse to nadomestiti, kar sv. Anton na zemlji v dolžno pospeševanje tvoje časti in vere zavoljo človeške nezmožnosti ni mogel storiti, to pa združen s tisto veliko pobožnostjo, ljubeznijo in ponižnostjo, s katero bi bil on

sam to dokončal, ako bi še živel na zemlji in ako bi bil imel ono spoznanje, katero ima zdaj v nebesih. —

Zatorej bodi Tebi, o veliki Bog! čast in povelečevanje, modrost in zahvala, slava, moč in krepost, od mene in od vseh stvari v nebesih in na zemlji in pod zemljo od vekomaj do vekomaj. Amen.

Oče naš. Češčena si Marija.

Sklepna molitev.

O moj prezvesti, preljubeznivi patron, sv. Anton! po najsvetejšem sercu našega Gospoda Jezusa Kristusa, v katerem je

terpel vse rane svojega telesa, te prosim, pokaži mi, kako velik si zdaj pred božjim obličjem. Ohrani me v zanesljivem zaupanju, da bodem vslišan v svoji revni, ter da bodem z vsemi, ki te kličejo v svojih potrebah, mogel reči veselega serca: Resnično! véliki Bog živi in vlada v zvestem svojem služabniku, sv. Antonu, od vekomaj do vekomaj. Amen.

Bodi vedno češččen tvoj blaženi jezik, o sv. Anton, ki je neprestano oznanoval čast božjo in je tudi druge k tej hvali pri-ganjal. Zdaj je nam jasno, kako velikih zaslug si si pridobil ti pri Bogu; saj so tvoj tezik dva-

intrideset let po tvoji smerti našli še popolnem lep, erdeč in nespremenjen in se še dan današnji v Padovi hrani nestrohnjen.

Oče naš. Češčena si Marija.

Litanije

v čast

svetemu Antonu Padovanskemu.

Gospod, vsmili se nas!

Kriste, vsmili se nas!

Gospod, vsmili se nas!

Kriste, sliši nas!

Kriste, vsliši nas!

Bog Oče nebeški, vsmili se nas!

Bog Sin, Odrešenik sveta, vsmili
se nas!

Bog sveti Duh, vsmili se nas!

Sveta Trojica, en sam Bog, vsmili
se nas!

Sveta Marija,

Sveta Mati božja,

Sveta devic Devica,

Sveti Anton,

Sveti Anton, služabnik pre-
blažene Device Marije,

}
prosi za nas!

Sveti Anton, mož apostoljski,
Sveti Anton, lepota reda sera-
finskega,

Sveti Anton, vzgled otroške bo-
gaboječnosti,

Sveti Anton, velikodušni zani-
čevalec sveta,¹

Sveti Anton, lilija devištva,

Sveti Anton, prijatelj uboštva,

Sveti Anton, vzgled kerščan-
ske ponižnosti,

Sveti Anton, zadovoljni dar po-
korščine,

Sveti Anton, vzgled zmernosti,

Sveti Anton, posoda čistosti,

Sveti Anton, svetla zvezda sve-
tosti,

Sveti Anton, vertna roža po-
terpežljivosti,

Sveti Anton, steber sv. cerkve,

Sveti Anton, skrinja zaveze,

Sveti Anton, učenik resnice,

prosi za nas!

Sveti Anton, oznanovalec mi-
losti,

Sveti Anton, zatiralec hudobij,

Sveti Anton, strah nevernikov,

Sveti Anton, kladivo krivo-
vercev,

Sveti Anton, gorečnik duš,

Sveti Anton, groza pekla,

Sveti Anton, obuditelj mertvih,

Sveti Anton, tolažnik stiska-
nih,

Sveti Anton, varuh pravičnih,

Sveti Anton, veliki ljubljenec

Deteta Jezusa,

Sveti Anton, povračevalec iz-
gubljenih reči,

Sveti Anton, pomočnik v vseh
silah in nevarnostih,

Sveti Anton, tolažnik v vseh
bridkostih,

Sveti Anton, mogočni pripro-
šnik v smertni uri,

prosi za nas!

Sveti Anton, vedni čudo-	}	prosi za nas!
delnik,		
Sveti Anton, naš zvesti oče in priprošnjik,		

Bodi nam milostljiv! vsmili se nas,
o Gospod!

Bodi nam milostljiv! vsliši nas, o
Gospod!

Vsega hudega,
Vsega greha,
Svoje jeze,
Skušnjav hudičevih,
Kuge, lakote in vojske,
Povodnji in ognja,
Treska in hudega vremena,
Večne smerti,
Po zasluženji in priprošnji
sv. Antona,
Po njegovi goreči ljubezni,
Po njegovi gorečnosti grešnike
spreobračati,

} reši nas, o Gospod!

Po njegovem hrepenenji po
mučeništvu,

Po njegovi zvesti stanovitnosti
v uboštvu, čistosti in pokor-
ščini,

Po vsem, kar je s tvojo milostjo
tebi dopadljivega storil,

V dan sodbe,

Mi grešniki,

Da nam zanesesh,

Da nas k pravi pokori pripelješ,

Da v nas vžgeš ogenj božje
ljubezni,

Da naše duše k nebeškim že-
ljam povzdigneš,

Da nas storiš deležne zasluž-
nja in priprošnje sv. Antona,

Da nam dodeliš pravi kes, poniž-
nost in milost premišljevanja,

Da vsem, ki kličejo sv. Antona
na pomoč, dodeliš zveličanje
duše in telesa,

} reši nas, o Gospod!

} prosimo te, vsliši nas!

Da naše duše po smerti	}	prosimo
milostno sprejmeš,		te, vsliši
Sin Božji,		nas!

Jagnje božje, ki grehe svetá od-
jemlješ; zanesi nam, o Gospod!

Jagnje božje, ki grehe svetá od-
jemlješ; vsliši nas, o Gospod!

Jagnje božje, ki grehe sveta od-
jemlješ; vsmili se nas, o Gospod!

Kriste, sliši nas!

Kriste, vsliši nas!

Oče naš. Češčena si Marija.

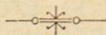
V. Prosi za nas, sv. Anton!

O. Da vredni postanemo obljub
Kristusovih.

Molitev.

O najkrotkejši Jezus! ki svo-
jega spoznavalca Antona osvetljuješ
z neminljivim bliščem čudežev! do-
deli nam milostljivo, da po njegovem

zasluženi in njegovi priprošnji zadobimo, česar sè zaupanjem želimo od tebe, ki z Očetom in sv. Duhom živiš in kraljuješ, Bog vekomaj. Amen.

Pobožne molitve k sv. Antonu v vseh potrebah.

(Iz responsorija sv. Bonaventure.)

I. Smert.

Molitev za srečno smert.

Zmagalec smerti, sv. Anton, ti, ki si sè svojo premogočno priprošnjo pri Bogu mnogim, ki so telesno vmerli, dal življenje telesa, še bolj pa onim, ki so na duši

vmerli, dal življenje duše, váruj moje telo po moči svojega zasluženja in po svoji mogočni priprošnji nagle in hude smerti, da Jezus, edino življenje moje, nikdar ne vmré v meni.

O sv. oče! kako velike nevarnosti me čakajo v poslednjem boji, ko me bodo obdajale smertne bolečine in bo pekel divjal zoper mene. Oh! takrat mi stoj na strani in stori se svojo priprošnjo, da bodeta Jezus, pribežališče vseh umirajočih, in najsvetejša Mati njegova stala mi na strani, da z njuno pomočjo srečno premagam sovražnike ter po dobljeni zmagi stopim v večni mir.

Vsmili se tudi, o obuditelj mertvih, sv. Anton! tistih duš, ki so se ločile s tega sveta, posebno mojih starišev, prijateljev in dobrotnikov, ki so še v smertni senci, v žalostnih vicah. Prosi zanje, da pridejo

kmalu v nebesa večno gledat obličje božje. Amen.

II. Zmota.

Molitev za stanovitnost v pravi veri.

O najboljši učenik in luč svete cerkve, sv. Anton! ti ljubitelj božje postave, prosi za nas pri božjem Sinu, da bomo stanovitni v veri in da bomo s tvojo pomočjo spolnovali, kar si ti učil z besedami in djanjem.

O sveti Anton! ti si nevednim kazal pot in zašle s pravo pokoro vodil k Bogu, zadobi tudi meni sè svojo priprošnjo nepremagljivo stanovitnost v veri, tistim pa, ki so se v svoji neveri ločili od Kristusa, od edine in prave poti, pridi na pomoč, razsvetli temine njih pameti, omeči terdovratnost njih volje, da

se vernejo v naročje edinozveličavne cerkve in uidejo peklu. Amen.

III. Strah.

Molitev v sili in strahu.

Oh! kakošne reve vender obdajajo ubogega človeka! O mili tolažnik vseh stiskanih, sv. Anton! ti v Bogu vidiš vse moje bridkosti in strah, ki ga prestajam; ali mi ne boš hitel pomagat? — Saj vender tolažiš vse, ki se zatekajo k tebi, mar bodeš mene samega pustil brez pomoči? Oj ne! vem, da tudi mene ne zapustiš; zato kličem k tebi z vsem zaupanjem in s ponižnim srcem, ne zapusti me v mojem strahu, v moji sili. O premili sv. Anton! glej mene in vse stiskane z onimi milimi očmi, s kterimi si imel zmirom navado gledati stiskane. —

Tolaži žalostne, pomagaj terpečim, vzdigni poterte, pridi nam na pomoč v vseh bridkosti in v vsakem strahu ter pelji nas kedaj iz te doline solzâ v ono mesto, kjer preljubenzjivi Odrešenik in Zveličar Jezus vse solze otere iz oči svojih svetnikov.

Ti pa, najdobrotljivši Jezus! ravnaj z mano po svoji milobi, kakor veš, da je moji duši koristno in zveličavno. Ako hočeš, da terpim, zgôdi se presveta volja tvoja. Dodeli mi zdaj le poterpežljivost, tam pa večno veselje. Amen.

IV. Pekel.

Molitev zoper peklenške skušnjave.

O Gospod Jezus Kristus! ti močni lev iz rodu Judovega! glej, naš nasprotnik, satan, hodi okrog, kakor

rujoveči lev in išče, koga bi požerl. Ako ti ne pomagaš, smo izgubljeni. O Jezus! ti si svojega služabnika Antona oborožil zoper vse napade pekla, uterdi tudi mojo slabost po njegovi priprošnji, da bom vselej premagal skušnjave hudobnega duha in do smerti ostal v tvoji milosti in prijateljstvu.

Ti pa, preslavni zmagovalec pekla, sv. Anton! vzemi orožje in ščit in hiti mi pomagat; varuj mojo dušo in telo pred vsemi zasledovanji hudobnega duha, da bom brez zapreke hodil po poti postav božjih ter prišel do zaželjenega cilja večnega zveličanja. Amen.

V. Gobova bolezen.

Molitev zoper gobe greha.

Da si ti, o sv. Anton! od Boga dobil milost, ozdravljati telesne gobe,

o tem priča skušnja. — Toda, ni je gobove bolezní nevarniše in škodljivše od greha. Zato te prosim, o preljubeznjivi zavetnik! varuj moje telo gobove bolezní, ako je tako volja božja, še bolj pa varuj dušo mojo bolezní greha.

Oh! grešil sem, moja duša in moje serce — oboje je omadeževano; zavoljo obilnosti svojih hudih del si ne upam obličja povzdigniti k nebu. — O sveti Anton! goreči prijatelj dušne čistosti, olajšaj mi po svoji priprošnji pristop k božjemu Sercu Jezusovemu, pred katerim ponižno padem na kolena ter kličem: Gospod, ako hočeš, me moreš očistiti.

O moj Jezus! kesam se, preklinjam vse svoje grehe. Vstvari v meni čisto serce, razlij čez-me eno samo kapljico predrage svoje Kervi, in ves bom očiščen. — Rajši

vmerjem, kakor da bi te še kedaj razžalil, to terdno sklenem zaupajoč na tvojo milost in na priprošnjo sv. Antona.

VI. Bolezni.

Molitev v telesnih boleznih.

Skušeni zdravnik duše in telesa, sveti Anton! ti zdravje vseh bolnikov, ki se priporočajo tvoji priprošnji: Oberni oči svojega vsmiljenja name, svojega varovanja, in na vse bolnike, ki terpé hude bolezni in zdihujejo k tebi.

O veliki prijatelj božji! po tvoji vsemogočni priprošnji in po tvojem zasluženju ne postanejo samo bolniki krepki in zdravi, temuč odide tudi marsikedo gotovi smerti. — Zato te prosim, ker imaš vsmiljeno serce za vse stiskane, vsmili se me, nosi

moje vzdihe in prošnje pred božji prístol, da me Bog reši moje bolezni. Sicer sem ubog grešnik (uboga grešnica) in ne zaslužim, da bi bil vslišan; vendar po tvojem posredovanji upam, da ozdravim.

Predobrotljivi Jezus! Mož bolečin, ženin kervi, ki si sam nosil slabosti in bolečine, vsliši me in vsmili se moje slabosti. Ozdravi mojo dušo, grešil sem pred teboj. Po zasluženji sv. Antona pa ozdravi tudi moje telo, da odidem smerti ter ti v tvoji sveti cerkvi morem dajati dolžno zahvalo.

(Ta molitev se z malimi spremembami lahko tudi za druge opravlja.)

VII. Morje.

Molitev za brodnike.

Naš Gospod in Zveličar, kteremu so vetrovi in morje pokorni, vsliši

tudi tebe, o sv. Anton! ako prosiš za brodnike. Vetrovi in valovi utihnejo po tvoji priprošnji in brodniki srečno prijadrajo v razna pristanišča. Vsliši tudi našo molitev, ktero za brodnike pošiljamo k Bogu, nesi jo pred obličje božje, da s tvojo pomočjo v miru, zdravi, veseli in srečni pridejo na zaželjeni breg.

Prosi tudi za nas, o sv. Anton! ki po nevarnem morji tega sveta brodimo v tako mnogih viharjih, da srečno dospemo do zaželenega cilja večnega zveličanja.

VIII. Vezí ali okovi.

K tebi se obračam, o sv. Anton! ljubeznjivi tolažnik žalostnih! in te prosim za jetnike, ki so brez upanja. O koliko kristijanov zvezanih vzdihuje pod težkim jarmom grozovit-

nežev! Po tvoji mogočni priprošnji železne sponе same razpadejo. O sv. Anton! ki si svojega nedolžnega očeta rešil iz ječe, vsliši mojo molitev za vjete kristijane, in reši jih vseh vezí in bridkosti.

IX. Poškodovan ud.

Molitev za zdravje oči, ušes, rok in nog.

Presrečni sv. Anton! ljubezni Jezusa si posvetil vse ude svojega telesa in vso svojo dušo in zato si zaslužil Jezusa v podobi milega deteta vzeti v svoje naročje, objemati ga in poljubovati sè svojimi čistimi ustmi. Po neprecenljivi milosti, ljubezni in sladkosti, ki si jo vžival pri tem zaupljivem občevanji, te prosim, poglej na moj bolni ud (oko itd.), vsmili se terpečega svojega varovanca po tisti ljubezni,

ktero si gojil v svojem sercu za božje Dete Jezusa, in reši me mojih bolečin.

Gospoduj čez moje počutke in ude, da zamerjem svetu, in spremenjen v čisto svetišče božje, in če Bogu všeč, sè zdravim telesom, neprestano podložen ostanem Kristusu, božjemu svojemu Gospodu.

X. Izgubljeno blago.

Molitev, da se dobí nazaj.

O Jezus, izgubil sem se, kakor ovčica, ki se je zgubila, išči svojega hlapca (svojo deklo). Pozabivši tvoje zapovedi sem zašel daleč od tebe, in ravno zaradi tega, ker sem tebe razžalil, sem po tvojem pravičnem dopuščenji izgubil tudi časno reč. Da to zopet dobim, te ponižno prosim, o Jezus! ne glej na mojo

nevrednost, marveč na priprošnjo svojega služabnika Antona, kteremu si podelil moč, da izgubljeno dobí nazaj. — Zatorej se obračam k tebi, zvesti pridobivec izgubljenega blaga! o sv. Anton! — Vsem, ki te odkritoserčno kličejo, izgubljeno gotovo zopet pridobiš. Po vseh krajih se glasi tvoja hvala!

»Si srečo izgubil, d'nar, blago;
Antona prosi, našel bo.«

Vsliši tudi mojo prošnjo, in pridobi mi, kar sem izgubil po nesreči ali tatvini. Vem sicer, da mi je Gospod dal in da je Gospod zopet vzal, zato pravim z Jobom: Ime Gospodovo bodi češčeno! — Ker mi je pa neznano, kaj namerava z mano previdnost božja, bližam se tebi, o sv. Anton, s ponižno prošnjo, stori s svojo priprošnjo, ako je Bogu všeč, da zopet najdem, kar

sem izgubil. O predobrotljivi oče! ti veš za izgubo, ki jo terpim, in za silo, ki me tare, ne zapusti me torej v moji prošnji, da se z veseljem vernem od tvojega altolja, te iz serca hvalim, ter tvojo hvalo in vse dobrote, ktere si mi skazal, povsod razglasujem. Amen.

XI. Nevarnosti.

Molitev, da se odvernejo.

Kolikorkrat te kedo, o mogočni varuh svojih varovancev, sv. Anton! s pravim zaupanjem kliče na pomoč, zginajo vse nevarnosti: Zato te pozdravljam s ponižnim srcem ter kličem k tebi, pomagaj mi zoper vse nevarnosti duše in telesa. Stoj mi na strani in varuj me vidnih in nevidnih sovražnikov, reši nas vojske, lakote in kuge, toče in hu-

dega vremena, ognja in povodnji, in vsega, kar nam more delati strah, zdaj in ob naši smertni uri. Amen.

Molitev v nepričakovanih nesrečah.

O Bog! spomni se me! Gospod! hiti mi pomagat! Pridi nam na pomoč, o Bog, naš Izveličar, reši nas v večje češčenje svojega imena, in zanesi nam zavoljo naših grehov po zasluženji tvojega služabnika Antona. — Bog se dvigni in razkropili se bodo sovražniki njegovi; in tisti, ki ga sovražijo, bodo bežali pred njegovim obličjem. Sv. Anton! pridi mi na pomoč, Jezus Nazareški, kralj Judovski! To slavno ime bodi mi najboljši pripomoček zoper vse slabosti. Ali pa: Glejte † križ Gospodov, bežite sovražne

sile, premagal je lev iz rodú Judo-vega, korenina Davidova. Aleluja.

XII. Sila.

Molitev v potrebi in uboštvu.

Potreba zgine na tvojo priprošnjo, o sv. Anton! pri vseh, ki te kličejo sè serčnim zaupanjem. Poslušaj mojo prošnjo in tožbo, ker sem v veliki potrebi in uboštvu. — Ker nimam posvetnega blaga, živim življenje polno skerbi, terpim velik glad, ne morem niti sebe niti svojcev po stanu oblačiti, ne se izkopati iz dolgov brez škode za moje upnike, iz dolgov, v ktere me je pogreznilo moje veliko uboštvo. Oh, oče revežev! ti vidiš v Bogu stiskano in pobito moje serce. Oh! vsmili se me! — Saj ne zahtevam ne bogastva ne obilnosti, ampak samo

najpotrebnišega, da si ohranimo življenje. — O Jezus! vseobčni Oče ubogih! vsliši svojega zame prosečega sv. Antona z isto ljubeznijo, s katero si v podobi milega deteta sedel na čistem njegovem naročji. — Reši me iz moje revščine, kakor ti je najbolj všeč. — Ako pa hočeš, da še dalje terpim, oh, dodeli mi vsaj milost poterpljenja, po priprošnji in zasluženji sv. Antona, da bodem terpel tebi na ljubo, in da ne omagam pod težo križa. Svojo potrebo združujem s presvetim uboštvom tvojim. Amen.

Molitev, da se dobi pomoč sv. Antona.

Bodi pozdravljen, o sv. Anton, v presladkem Sercu Jezusovem! Ozri se name sè sedeža svoje svetlosti. — Ti ne nehaš skazovati dobrote vsem,

ki kličejo k tebi. Poglej na bridko stanje moje. Četudi večno stanuješ pri neumerjočih, vendar ne pozabiš pomagati umerjočim.

Zatorej te prosim s ponižnim srcem, zadobi mi sè svojo priprošnjo odpuščenje mojih grehov, da me radi njih gerdobe ne za- verže tisti, kateri ni prišel iskat pravičnih, ampak grešnikov. — Stori, da najdem milost v božjih očéh, in v očeh presvete Matere božje Marije. Razpodi temoto mojega serca in poduči me, kaj volja božja zahteva od mene. Vzdigni se in pridi mi na pomoč, ker sem k tebi klical. Ti, ki si od Boga venčan s častjo in veličastvom, z močjo, ki ti jo je dal, delal velika dela! ti se večno veseliš v nebesih ter vslišiš vsakega, ki sè zaupanjem kliče k tebi v tej dolini solzâ.

Molitev v vseh nadlogah.

S potertim in ponižnim srcem pridem k tebi, o tolažnik žalostnih, mili sv. Anton! ter te na kolenih prosim, ozri se na moje terpljenje in na težki križ, pod katerim zdi-hujem. — Pridi tudi meni pomagat, ker si pripravljen pomagati vsem, ki te kličejo. Prosi zame pri Jezusu, Gospodu našem, kateri sicer vslišuje naše prošnje v svoji vsmiljenosti, pa mora zavoljo nevrednosti naše odlašati po pravici svojo pomoč. Ti pa, o sveti Anton! ki si njegov zvesti služabnik, kaj ti vsega ne premoreš pri tem preljubeznjivem očetovskem srcu? Kaj neki more ta pravični sodnik odreči tebi, ljubemu svojemu prijatelju? Zato, o sladki priprošnjik! te ponižno prosim.

zadobi mi pred vsem odpuščenje
 mojih grehov, da tem lažje v svojem
 terpljenji dobim zaželjeno pomoč.
 Zadobi mi vslišanje moje prošnje,
 da bodem v njegovih svetnikih ču-
 dovitega Boga tukaj časno in tam
 večno hvalil in povelečeval. Amen.

**Pobožni vzdih k Jezusu, da
 se na priprošnjo sv. Antona
 odvernejo vse nesreče.**

Kje so tvoja vsmiljenja, o Jezus!
 glej, jaz zdihujem in kličem k tebi:
 Ne pusti me več v mojih bridkostih,
 temuč skaži mi svojo neskončno
 milost.

Vem, da nisem vreden, da bi
 me ti pogledal z milostnimi očmi,
 kajti moje hudobije so se pomno-
 žile nad število las na glavi. Zdavnaj
 že sem zaslužil večni ogenj: oh!

Gospod! ako se nanje oziraš, kedo bo obstal pred teboj?

O moj najdobrotljivši Jezus! vem, da nočeš smerti grešnikove, marveč da se spreoberne in živi. Ti vse vabiš z besedami: Pridite k meni vsi, ki se trudite in ste obteženi, jaz vas bom poživil. Glej, tudi jaz sem prišel k tebi, dasi prepozno, gnan od prevelikega svojega terpljenja. Prišel sem, obložen s težkimi grehi, a vendar upam, da me poživiš. Prišel sem sè serčnim, odkritim kesanjem, da sem tebe, svojo največo dobroto, ktero čez vse ljubim, razžalil. A prišel sem z resnim, terdnim sklepom, poboljšati svoje življenje, in vse rajše preterpeti, kakor s prostovoljnim grehom ločiti se od tebe.

Toda, ako pomislim, da sem svojega najljubšega Očeta sè svojimi

grehi tolikanj zaničevali, bojim se, o pravični sodnik! sam prikazati se pred tvojim najsvetejšim obličjem.

Zato prosim tvojega služabnika sv. Antona, naj me spremi k sedežu tvojega neskončnega veličastva, da po njegovi priprošnji zadobim odpuščenje svojih grehov, da bodem tako očiščen in vreden pokazati se pred božjim obličjem tvojim in vslišan v svoji veliki potrebi. — Tebi samemu, o Jezus! je znano, kaj mi je koristno ali škodljivo. Ako moja prošnja kaj pripomore k tvoji časti in mojemu zveličanju, reši me po zasluženju svojega služabnika nadloge, katero terpim. Ako pa hočeš, naj še dalje terpim, dodeli mi poterpežljivost in vdanost v tvojo presveto voljo po priprošnji sv. Antona. Amen.

Responzorij sv. Antona v obliki molitve.

O preljubeznjivi, predobrotni Bog! kateri sam delaš velika čuda, pa si tudi čudovit v svojih svetnikih, in milostno vslišuješ njih priprošnjo, — jaz, tvoja nevredna, stiskana revna stvar, stopim v tej svoji stiski pred sedež tvojega vsmiljenja ter padem pred teboj na kolena. Hvalim in poveličujem tvojo neizmerno milost, katero si skazal svojemu ljubemu in zvestemu služabniku Antonu, mojemu preslavnemu varuhu, in katero skazuješ vsem, ki ga prosijo njegove priprosnje. Kajti smert, zmota, gobe, sila in celo pekel mora bežati. Tisti, ki so na morji v nevarnosti, se rešujejo, nesrečnim se izgubljeno blago, izgubljeni udje zopet povračujejo. — Vse nevarnosti, vse

tuge in terpljenja izginjajo. — Temu je priča ne le od njega poslavljeno mesto Padova, ampak ves svet, kakor daleč sega katoliško ime.

Za tega voljo z vsemi stvarmi slavim tvojo vsmiljenost in dobroto, o vsemogočni Bog! premodri Oče! ljubezni polni Sin Božji! Bog sveti Duh! in te prav ponižno prosim, da bi mi po zasluženji in priprošnji svojega spoznavalca sv. Antona to in druge prošnje premilostljivo vslišal. — To mi zadôbi, o izvoljeni preljubi patron, sv. Anton! Amen.

Blagoslov sv. Antona zoper skušnjave peklenških duhov.

Glejte † križ Gospodov! bežite sovražne moči, premagal je lev iz rodu Judovega, korenina Davidova. Aleluja! Aleluja!

M o l í m o :

O sveti Anton! čista in premila lilija devištva, dragoceni kamen uboštva, izgled zmérnosti, ogledalo čednosti, leskeča zvezda svetosti, lepota rajska, steber svete cerkve, oznanovalec resnice, zatiralec pregréh, zasajalec kreposti, tolažnik žalostnih, goreči plamen božje ljubezni, prostovoljni mučenik, nebeški prerok, strah hudih duhov, groza peklu, ti, na čigar prečistem naročji je sladko počival Sin večnega Očeta, ti, ki si v sercih grešnikov sè svojimi gorečimi pridigami vžigal ogenj božje ljubezni, sprejmi mene, ubogega, zaničevanja vrednega grešnika (grešnico) pod svoje varstvo in obrambo, zadobi mi pravi kes nad mojimi grehi, milost solzá, zbranega duha mej molitvijo in po-

polno udanost v sveto božjo voljo. — Ker te je vsega prešinjal ogenj božje ljubezni, prosim te, vžgi tudi moje medlo in merzlo serce, da bodem polen ljubezni božje, stano-
vitno do smerti premagoval svet, meso in satana. Amen.

O presrečni jezik! ki si vedno hvalil Gospoda in tudi druge pri-
ganjal, da so ga hvalili; zdaj je očito, kako velikih zaslug da si si pridobil pred Gospodom.

Mašne molitve

~ v čast ~

svetemu Antonu Padovanskemu.

Uvod.

Moj izvoljeni patron, sv. Anton Padovanski! vem, da ti zeló vstrežem, ako sem pobožno pri sv. maši, in da te s tem najložje nagnem, da vslišiš mojo prošnjo. Zatorej te prosim po nezapodljivosti, ki se zdaj verši na tem altarlji, bodi moj priprošnjik in izroči ljubemu Bogu mojo prošnjo. — O presveta Trojica, darujem ti to sv. mašo, z vsemi sv. mašami vred, ki se danes beró po celem svetu, v tvojo slavo in povelečevanje, kakor tudi v večjo čast sv. Antona in vseh svetnikov.

Molitev k Božji Materi Mariji in k sv. Antonu.

O Marija! mati vsmiljenja! jaz ubogi in nevredni grešnik kličem k tebi iz vsega serca ter te prosim po tvoji materini dobroti: kakor si svojemu preljubemu na križi vmi-
rajočemu Sinu stala na strani in ž njim neomadeževani dar njegovega presvetega Telesa in Kervi v odre-
šenje sveta darovala Bogu Očetu, — ravno tako stoj tudi meni in vsem drugim na strani, ki so pri-
čujoči pri tej presveti daritvi, da bode po tvoji priprošnji naš dar Bogu dopadljiv in da bomo uživali božje sadove njegove.

Te milosti prosi tudi ti zame, o duhoven božji, sv. Anton! kateri si brezmadežno Jagnje tolikokrat

prijel se svojimi prečistimi rokami, daroval ga in povžil. O prosim te, stori, da se predobrotni Bog milostno ozre na mojo slabo molitev in moj dar, in da mi bode vslišal mojo prošnjo (v zadevi . . .). Zadobi mi, o sv. Anton! od Boga ljubezen, ki je tvoji enaka. Vso tvojo ljubezen in tvoje serce mi daj, da bodem ta največi dar ljubezni mogel darovati s tako pobožnostjo in gorečnostjo, kakor si ga ti daroval. Amen.

(Dalje utegneš moliti sv. rožni venec ali zedinjen z mašnikom kako sveto premišljevanje opravljati.)

Po povzdigovanji.

Zdaj obernem svoje serce k tebi, o preljubi moj patron, sv. Anton! ter te želim vredno častiti in pomoči prositi. Glej, na tem svetem altariji je zdaj resnično pričujoče sladko

Dete Jezus, katero se ti je v tvojem življenji vidno prikazalo ter ti napravilo tisočerno veselje. To preblazeno Dete ti zdaj v duhu položim v svete roke, da se iz nova razveseliš ljubezni-polnega pogleda njegovega ter občutiš tisočerno slast. Tega mojega Odrešenika in Zveličarja prosi tudi zame in zadobi mi milost in prijateljstvo njegovo. Povej mu moje najserčnejše vzdihne in razodeni mu prošnjo mojega serca. — Ako bi pa moja prošnja utegnila biti zoper njegovo presveto voljo in ne koristna za zveličanje moje duše, potem tudi ne zahtevam, da bi bil vslišan, ker dobro vem, da ta moja devetdnevna pobožnost vendar ni zastonj, ampak da bodem zanjo deležen drugih milosti.

(Ako misliš iti k sv. Obhajilu, pristavi naslednjo molitev.)

Pred sv. Obhajilom.

O moj preljubi patron, sv. oče Anton! ti vidiš in veš, da me tvoja ljubezen in pobožnost sili k današnjemu sv. Obhajilu, sicer bi ga bil za danes opustil. Ker te hočem s tem, da sprejmem ta presveti zakrament, posebno častiti in ker želim iz vsega serca poveličati tvoje veselje v nebesih, zato tudi ti ne bodeš pozabil priti mi na pomoč in pripraviti moje grešno serce, da more vredno prejeti tvojega in mojega preljubeznivega Gospoda in Zveličarja.

O, da bi bilo moje serce zdaj vneto takega ognja, kakor je bilo vneto tvoje, ko te je ljubo Dete Jezus objemalo z blaženima svojima rokama. O, ko bi bila moja duša tako čista in

krepostna, kakor je bila tvoja duša, ko si posvečeval presveti zakrament ter ga sprejemal z največo ponižnostjo in pobožnostjo! — Daj tudi meni nekaj tiste preobilne pobožnosti, ljubezni in ponižnosti in olepšaj grešno mojo dušo sè svojimi bogatimi čednostmi in zaslugami, da bodem ta presveti zakrament mesa in kervi Jezusa Kristusa vredno sprejel v tvojo večo čast in v izveličanje moje uboge duše. Amen.

Molitev k sv. Antonu po sv. Obhajilu.

Zdaj poglej z neba doli name, o preljubi moj sv. Anton! poglej, koliko čast in ljubezen mi je skazalo presladko Dete Jezus. Dasi-ravno moje serce ni čisto, vender

se je preblaženo božje Dete tolikanj ponižalo, da je šlo vanje ter se naselilo v njem. O, da bi zdaj v mojem sercu vsplamtela ravno tako velika ljubezen, kakor je vsplamtela v tvojem sercu, ko si objel nebeško Dete in ga na serce pritisnil.

Ti, o sv. Anton! ljubi namesto mene ljubo Dete Jezusa in zame mu pokaži vse občutke svojega serca, ktere si imel po sv. Obhajilu. Prosi ga goreče zame in zaupljivo mu povej sedanjo mojo željo. Saj ti moreš sè svojo priprošnjo več zadobiti, nego jaz z vsemi svojimi prošnjami. Da zadobim tvojo pomoč, podarim ti ljubo Dete Jezusa, kterega še nosim v svojem sercu, in da povikšam tvoje veselje, ga položim v tvoje sveto naročje. Darujem ti tudi to sv. Obhajilo z vso pobožnostjo vred, katero sem pri tem

opravil. S tem te želim vredno
 častiti ter ti ponoviti in povečati
 vse radosti, ktere si na zemlji imel
 z Jezusom. — Še enkrat te prosim
 zavoljo dragocenega darú, kterega
 sem ti daroval, razveseli mi serce
 s tem, da vslišiš mojo prošnjo, in
 ne daj, da bi šel nepotolažen od
 tebe. Amen.

Druga molitev k sv. Antonu za devet torkov.

O ti mogočni pomočnik v vseh
 nadlogah, sv. Anton Padovanski!
 ker toliko ljudi slavi tvojo pomoč,
 ker jih je bilo toliko po devetdnevni
 pobožnosti v svoji prošnji potolaženih
 in vslišanih, zatorej tudi jaz zdaj
 Bogu in tebi v čast opravljam teh

devet torkov. Upam, da bodem po velikih zaslugah Jezusa Kristusa in po tvoji zvesti pomoči in mogočni priprošnji v svoji nadlogi potolažen. Tukaj z vso ponižnostjo klečim pred tvojo sveto podobo, obiščem jo kolikor mogoče pobožno, častim jo z dolžnim spoštovanjem in pred njo kličem tvojo mogočno pomoč in priprošnjo. Terdno zaupam v te, ljubi sv. Anton, da mi moreš in hočeš pomagati : zatorej tudi prav nič ne dvomim, da mi bodeš po svoji veliki dobroti v resnici pomagal. Saj ti si bil na zemlji tako zvest služabnik božji, in si zdaj v nebesih tako velik prijatelj Kristusov, da te on prav posebno ljubi in časti, ter ti nobene pravične prošnje ne odbije in ne odreče.

Ako je torej moja želja, radi ktere obhajam devet torkov, dobra

in po volji božji, potem ne dvomim, da jo bodeš nesel pred prestol božji ter mi zadobil vslišanje. Ako pa je morda proti volji božji in zoper zveličanje moje duše, potem nikakor ne želim, da bi bil vslišan, marveč te prosim, da mi od ljubega Boga izprosiš drugo milost, ki mi bo v korist in blagor.

Oh! vsliši me torej, sv. Anton! in potolaži me v moji veliki nadlogi. Milostno sprejmi mojo molitev in daj, da moja ponižna prošnja pride pred tvoje obličje. Daj, da moji vzdihji prešinejo tvojo sveto dušo in moje solze omečé sladko tvoje serce. Ne osramoti me v mojem terdnem zaupanju v té, da se tisti, ki te ne ljubijo, ne bodo tebi in meni posmehovali, rekoč: „Kje je zdaj tvoje zaupanje, katero si imel v sv. Antona? To te je

vslišal in potolažil!“ Te zasmehovalec boš ti, sv. Anton! osramotil, in s tem, da vslišiš mojo prošnjo, vsem svojim sovražnikom pokazal, da so tisti, ki v té zaupajo, dobro zaupali, in da tisti, ki te kličejo v potrebah, pomoč in tolažbo dobé od tebe. Prosim te torej, častitljivi svetnik, bolj zavoljo tvoje časti, kakor radi svoje koristi, vsliši mojo prošnjo in spolni mojo željo pri Bogu.

Vsliši me vendar, oh, vsliši me, da bode toliko bolj slovela tvoja hvala na zemlji, da te bodo tvoji zvesti služabniki in služabnice tem bolj ljubili in častili, in da bodo sovražniki devet tebi posvečenih torkov bolj osramoteni.

Ne glej, sv. Anton! na to, da sem tako nevreden biti vslišan, marveč glej na to, kako vreden si

ti, mene vslišati in potolažiti. Oh, ne spominjaj se, da sem najvišjega Boga in ob enem tudi tebe, njegovega ljubega prijatelja, tolikrat razserdil, temuč glej, kako zdaj vse svoje grehe bridko obžalujem in kako resno da sem sklenil, nikdar več ne grešiti. Na zaverzi tedaj mojega skesanega in potertega serca, ker ga tudi pravični Bog ne prezira in ne zaničuje. Četudi sem tako velik grešnik, vender nimaš zato vzroka zavreči me, marveč ravno vsmiliti se me in me poslušati. Tvoja hvala in tvoja čast se bode pred svetom povečala, ko bodo ljudje zvedeli, da si tudi mene, največega vseh grešnikov, vslišal in potolažil. Ves svet bode z menoj vred pripovedoval, kako ljubezni polen svetnik da si, ker tudi najhudobnišega nisi zaverigel, temuč, ker je skesan prišel,

milostno ga vsprejel sè svojo navadno dobroto.

Na zadnje te tudi spominjam, da si ti sam začetnik pobožnosti deveterih torkov, ker si toliko ljudem, ki so jo opravljali v svoji stiski, tako naglo in tako čudovito pomagal. To pač mora vse, ki terpé silo, spodbujati, da polni zaupanja tudi sami opravljajo to češčenje. In tako sem tudi jaz pričel devetdnevno obiskovanje tvoje svete podobe, ter bom opravljal do konca, kolikor mogoče pobožno. polen zaupanja, da bom res tudi vslišan. To prijazno podobo, ki te predočuje s preljubeznjivim Detetom Jezusom v naročji, obiskujem tukaj sè serčno ljubeznijo, pripogibam kolena in grešno glavo, molim ljubo Dete Jezusa, ktero si ti na zemlji tako sladko objemal; molim ga sè spo-

štovanjem ter te prosim, da bi ga tudi ti molil v mojem imenu ter mu daroval mojo nevredno pobožnost. Odkrij mu mojo serčno željo, razloži mu težavno zadevo, ki tlači moje serce, prosi presladko Dete Jezusa zame, tvojega zvestega služabnika, in zadobi mi milost, zavoljo ktere opravljam češčenje deveterih torkov. Oh, prosi vendar prav goreče, in ne prenehaj prositi, dokler mi ne dobiš milosti, ki jo želim! Ko bom zadobil milost, potem tudi ne bom pozabil zvesto te zahvaliti in tvojo hvalo razglašati pred vsem ljudstvom. Amen.

Darovanje te molitve.

Zdaj sem svoje serce izlil pred teboj, sveti Anton! tvojo podobo obiskal, počastil, in svojo molitev pred

njo opravil. Darujem ti torej svojo ne vredno molitev tako goreče, kolikor mi je le mogoče, in jo združujem z vsemi molitvami, ki so se opravile tebi v čast. Vse te povite v šopek, potopim v ljubezni polno serce sladkega Deteta Jezusa; vžgan od njegove božje ljubezni in pokropljen od njegove rožnate Kervi, ga poklonim tebi z dolžnim spoštovanjem, da se povečuje tvoja čast in da vslišiš mojo priserčno prošnjo. Sprejmi ga torej, prezvesti moj prijatelj, s tako ljubeznijo, s kakeršno ti ga jaz darujem; dopada naj ti ravno tako, kakor bi ti ga bil daroval najpobožnejši človek. Amen.

Jutranja molitev k sv. Antonu.

(Dobro je, moliti jo o devetih torkih v cerkvi, ali pa doma pred podobo sv. Antona.)

O moj izvoljeni patron, sveti Anton Padovanski! sè zvesto ljubeznijo te pozdravljam v začetku tega dné in želim iz vsega serca, da bi vsi ljudje današnji dan k tebi klicali in te častili. V tvoje veliko veselje ti darujem presveto Serce Jezusovo z vsem bogastvom njegovih milosti in lepote, ki jo ima v sebi. Ob enem ti darujem vse, kar bom današnji dan dobrega storil v svojih mislih, besedah in delih, in sicer ti darujem to v povišanje tvojega veselja in tvoje slave.

Pobožno hočem torej ta dan prebiti v čast božjo, pa tudi v tvojo čast. K temu naj mi Bog dá svojo milost; ti pa, o sv. Anton! mi po-

magaj sè svojo mogočno priprošnjo, da se bodem danes vsakega greha skerbno varoval in ljubemu Bogu zvesto služil. Amen.

Molitev pred altarjem svetega Antona.

O preslavni sveti oče, Anton Padovanski! ti pribežališče vseh stiskanih, ki si sam vsem pomoči potrebnim pokazal pot k svojemu altarju, sè zagotovilom, da bode vsak gotovo vslišan, kedor koli ga bode devet torkov obiskoval in tebe na pomoč klical: spodbujen od te tvoje obljube pridem tudi jaz ubogi grešnik (uboga grešnica) današnji torek pervikrat (drugikrat, tretjikrat itd.) semkaj. Z največo ponižnostjo na kolenih častim ta sveti altar, ki je posebno v tvojo čast

posvečen in blagoslovljen. Spominjam te, o sv. Anton! velike časti, katero ti je skazala sv. cerkev, ko je na tvoje ime posvetila ta sv. altar in odločila, naj se na njem obhaja najsvetejša skrivnost. O kako veliko veselje in čast dobivaš od tega svetega altarja, ko se tukaj obhaja najsvetejša daritev, in Kristus sam osebno daruje po rokah mašnikovih svoje pravo telo in svojo dragoceno kri nebeškemu Očetu.

Té tako velike časti bi te rad danes posebno spomnil, kakor tudi tvojega opravka, ktereга ti je sveta cerkev naložila ob posvečevanju tega altarja, ko te je tolikrat prosila, da bi milostljivo vslišal prošnje vseh tistih, kateri pred tem svetim altarjem kličejo tvoje pomoči. Torej sem se tudi jaz v svoji potrebi in sili k temu sv. altarju zatekel, da

izlijem pred njim ubogo svojo molitev. Da! to je pravi prestol milosti, in pravo pribežališče, katero si nam pokazal, da iščemo tu tvoje pomoči. Tukaj si obljubil, da bodeš slehernega poslušal ter sprejemal prošnje vsakterega. Tukaj si nam obljubil tolažbo v žalosti, pomoč v vseh potrebah, varstvo v preganjanji, moč v malodušnosti in podelitev vsega tistega, kar si želimo od tebe, ako je v čast božjo in našim dušam v zveličanje. Zatorej zaupljivo pokleknem pred ta sveti altar in kličem v tvoje usmiljenje. — Pod tvoje varstvo se zatekam, o sv. Anton, in pri tebi, o zvesti pomočnik v sili, iščem pomoči in sveta. Ne zametuj moje molitve v moji sili, marveč vsliši me po svoji veliki dobroti in dobrodelnosti. Tolaži me v moji žalosti, vterjuj me v

moji malodušnosti, varuj me z božjo milostjo in zadobi mi, česar te prosim, ako ni zoper voljo božjo. Tebi priporočujem svoje telo in dušo, vso svojo bedo in prošnjo. Vsakikrat mi zvesto stoj na strani in varuj me vseh telesnih in dušnih nadlog. Amen.

Druga molitev pred podobo sv. Antona.

Bodi pozdravljen sv. Anton! ti svetlo-bela lilija čistosti in tolika lepota kerščanstva. Bodi pozdravljen, sveti Anton, ti jasni kerub in od božje ljubezni vneti seraf. Pozdravljam in častim te iz dna svojega serca ter ti voščim srečo zavoljo neizrekljivih milosti, s kterimi te je obsul preljubi Bog. O ljubi sveti Anton, s ponižnim srcem sem prišel

k tebi in klečé te spominjam tiste zveste obljube, ktero si dal vsem stiskanim dušam, ako bodo devet torkov tvojo sv. podobo obiskovale in častile, da jim bodeš namreč gotovo in milostno pomagal. To obljubo svojo pa si doslej tudi tako zvesto spolnoval, da nikogar nisi brez važnega vzroka nepotolaženega pustil iti od svoje sv. podobe. S tem zaupanjem se tudi jaz zatekam semkaj, da ti prav zaupljivo tožim o svojih nadlogah.

Žalostnega serca se oziram kvišku k tvoji sveti podobi in sè serčno notranjo gorečnostjo obračam svoje oči k tebi v nebesa. O, poglej name s tisto ljubeznijo in prijaznostjo, s katero jaz gledam tvojo sveto podobo, da tako ganem tvoje vsmiljeno serce.

Prosim te po ljubezni preljubega Deteta Jezusa, kterege nosiš na svojih rokah, razodeni mu moje nadloge in izprosi od njega milost. O kako lahko mi pomagaš, sveti Anton! ker ti preljubeznjivo Dete Jezus nobene primerne prošnje ne odrekuje. Ko si še hodil po zemlji, te je božje Dete tako iskreno ljubilo, da se ti ni samo pogostoma prikazalo, ampak se ti je tudi dalo poljubovati in objemati; gotovo te torej zdaj, ko ž njim bivaš v nebesih, še mnogo bolj ljubi in tvoje prošnje vslišuje, da ves svet spozná, kako se ti je ljubo Dete Jezus na zemlji dalo v oblast, in da torej tudi v nebesih hoče spoštovati to tvojo moč in te vslišati, ko prosiš za nas. Zato je hotelo sveto Dete, naj se tvoja podoba slika ž njim vred, da se s tem pokaže,

da hočeta Jezus in Anton, kot dvoje živo se ljubečih serc, vedno biti združena. Pozdravljam vaju torej, o predobra prijatelja, Jezus in Anton! ter vaju prosim, dodelita mi milost in vžgita moje serce z ljubeznijo in češčenjem do Vaji. O Jezus, tega te prosim po tvojem ljubem sv. Antonu, tebe, o sv. Anton, pa po tvojem preljubem Detetu Jezusu.

O Jezus in sv. Anton, prosim vaju po tisti veliki ljubezni, katero sta imela eden do drugega na zemlji, in jo imata zdaj brez konca v nebesih, sprejmita me v svojo družbo, in postavita me v versto najdražjih prijateljev svojih. Izročam vama svojo dušo. Darujem vama svoje serce in vama dajem svojo prošnjo. O storita vendar, da bodem za vrednega spoznan gledati kedaj vaju v

nebesih, kakor zdaj pobožno gledam vajino podobo na zemlji. Amen.

Pobožna prošnja k sv. Antonu mej sv. mašo.

O mogočni pomočnik v vseh nadlogah, sveti Anton! s popolnim zaupanjem se zatečem k tebi v sedanji svoji stiski in ti potožim svoje terpljenje. Čeprav se sam sebi ne zdim vreden pomoči, vendar z detinskim zaupanjem v tvojo dobroto prihajam k tebi, ker si tolikerim pomagal v njih revii. Tebi pred noge padem na kolena ter užaljenega serca kličem v pomoč božjo. Da le-to po tvoji premogočni prošnji tem laglje dobim, hočem v tvojo čast in tebi na ljubo pričujoč biti pri tej sveti maši, ker dobro vem, da je ta najsvetejši dar nad

vse prijeten in pred vsemi drugimi molitvami najdopadljivši. Zatorej darujem ta dar sv. maše z vsemi sv. mašami, ki se današnji dan opravljajo po božjih svetiščih, presveti Trojici v tvojo čast in povišanje tvoje slave. Tudi tebi poklanjam to sv. mašo, proseč te, da jo sprejmeš z dopadajenjem; saj nimam nič boljšega, kar bi ti mogel dati. Gledé na to prosim te prav ponižno, spominaj se prošnje in sam jo nesi pred prestol božje milosti. Sedanjo prošnjo polagam v tvoje roke, pri tej sv. maši mej povzdigo- vanjem daruj jo Bogu in zvesto mu jo priporoči. Potem smem za terdno upati, da bodeš mojo reč kar najbolje zastopal in po božji volji mojo žalost v veselje spremenil.

Devet molitev k sv. Antonu.

(Molijo naj se o devetih torkih, kakor kedo hoče.)

1. O preslavni sv. Anton! ti lepa solnčnica božje enakomernosti, pozdravljam te v imenu vseh angeljev in arhangeljev. Voščim ti srečo ter zahvaljujem vsemogočnega Boga za neizrečeno milost, katero ti je skazal, da vselej in z velikim veseljem kakor sv. angelji spolnuješ voljo božjo. Prosim te, sv. Anton! stopi z vsemi ljubimi angelji pred prestol božji ter z milino svojega serca priporoči Bogu mojo prošnjo, ki ti je dobro znana. Amen.

2. Pozdravljam te, sv. Anton! ti lepa narcisa premišljevanja, v imenu vseh svetnikov, očakov in prerokov ter ti voščim srečo in hvalim predobrotnega Boga za milost,

ktero ti je skazal, da si bil kakor očaki in preroki tako bogato obdarjen z darom najglobokejšega spoznanja božjega in s preroštvom. Prosim te, stopi z vsemi svetniki, očaki in preroki pred sedež božji in stori, da Bog zavoljo vašega zasluženja vsliši moje prošnje. Amen.

3. Pozdravljam te, sv. Anton! ti lepa zlatica iskrene ljubezni, v imenu vseh aposteljnov in učencev Jezusa Kristusa. Voščim ti srečo ter zahvaljujem preljubeznjivega Boga za veliko milost, s katero je tebe obdaroval, ko te je, kakor svete aposteljne in učence Jezusove, izvolil za gorečega oznanovalca svetega evangelija in za razširjalca kersčansko-katoliške vere. Prosim te, stopi sè vsemi svetniki, aposteljni in učenci pred sedež božji in zadobi mi milost, da Bog zavoljo našega zaslu-

ženja popolno vsliši moje prošnje.
Amen.

4. Pozdravljam te, sv. Anton! ti lepa rožica poterpežljivosti, v imenu vseh mučencev in spokornikov. Voščim ti srečo ter zahvaljujem prevsmiljenega Boga za velike milosti, ktere ti je dal, da si kakor sveti mučeniki in spokorniki zavoljo Kristusa prestal mnogo preganjanja, da si bil pripravljen preliti celó svojo kri. — Zato prosim, o sveti Anton! zadobi mi od vseh svetnikov, mučencev in spokornikov z darovanjem njih zaslug tako serčno zaželjeno pomoč v moji potrebi. Amen.

5. Pozdravljam te, o sv. Anton! ti lepi žafran dobrodelnosti, v imenu vseh sv. škofov in mašnikov. Voščim ti srečo in hvalim presvetega Boga za velike milosti, ki ti jih je podaril, da si kakor sv. škofje in du-

hovni sè svojimi gorečimi pridi-
gami in sè svetim izgledom mnogo
tisoč grešnikov spreobernal k Bogu
in za nebesa pridobil. O sv. Anton!
z vsemi sv. škofi in mašniki stopi
pred sedež božji in zadobi mi sè
svojo in ž njihovo priprošnjo tako
zeló zaželjeno pomoč v moji potrebi.
Amen.

6. Pozdravljam te, o sv. Anton!
ti lepa cvetica marjetica kreposti,
v imenu vseh sv. menihov in pu-
ščavnikov. Voščim ti srečo ter za-
hvaljujem predobrotnega Boga za
veliko milost, ki ti jo je skazal,
da si, kakor sv. menihi in puščav-
niki, v postu, bedenji, molitvi in
v drugih težkih spokornih delih
prebil svoje življenje. O zadobi mi
po svojih zaslugah in po zaslugah
vseh sv. menihov in puščavnikov,
da bodo vslišane moje prošnje! Amen.

7. Pozdravljam te, o sv. Anton! ti prelepa lilija čistosti, v imenu vseh sv. devic in nedolžnih otročičev. Voščim ti srečo in zahvaljujem preljubeznjivega Boga za veliko milost, katero ti je skazal, da si, kakor sv. device in nedolžni otročiči, čistost, najlepšo vseh čednosti, ohranil neomadeževano in vse skušnjave mesa tako junaško premagal. Z vsem zaupanjem te prosim, stori po svoji mogočni priprošnji in po zaslugah vseh sv. devic in nedolžnih otročičev, da bode ljubi Bog milostno vslišal mojo prošnjo. Amen.

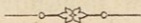
8. Pozdravljam te, o sv. Anton! ti lepa vijolica nepopisljive pohlevnosti, v imenu vseh sv. vdov in zakonskih ljudi. Voščim ti srečo ter zahvaljujem preljubega Boga za velike milosti, ktere ti je skazal,

da si se, kakor ti svetniki, odlikoval z vsemi mogočimi čednostmi in svojemu Bogu v vsem svojem življenji tako zvesto in pridno služil. O sv. Anton! izprosi mi z vsemi svetniki z darovanjem svojih in njihovih zaslug od Boga, da bom vslišan v moji potrebi. Amen.

9. Pozdravljam te, o sv. Anton! ti lepa šmarnica prijaznosti, v imenu vseh pobožnih ljudi, ki še živé na zemlji. Voščim ti srečo ter zahvaljujem najvišjega Boga za veliko ljubezen, ki jo je imel do tebe ter te obsipal sè svojimi milostmi. Prosim te po vseh dobrotah, ktere si tako obilo dobil od Boga, milostljivo glej doli name in prosi Boga z darovanjem svoje zvestobe v njegovi službi, naj mi vsliši moje prošnje, v tvojo večjo čast in slavo in v tolažbo mojega revnega serca, in sicer

tisti trenutek in na tisti način, kakor je njemu najbolj všeč in moji duši najbolj koristno. Amen.

Prošnje v raznih potrebah.

I.

Prošnja za srečno smert.

Pomagaj mi, o sv. Anton, posebno zadnjo, bojev tako polno uro, da ne bom premagan, ampak da bom v boji zoper vse dušne skušnjave terdno stal ter vse mreže hudobnega duha premagal in enkrat veselo mogel iti v večni mir.

Vsmili se tudi vseh duš, ki so se ločile od tega sveta, posebno mojih starišev, prijateljev, dobrotnikov, znancev in sovražnikov, prosi zanje, da bodo kmalu vredni iti v večno veselje. Amen.

II.

Prošnja za stanovitnost v veri.

O ti iskreni oznanovalec pokore, in branilec sv. vere, sv. Anton, in prijatelj božje postave! Prosi za nas pri Jezusu Kristusu, da bomo vedno terdnejši v pravi veri, ostali v nji in tudi z veseljem in z vso zvestobo spolnovali to, kar nam vera veléva. Prosi pa tudi za omahujoče, da bodo na novo poživljeni; za močne, da bodo stanovitni; za nevedne, da bodo čezdalje bolj spoznavali resnico; za boječe, da bodo vedno bolj razumevali veliko milost, Jezusa in sveto njegovo besedo pred vsemi ljudmi spoznavati ravno tako naravnost, kakor ti, da bomo enkrat po zmagovitem boji z vsem zaupanjem vredni reči sè sv. aposteljnom: da smo se dobro bojevali

in ohranili vero, in da tako moremo upati krono življenja, katero si ti, o Jezus, pripravil tistim, ki se veselé tvojega prihoda. Amen.

III.

Prošnja v skušnjavi.

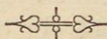
O Gospod Jezus Kristus, vsmili se me in pomagaj mi ravno tako zoper vse skušnjave hudobnega duha, kakor si pomagal sv. Antonu, zvestemu svojemu služabniku, da bom vedno čuječ, da se bodem zmagovito vojskoval, ter ne bodem premagan, temuč, da bom tebi zvesto služil do zadnjega vzdih, in da te bom nazadnje sè sv. Antonom mogel hvaliti in slaviti, kateri z Očetom in sv. Duhom živiš in kraljuješ vekomaj. Amen.

IV.

Prošnja v bolezni.

Na tvojo mogočno priprošnjo, o sv. Anton! je toliko bolnikov, ki so bili že zelo blizu smerti, naenkrat ozdravelo. Glej, tudi jaz ležim na bolniški postelji. Spoznam, da mi ljudje ne morejo pomagati, zato se obračam k tebi, moj sveti priprošnjik in posebni pomočnik v sili. Prosim te, skerbi pri Bogu za moje zdravje, da se bodem še bolj mogel pripraviti na svoj odhod. Ako pa bi mojemu Bogu ne bilo všeč, da bi vslišal najino združeno molitev, izprosi mi vsaj sv. poterpežljivost in stanovitnost do konca, da bodem postal deležen tiste obljube, katero je Jezus dal tebi in vsem tistim, kateri mi pomagajo; izprosi mi gorečo ljubezen

in stanovitno poterpljenje v povračilo za vse tisto, kar mi dobrega skazujejo v moji zapuščenosti, in česar jim jaz ne morem poverniti. Zato te prosim, o sv. Anton, pri tvoji ljubezni za vse bolnike in terpine, ki zdaj Očeta, Sina in sv. Duha hvališ in povelečuješ. Amen.

Molitve

v čast največim radostim, ktere je sv. Anton imel na zemlji, da se zadobé od Boga gotove milosti.

Perva molitev

v čast veselja, ktero je občutil sveti Anton, ko se mu je prikazal Jezus v podobi milega deteta.

Sveti Anton! ti neomadeževana lilija večne spomladi, ktere prijetni

duh je napolnil nebesa in Sinú božjega privabil na zemljo: spominjam te veselja, katero si imel zavoljo te pričujočnosti Jezusove, ko te je v podobi blaženega Deteta obiskal ter tvoje ljubeznjivo serce poživil z obilnostjo čeznatorne svoje tolažbe. Daj, o predragi priprošnjik! da bodem tega tvojega veselja deležen v svoji potrebi (imenuj jo). Vloži pri Jezusu, mojem Zveličarji, svojo mogočno priprošnjo, da postanem vreden zadobiti to, kar sam iz sebe prejeti nisem vreden. Hiti mi pomagat v moji stiski. Vsmili se me in bodi moje rešenje v bridkih časih. Bog, ki je čudovit v svojih svetnikih, milostljiv je tudi vsem stiskanim, za katere ti prosiš. — Ne pusti torej, da bi šel tvoj služabnik (služabnica) brez tolažbe od tebe, ampak preskerbi mi milost,

ktero iščem v tej svoji zapuščenosti, da bodem, ako bom vslišan, Boga po tebi, in tebe v Bogu večno hvalil in ljubil. Amen.

Oče naš. Češčena si Marija.

Druga molitev

v čast veselja, ktero je imel sveti Anton, ko mu je bila petnajst dni pred njegovo smertjo naznanjena zadnja ura.

Sveti Anton! vsliši mojo molitev in daj mojemu klicanju priti k tebi, kateri si za vse terpeče varno pribežališče in vsmiljen tolažnik. Spomni se onega veselja, ki si ga imel, ko ti je Bog petnajst dni pred tvojo smertjo po svojem angelju oznanil zadnjo uro, da bi ti dal plačilo za tvoje zasluge, večno veselje. Oslajšaj s tistim veseljem sedanje moje terpljenje. Odvzemi, predragi priprošnjik,

bolečine in strah mojemu užaljenemu sercu, ti, ki si v moji sedanji potrebi za Bogom moje veliko upanje. Stopi, o sv. Anton! pred sedež presvete Trojice ter prosi zame, da se od mene odvernejo vse nadloge. Po tebi upam biti vslišan in oproščen velike svoje potrebe.

Vzemi torej, o veliki prijatelj božji, od mene moje bridkosti in olajšaj mi moje bolečine. — Sè svojo mogočno priprošnjo odverni od mene jezo božjo in spravi me z Bogom po svojih velikih zaslugah, da, ako bom vslišan, bom veselega serca Boga za prejeto dobroto vedno hvalil, zdaj in tam vso večnost. Amen.

Oče naš. Češčena si Marija.

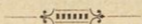
Tretja molitev

v čast veselja, katero je imel sveti Anton, ko je umirajoč videl, kako mu Jezus gré nasproti.

Sv. Anton! kdor hoče čudežev in znamenj, najde jih posebno pri tebi, ker jih je roka božja na vseh krajih delala po tebi, in jih še do današnjega dne ni nehala delati. Očitna pomoč, katero po tvoji priprošnji dobé vsi stiskani, me spodbuja, da prav močno zaupanje stavim v tvojo priprošnjo in zasluženje. Ne osramôti me v tem upu, o predragi moj varuh! Spomni se tistega veselja, katero si občutil zadnji trenutek življenja, ko ti je Jezus prišel naproti in so se ti odperla vrata nebeška. Stori me deležnega tega veselja v moji potrebi, da bodem vreden po tvojih zaslugah biti oproščen vseh telesnih

in dušnih nadlog. Ozri se na mojo revo, ktero ti tožim in ne odlašaj več, mi jo odvzeti. — Daj mi, o veliki čudodelnik, sv. Anton! kako znamenje, in stori, da bodem v večje poveličevanje tvoje hvale v tej svoji potrebi občutil tvojo pomagljivo roko, da bodo Boga, ki po tebi dela čudeže, brez prenehanja vsi angelji in ljudje hvalili in poveličevali. Amen.

Oče naš. Češčena si Marija.

Enajst kratkih molitev

v čast enajsterih let, ktere je sv. Anton preživel v redu svetega Frančiška.

I.

Ker sem brez pomoči, zatečem se za Bogom k tebi, o sv. Anton!

Sprejmi me v svoje varstvo s tistim veseljem, katero je imel serafinski red, ko si, koperneč po ostrejšem življenji, sklenil, v uboštvu in pomanjkanji hoditi za sv. Frančiškom. Po zasluženji té svoje svete gorečnosti zadobi mi od Boga milost, da bodem tudi jaz hodil po varni poti, svoje serce ločil od vseh stvari in v vsem imel pred očmi zveličanje svoje duše. Amen.

Oče naš. Češčena si Marija. Čast Očetu itd.

II.

Iztegni v moje varstvo svojo močno roko, o sv. Anton, da bodo tvoje zasluge nadomestile moje pomanjkljivosti. Tvoja vnéma in prizadevanje tvoje je bilo tako veliko, da si se précej drugo leto po svojem vstopu

v serafinski red podal v samoto ter za živež družega ne vžival, ko kruh in vodo, da bi s tem krotil meseno poželjenje. Po zaslugah svojega ostrega, spokornega življenja mi zadobi od Boga milost, da bom tudi jaz prinašal vreden sad pokore, da se bodem v tem življenji spokoril za svoje grehe ter z resnično pobožnim življenjem neskončnemu Bogu tukaj in tamkaj večno dopadal. Amen.

Oče naš. Češčena si Marija. Čast Očetu itd.

III.

Radovoljnost tvoja, o sv. Anton! pomagati potrebnim, spodbuja tudi mene, pred teboj z vsemi terpečimi pasti na kolena, da po tvoji priprošnji najdem milost v očeh

Njega, ktereга telo in kri si ti tretje leto po svojem vstopu v serafinski red prvič daroval nebeškemu Očetu. — O, s kako pobožnostjo in gorečnostjo si praznoval prvič daritev sv. maše! Po vseh velikih zaslugah, ktere si si pridobil kot mašnik mej sv. mašo in mej spremenjevanjem kruha in vina v pravo telo in pravo kri Jezusa Kristusa, izprosi tudi meni od Boga milost, da presveti zakrament Rešnjega Telesa zdaj in pred svojo ločitvijo vredno sprejmem, da bodem tako v milosti božji poterjen do konca v nji stanoviten ostal. Amen.

Oče naš. Češčena si Marija. Čast Očetu itd.

IV.

Po milosti, ktero ti je Bog dal četerto leto po tvojem vstopu v se-

rafinski red, da si njegovo besedo oznanoval s tako gorečnostjo in spodbujo, da so vsi, ki so jo slišali, zeló se čudili ter se vnemali v ljubezni božji, po tej milosti in po zaslugah svojega apostoljskega mašništva mi zadobi od Boga milost, da bodem besedo božjo poslušal v zveličanje duše in zato v večnosti prejel plačilo. Amen.

Oče naš. Češčena si Marija. Čast Očetu itd.

V.

Po svoji premogočni priprošnji mi zadobi o sv. Anton! milost odpuščenja vseh mojih grehov, kateri si peto leto po svojem vstopu v serafinski red nekemu velikemu grešniku tako na serce govoril, da so radi velikega kesanja nje-

govega vsi na papir zapisani grehi v trenutku izginili. Tako milost izprosi tudi meni od Boga, da bodem, predno umrem in stopim pred ostro sodbo božjo, vse svoje grehe zadostno objokoval, skesano se jih spovedal in po tvoji priprošnji zadobil odpuščanje. Amen.

Oče naš. Češčena si Marija. Čast Očetu itd.

VI.

Reši me vsega zlega, o sveti Anton, kateri si šesto leto po svojem vstopu v serafinski red z mnogimi in velikimi čudeži, ktere si delal, vseh ljudi oči in serca obračal nase, in sè sv. apostolom Pavlom postal vsem vse. — Po prevelikih zaslugah tiste ljubezni, s katero si dajal slepim vid, gluhim sluh, bolnim zdravje in mertvim življenje, izprosi

tudi meni od Boga milost, da ne vmrem nesrečne smerti, temuč, če bi padel v greh, da precej zopet vstanem in do konca živim Bogu dopadljivo življenje. Amen.

Oče naš. Češčena si Marija. Čast Očetu itd.

VII.

Hiti mi pomagat, o sv. Anton, ker ti veš, da sem pomoči potreben na duši in na telesu. Pri Bogu toliko premoreš, Bog je s tabo, blagoslovljen si mej božjimi svetniki in blagoslovljen je tudi tisti, kteremu ti z nebes doli podaš svojo vsmiljeno roko. Mertvega mladeniča si sedmo leto po svojem vstopu v serafinski red zopet obudil k življenju ter s tem razločno dal spoznati, da je pomagano tistemu, kte-

remu ti hočeš pomagati. Po zaslugah, ktere si si pridobil pred Bogom, izprosi tudi meni milost od njega, da podeli svoj blagoslov meni in vsem mojim, da me milostljivo varuje ter me po tem časnem razveseli z večnim življenjem. Amen.

Oče naš. Češčena si Marija. Čast Očetu itd.

VIII.

O zvesti dušni pastir, sv. Anton! hiti mi pomagat, kedar me stiska strah in groza pred smertjo. Ti, ki si bil za blager duš tako goreč, da si se osmo leto po svojem vstopu v serafinski red mnogim grešnikom v spanji prikazal ter jih očetovsko opominjal, naj svoje pozabljene ali pa tudi zamolčane grehe odkrijejo

v spovednici ter se spokornimi deli se postavijo v stanje milosti: po zaslugah te svoje gorečnosti za blagor duš izprosi tudi meni od Boga milost, da bodem spoznal samega sebe, sovražil svoje grehe, da se ne bodem ločil od tega sveta brez svetih zakramentov, temuč da bodem spravljn z Bogom vmerl srečne smerti. Amen.

Oče naš. Češčena si Marija. Čast Očetu itd.

IX.

Vsmili se me, vsmili se revne stvari o sveti Anton! za katero je božji Zveličar pretil svojo drago kri. Da bi dušo iztergal iz rok satanu ter jo pridobil za nebesa, si deveto in deseto leto po svojem vstopu v serafinski red s tako ne-

utrudljivo gorečnostjo povsod ljudstvu oznanoval pokoro, da si pozabil na telesno hrano ter vsled prevelikega truda in zatajevanja nevarno zbolel. — Po zaslugah té svoje neizrekljive ljubezni za blagor bližnjega zadobi tudi meni od Boga milost, da bodem pred vsem skerbel za večnost, zaničeval neslanosti tega sveta, in vedno hrepenel po nebesih ter enkrat vžival večno zveličanje. Amen.

Oče naš. Češčena si Marija. Čast Očetu itd.

X.

Sveti Anton! ozri se na moje grešno serce in preženi iz njega vso temo, da bode napolnjeno sè svitlobo božje ljubezni.

Mladega duhovna začetnika, kateri je radi prevelikih skušnjav hotel

zapustiti red, si ti deseto leto po svojem vstopu v serafinski red navdihnil ter ga rešil skušnjav. Po tej svoji svetosti sprosi tudi meni od Boga milost, da, kader bodem skušan od hudega duha, se mu verlo v bran postavim, v noben greh ne privolim in pod tvojim varstvom junaško premagam tri glavne sovražnike, svet, meso in hudobnega duha. Amen.

Oče naš. Češčena si Marija. Čast Očetu itd.

XI.

O sv. Anton! v blager moji duši mi sprosi pamet, da bodem Boga prav spoznaval: sv. gorečnost, da ga bodem véрно iskal; modrost, da ga najdem; tako življenje, da mu dopadem, in tako smert, ki je

dragocena v njegovih očéh. — Da bi bila tvoja smert enaka tvojemu življenju in ravno tako sveta, si se enajsto leto po svojem vstopu v serafinski red podal v samoto, ter si v molitvi, postu in čuvanju prebil noči in dneve, da bi s polno svetilko dobrih dél mogel iti nebeškemu ženinu naproti. Po zaslugah svoje smerti, ktera je bila v božjih očeh tako dragocena, zadobi tudi meni od Boga milost, da ne vmrem nagle, neprevidene in nesrečne smerti, temuč da klicaje najsvetejša imena Jezus, Marija in Jožef, s pravim skesanjem v sercu srečno končam svoje življenje. Amen.

Očenaš. Češčena si Marija. Čast Očetu itd.

Sveta maša.

Priprava.

Gospod, vsemogočni Bog! Pred tebe pokleknem, da bi v imenu vseh stvari potolažil in počastil tvoje božje veličastvo. Pa kako mi bo to mogoče, ko sem sam ubog grešnik? In vendar mi je mogoče, in to hočem storiti. Vem namreč, da se veseliš, ker te imenujemo Očeta vsmiljenja. Iz ljubezni do nas si dal svojega edinorojenega Sina, kateri se je na svetem križu za nas daroval in se še vedno daruje na naših altarjih. K tebi tedaj pridem, grešnik sicer, pa ske-san grešnik, ubog sicer, pa bogat v Kristusu Jezusu, ter ti v zvezi

s plamtečo ljubeznijo angeljev in svetnikov in s čutili brezmadežnega serca preblažene Device, v imenu vseh stvari darujem vse svete maše, ki se zdaj darujejo, z vsemi svetimi daritvami, ktere so bile že opravljene in se bodo še opravljale do konca sveta. Želim tudi vsak trenutek tega dneva in vsega svojega življenja to darovanje ponavljati z namenom, da bi tvojemu božjemu veličastvu vredno čast in slavo skazoval, tvojo nejevoljo tolažil in tvoji pravici za naše mnoge in velike grehe zadostoval; da bi te za tvoje dobrote primerno zahvalil, in tvoje vsmiljenje sprosila za vse grešnike, za vse verne kristjane, žive in mertve, za vso Cerkev, posebno za njenega vidnega poglavarja, svetega Očeta v Rimu, in slednjič tudi za vse ne-

srečne razkolnike, krivoverce in nevernike, da bi se spreobrnili in zveličali. Amen.

(Odpustek treh let enkrat na dan, ako se moli precej zjutraj; popolnoma odpustek enkrat v mesecu pod navadnimi pogoji, ako se moli vsako jutro celi mesec, mej sveto mašo pa vsak dan: »Večni Oče . . .« (stran 227.) Pij IX. 11. mal. travna 1860.)

Začetek.

V imenu † Očeta in † Sina, in svetega † Duha. Amen.

(50 dni, z blagoslovljeno vodo pa 100 dni odpustka vsakokrat.)

Pomagaj nam, o Zveličar, naš Bog! in reši nas zavoljo slave svojega imena, ter bodi milostljiv našim grehom zavoljo svojega imena.

Psalm 53: Reši me v svojem imenu, o Bog, in v svoji moči prisodi mi pravico! Bog vsliši moje molitev, poslušaj besede mojih ust!

Zakaj ptujci (dušni sovražniki) so se vzdignili zoper mene, in močni iščejo moje duše, ter nimajo Boga pred svojimi očmi. Zakaj, glej! Bog mi bo pomagal in Gospod bo sprejel mojo dušo. Obernal boš hudo na moje (dušne) sovražnike, in v svoji resnici jih pokončal! Radovoljno ti bom daroval, o Gospod! in častil tvoje ime, ker to je dobro. Zakaj iz vsake stiske si me rešil; in tjà čez moje sovražnike je gledalo moje oko. Čast bodi itd.

V. Zavoljo slave svojega imena reši nas!

Od. In bodi milostljiv našim grehom zavoljo svojega imena!

M o l i m o.

Prosim te, o Gospod! vsliši milostno prošnje svojega ljudstva. Pravično kazen sicer terpimo zavoljo

svojih grehov, vendar v slavo svojega imena reši nas milostno po Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Tebe tedaj prosimo, pomagaj svojim služabnikom, ktere si s svojo predrago Kervijo odrešil.

(100 dni odpustka vsakokrat. Pij IX. 8. listopada 1849.)

Glorija ali slava.

Češčen bodi Bog! Češčeno bodi njegovo sveto ime! Češčen bodi Jezus Kristus, pravi Bog in pravi človek! Češčeno bodi ime Jezus! Češčen bodi Jezus v zakramentu presvetega Rešnjega Telesa! Češčena bodi prevzvišena in presveta Mati božja Marija! Češčeno bodi njeno presveto in brezmadežno spočetje! Češčeno bodi ime Device in Matere Marije! Češčen bodi Bog v svojih angeljih in svetnikih.

(365 dni odpustka vsakikrat; popolnoma odpustek enkrat v mesecu pod navadnimi pogoji, ako se moli celi mesec vsak dan. Pij VII. 24. mal. serp. 1802 in Pij IX. 8. mal. serp. 1847.)

Molitve.

Sveti Gospod, vsemogočni Oče, večni Bog! Zavoljo radodarnosti svoje in svojega Sina, kateri je za-me terpel in vmerl, in zavoljo prav posebne svetosti njegove Matere, kakor tudi zavoljo zaslug svetega Frančiška in vseh svetnikov, dodeli meni, vseh tvojih dobrot nevrednemu grešniku, da le tebe ljubim, vedno po tvoji ljubezni hrepenim, dobroto bridkega terpljenja (tvojega Sina) zmirom v sercu hranim, svojo revščino spoznavam, od vseh z nogami poteptan in zaničevan biti želim, in da me nobena druga reč ne žali, kakor le greh. Amen.

(100 dni odpustka enkrat na dan. Pij IX. 11. mal. travna 1874.)

L i s t.

Večni Bog, stvarnik vseh reči! Spomni se duš nevernikov, ki si jih vstvaril in po svoji podobi in podobnosti naredil. Glej, o Gospod! tebi v nečast se ž njimi napolnjuje pekel. Spomni se, da je za njih zveličanje tvoj Sin Jezus preterpel najgrozovitejšo smert. Nikar ne dovoli, prosim te, o Gospod! da bi neverniki še dalje zaničevali tvojega Sina, temuč daj se utolažiti po prošnjah svetih mož in svete Cerkve, neveste tvojega presvetega Sina. Spomni se svojega vsmiljenja, pozabi njih malikovanje in nevero, in stori, da tudi te duše vender enkrat spoznajo Njega, kterega si poslal, Gospoda Jezusa Kristusa, kateri je naše zveličanje, življenje in vstajenje, po katerem smo bili

zveličani in rešeni, kteremu bodi slava vekomaj. Amen.

(300 dni odpustka enkrat na dan. Pij IX. 24. mal. travna 1847.)

Evangelij.

Molimo tudi za nesrečne zamorce v srednji Afriki, da bi vse-mogočni Bog vender enkrat odvzel od njihovih sere kletev Kamovo in jim dodelil blagoslov, kateri se najde le v Jezusu Kristusu, Gospodu in Bogu našem. Gospod Jezus Kristus, ti edini Zveličar vsega človeškega rodu! ki že gospoduješ od morja do morja in od reke do meje zemlje, odpri milostljivo svoje presveto Serce tudi nesrečnim dušam v srednji Afriki, ki še sedijo v temi (neverstva) in v smertni senci, da se na priprošnje predobrotljive Device Marije, tvoje brezmadežne Matere in

njenega prečastitega ženina, svetega Jožefa, zamorci malikovanju odpo-
vejo, pred teboj na kolena padejo,
in se tvoji sveti Cerkvi pridružijo,
kteri živiš in kraljuješ z Bogom
Očetom v edinosti svetega Duha,
Bog vekomaj. Amen.

Oče naš. Češčena si Marija. Čast
bodi itd.

(300 dni odpustka vsakikrat; popolnoma od-
pustek enkrat v mesecu pod navadnimi pogoji,
ako se moli celi mesec vsak dan. Pij IX. 2. vi-
notoka 1873.)

Kredo ali vera.

Presladki Jezus, naš božji Učenik!
ki si hudobne naklepe, s kterimi
so te farizeji večkrat preganjali,
osramotil; uniči osnove hudobnih
in vseh, kteri si v malopridnosti
duha prizadevajo, v svoje zapeljive
zvijače zaplesti ter oslepiti tvoje

ljudstvo. Razsvetli nas, svoje učence, z lučjo svoje milosti, da ne bodemo zapeljani po zvijači posvetnih modrijanov, ki povsod razširjajo svoje pugubljive in krive nauke, da bi tudi nas zapeljali v svoje zmote. Dodeli nam tako močno luč vere, da spoznamo zalezovanja hudobnih, terdno verujemo naukom naše svete Cerkve in stanovitno od sebe odvrčamo zmote sovražnikov resnice. Amen.

(100 dni odpustka enkrat na dan. Pij IX. 22. vinotoka 1866.)

Darovanje.

Večni Oče! Tvoj ljubljeni Sin Jezus se ti je sam daroval na svetem križu, in se ti zdaj zopet daruje na tem altarju. Tudi jaz ti darujem ta dar v imenu vseh stvari z vsemi mašami vred, ki so se že

darovale in se bodo še v prihodnje darovale po vsem svetu. Želim pa s tém tebe moliti, primerno čast ti skazati, za brezštevilne nam do- deljene dobrote dolžno zahvalo ti izreči, jezo tvojo nad našimi mno- gimi in velikimi grehi potolažiti, vredno zadostenje ti prinesiti, in tvoje vsmiljenje sprostiti za - se, za sveto Cerkev, za vesoljni svet in za verne duše v vicah.

(Odpustek treh let enkrat na dan, ako se moli mej sv. mašo; popolnoma odpustek enkrat v mesecu pod navadnimi pogoji, ako se cel mesec vsak dan tako moli, vsako jutro pa: Gospod, vsemogočni Bog . . ., kakor se nahaja v pripravi za sv. mašo na 218. strani. Pij IX. 11. mal. travna 1860.

Tihe molitve.

Presveta Devica, Mati včlove- čene Besede, zakladnica božjih milosti, pribežališče naše in vseh ubogih grešnikov! K tvoji materni

ljubezni se obračamo sè živo vero in te prosimo, zadobi nam milost, da vedno spolnujemo božjo in tvojo voljo. O presveta Mati! v tvoje roke izročamo svoje serce in te prosimo za naš dušni in telesni blager. 'Ter dno zaupamo, da nas boš vslišala, o naša preljubeznjiva mati, in zato kličemo sè živo vero: Češčena si Marija . . . (trikrat.)

Prosimo, o Gospod! varuj na prošnjo blažene Marije, vselej Device, vsake boleznì svoje služabnike, ki se iz vsega serca pred teboj ponižajo, in brani jih milostno pred zalezovanjem hudobnega duha, po Kristusu, Gospodu našem. Amen.

(100 dni odpustka enkrat na dan. Leon XII. 11. vel. serpana 1824.)

Predglasje in sanktus ali sveti.

Večni Oče! Združen z vsem nebeškim dvorom in z najsvetejšim Sercem Jezusa in Marije storim namen: od vekomaj že in zanaprej skozi vso večnost darovati tebi predrago kri Jezusa Kristusa, ujegove svete Cerkve neskončne zasluge, v zadoščenje za grehe naše in vsega sveta, in v rešenje duš v vicah. Zahvalim te za vse dobrote, milosti in vsmiljenja, ktere merijo v tvojo večo čast in v večje posvečenje vseh duš v sedanjih britkostih; zahvalim te zanje, kakor da bi jih bil nam in vsem ljudem vsega sveta, zdaj živečim in prihodnjim, že res skazal, akoravno smo zaslužili le tvoje božje šibe, in kakor da bi bil na vsem svetu že en hlev in en pastir, da na zemlji živeči v veri, v upanju

in v ljubezni našega Gospoda Jezusa Kristusa, vsi v nebesa pridemo, kjer bomo tvoje Božje usmiljenje prepevali vekomaj. Amen.

(Odpustek 7 let in 7 kvadragen, t. j. skupaj 2835 dni vsakikrat; popolnoma odpustek enkrat v mesecu pod navadnimi pogoji brez obiskanja cerkve, ako se moli celi mesec vsak dan. Pij IX. 6. mal. travna 1848.)

Svet, svet, svet si ti, Gospod, Bog vojskinih trum. Polna je zemlja tvoje slave. Slava Očetu, slava Sinu, slava svetemu Duhu!

(100 dni odpustka enkrat na dan, trikrat pa ob nedeljah, v praznik presv. Trojice in vsak dan v osmini tega praznika.)

Pred povzdigovanjem.

Pridi, o Jezus, ki živiš v Mariji, in živi tudi v svojih služabnikih. Živi v njih z Duhom svoje svetosti, z vso svojo obilno močjo, z vso resnico svojih čednosti! Daj, da

popolnoma nasledujejo tvoja pota in se vdeležujejo tvojih skrivnosti. Ukroti sé svojim Duhom vsako sovražno moč v čast Boga Očeta! Amen.

(300 dni odpustka enkrat na dan. Pij IX 14. vinotoka. 1859.)

Molimo za našega papeža I. Gospod naj ga ohrani in poživi in srečnega stori na zemlji in naj ga ne izroči v oblast njegovim sovražnikom. Oče naš. Češčena si Marija. Čast bodi itd.

(300 dni odpustka enkrat na dan; popolnoma odpustek enkrat v mesecu pod navadnimi pogoji, ako se moli celi mesec vsak dan. Pij IX. 26. listopada 1870.)

Povzdigovanje.

Hvaljeno, moljeno in s hvaležnim duhom ljubljeno bodi Serce Jezusovo v presvetem zakramentu vsak trenutek časa v vseh taber-

nakeljnih sveta do konca vekov!
Amen.

(100 dni odpustka, enkrat na dan. Leon XIII.
29. svečana 1868.)

Večni Oče! Darujem ti predrago
kri Jezusa Kristusa v zadoščenje
za svoje grehe in za potrebe svete
Cerkve.

(100 dni odpustka vsakokrat. Pij VII. 22. ki-
movca 1817.)

Po povzdigovanju.

Ozri se, o Gospod, iz svojega
svetišča in sè svojega visokega ne-
beškega stanovanja, in poglej na
ta presveti dar, kterega ti daruje
naš véliki duhoven, tvoj sveti Sin,
Gospod Jezus, za grehe svojih
bratov; in daj se potolažiti nad
obilnostjo naših hudobij! Glej, glas
kervi našega brata Jezusa kliče k
tebi s križa: Vsliši, o Gospod!

potolaži svoj serd, o Gospod! poglej in izpolni! Zavoljo samega sebe nikar ne odlašaj (nam odpustiti) o moj Bog! Zakaj tvoje ime smo klicali na pomoč za le-tó mesto in za tvoje ljudstvo. Ravnaj z nami po svoji milosti! Amen.

Da to mesto (ta kraj) braniš, umiriš, varuješ, ohraniš in blagosloviš, prosimo, te vsliši nas!

(100 dni odpustka enkrat na dan, ako se moli pred sv. Rešnjim Telesom. Pij IX. 4. svečana 1877.)

Pater noster ali Oče naš.

Oče naš, kateri si v nebesih! posvečeno bodi tvoje ime; pridi k nam tvoje kraljestvo; zgôdi se tvoja volja, kakor v nebesih, tako na zemlji; daj nam danes naš vsakdanji kruh; in odpusti nam naše dolge, kakor tudi mi odpuščamo

svojim dolžnikom; in nas ne vpelji v skušnjavo, temuč reši nas hudega. Amen.

Češčena si Marija, milosti polna, Gospod je s teboj, blažena si mej ženami in blažen je sad tvojega telesa, Jezus. Sveta Marija, Mati božja, prosi za nas grešnike zdaj in na našo smertno uro. Amen.

Čast bodi itd.

(100 dni odpustka enkrat na dan, ako nosiš škapulir presvetega Jezusovega Serca. Pij IX. 28. vinotoka 1872.)

Agnus Dei ali Jagnje Božje.

Dodeli mir, o Gospod, v naših dnevih, ker nihče se ne vojskuje za nas, kakor ti, naš Bog.

V. Bodi mir v tvoji moči!

Od. In obilnost v tvojih stolpih.

M o l í m o .

O Bog, od kterega pridejo svete želje, pravične misli in dobra dela : daj svojim služabnikom tisti mir, ki ga svet dati ne more, da bodo naša serca tvojim zapovedim udana in časi, brez strahu pred sovražniki, v tvojem varstvu mirni, po Gospodu našem Jezusu Kristusu. Amen.

(100 dni odpustka vsakikrát; popolnoma odpustek enkrat v mesecu pod navadnimi pogoji, ako se moli celi mesec vsak dan. Pij IX. 18. vel. travna 1848.)

O b h a j i l o .

O predraga Kri večnega življenja, odkupnina in odrešenje vesoljnega sveta, pijača, kopel naših duš! Ti neprenehoma zagovarjaš ljudi pred sedežem milosti božje. Oh, ponižno te molim, in želim po

svoji moči popraviti krivice in zasramovanja, ki ti jih delajo ljudje, zlasti tisti, kateri se derznejo še preklinjati zoper tebe. Kdo ne bi povelečeval te Kervi neizmerne vrednosti? Kdo ne bi gorel ljubezni do Jezusa, kateri jo je pretil? Kaj bi bilo iz mene samega, ko bi me ne bila odkupila ta božja Kri? In kdo jo je do zadnje kapljice privabil iz žil mojega Gospoda? Oh res, bila je sama ljubezen. O neskončna ljubezen, ki nam je dala ta balzam zveličanja! O neprecenljivi balzam, izviraajoč iz neizmerne ljubezni! Prosim te, daj, da bodo vsa serca in vsi jeziki zmožni te hvaliti, povelečevati in te zahvaljevati zdaj in vselej in vekomaj. Amen.

V. Odrešil si nas sè svojo Kervjo, o Gospod!

Od. In storil si nas kraljestvo našemu Bogu.

M o l í m o.

Vsemogočni večni Bog, kateri si svojega edinorojenega Sina postavil Zveličarja sveta, in po njegovi Kervi hotel biti potolažen: dodeli nam, prosimo, da odkupnino svojega zveličanja (presveto Kri) tako častimo na zemlji in se z njeno močjo tako obvarujemo vsega hudega v sedanjem življenji, da se bomo tudi sadú večno veselili v nebesih; kateri s teboj živi in kraljuje v edinosti svetega Duha Bog vekomaj. Amen,
(300 dni odpustka enkrat na dan. Pij VII. 18. vinotoka 1815.)

Poslednje molitve.

Premili Jezus! Ti edini si naše zveličanje, življenje in vstajenje.

Prosimo te zatorej, nikar nas ne zapusti v naših potrebah in nadlogah, temuč zavoljo smertnih težav svojega božjega Serca in zavoljo bolečin svoje brezmadežne Matere pomagaj svojim služabnikom, ktere si s svojo drago Kervjo odrešil.

(100 dni odpustka enkrat na dan. Pij IX. 6. vinotoka 1870.)

Blagoslov in sklep.

Večni Oče! Darujem ti predrago Kri, ki jo je Kristus Jezus s toliko ljubeznijo in v tolikih bolečinah iz rane svoje desne roke za nas prelil. Po zasluženji in moči te Kervi prosimo tvoje božje veličastvo, dodeli nam svoj blagoslov, da bomo obvarovani pred svojimi sovražniki in rešeni vsega hudega. Zato kličemo: Blagoslov vse-mogočnega Boga Očeta in

Sina in svetega Duha pridi na nas in bodi vselej nad nami! Amen.

Očenaš. Češčena si Marija. Čast bodi itd. v čast presvete Trojice in v zahvalo za vse od nje prejete dobrote.

(100 dni odpustka vsakokrat; popolnoma odpustek enkrat v mesecu pod navadnimi pogoji brez obiskanja cerkve, ako se moli celi mesec vsak dan. Leon XII. 25. vinotoka 1823.)

Zahvala.

Ako se ti ne mudi domov, pojdi še k sv. Rešnjemu Telesu in zahvali nekoliko Jezusa za prejete milosti. Moli ondi Oče naš. Češčena si Marija. Čast bodi itd., vsako šestkrat, zadnjikrat na papežev namen.

(300 dni odpustka vsakokrat. Pij IX. 15. kimovca 1876.)

Dnevnice v čast svetemu Antonu Padovanskemu.

Zornice.

Blagoslov svetega Antona. Glejte Križ (†) Gospodov, bežite sovražne moči, premagal je lev iz Judovega rodu, korenina Davidova. Aleluja.

Ÿ. Gospod odpri moje ustnice.

Ř. In moja usta bodo oznanovale tvojo hvalo.

Ÿ. O Bog! glej na mojo pomoč.

Ř. Gospod! hiti mi pomagat.

Ÿ. Čast bodi Očetu, Sinu in svetemu Duhu!

Ř. Kakor je bila v začetku zdaj, in na večne čase. Amen.

Himna.

K tebi dvigam serce svoje,
 Sveti priprošnjik, Anton!
 V varstvo se izročam tvoje,
 O mogočni mi patron!
 Že mladosti nežno cvetje
 Jezusu si daroval,
 Pustil čast si in imetje,
 Da bi le krepost iskal.
 In Marijo pregoreče
 Si že mlade dni častil,
 Božje Matere ljubeče
 Zvoljeno si dete bil.

Ant. V Antonu je bila že v mladosti milost poti in resnice, upanje življenja in kreposti.

Ÿ. Pravični se bo svetel ko lilija.

R. In večno bo cvetel pred Gospodom.

Molitev.

Dodeli mi, o božji Odrešenik, Jezus Kristus, zavoljo zveste ljubezni,

ktero je sv. Anton že od zorne mladosti gojil za Te in za Tvojo blaženo Mater Marijo, da vse grehe in napake svoje mladosti serčno obžalujem in se resnično spreobernem, kateri živiš in kraljuješ od vekomaj do vekomaj. Amen.

Hvalnice.

Moj Bog, hvalil Te bodem v sv. Antonu, ktereга jezik Te je neprenehoma hvalil in kateri je tudi druge učil, da Te naj hvalijo.

Ÿ. O Bog! glej na mojo pomoč.

Ř. Gospod! hiti mi pomagat.

Ÿ. Čast bodi Očetu itd.

Ř. Kakor je bila itd.

Himna.

Božja te ljubezen žene,
Tihi samostanski brat,

Greš mučenstva zaželjene
 Krone v Afriko iskat.
 A ne tukaj, venec čaka
 Te na Padovih bregéh,
 Venčala te tam junaka
 Slavna zmaga bo nad gréh.
 Vže je blizo očetnjava,
 Tja te kliče Vikši spet,
 Ko po božji volji splava
 Ladija na laški svet.

Ant. Kedo mi dá peroti ko go-
 lobu, da zletim in sledim zgledu,
 Kristusu, kterega je nam zapustil,
 da ga nasledujmo.

Ÿ. Ta je Anton, kterega Jezus
 ljubi.

Ř. Tako, hočem, naj ostane,
 dokler ne pridem.

Molitev.

O predobrotljivi Jezus, kako go-
 reče je sv. Anton želel, da bi bil
 za Te svojo kri prelil; daj mi,

da z veliko pobožnostjo Tvoje terpljenje in Tvojo smert častim, da, ker ne zaslužim za Te svoje kervi preliti, Ti vsaj z ljubeznijo in zvestobo hvaležnost skazujem, kateri živiš in kraljuješ od vekomaj do vekomaj. Amen.

Perva ura.

Moj Bog, hvalil te bom v svetem Antonu itd.

Ÿ. O Bog! glej na mojo pomoč.

Ř. Gospod! hiti itd.

Ÿ. Čast bodi Očetu itd.

Ř. Kakor je bila itd.

Himna.

Sveta te ponižnost kiti;
 Da ostal bi nepoznan,
 Hočeš le najmanjši biti,
 Skrivaš mnogi dar krasan.

Kak ti je samota draga!
 Rad ostal bi v Bogu skrit,
 A pokorščina premaga,
 Da nevedne greš učit.
 In z besedo ognjevito
 Vzbujaš grešnikom solzé,
 In razdevaš delo skrito
 Krive vere in temé.

Ant. Svojo besedo ti bom v usta dal in postavil te čez ljudstva in kraljestva, da ruješ in sadiš.

Ÿ. Povzdignil sem izvoljenega izmej svojega ljudstva.

Ř. In moja roka naj mu pomaga.

M o l i t e v.

Vsemogočni večni Bog, kateri z dopadajenjem gledaš na ponižne ter jih povišuješ, dodeli nam milostno, da duha prevzetnosti v sebi popolnoma premagamo, ter ti s ponižnostjo dopademo. Kteri živiš in

kraljuješ od vekomaj do vekomaj.
Amen.

Tretja ura.

Moj Bog, hvalil te bom itd.

Ÿ. O Bog! glej na mojo pomoč.

Ř. Gospod! hiti mi pomagat.

Ÿ. Čast bodi Očetu itd.

Ř. Kakor je bila itd.

Himna.

Tvoja duša čista, sveta
 Studi senco hudega,
 Kak prekrasno se razeveta
 V tebi čednost angeljska,
 Cerkev te zato preslavlja,
 Dika nje si zvoljena.
 Limbar v tvoji roki javlja,
 Da si v družbi Jagnjeta.
 Ko apostole je svoje,
 Jezus tudi tebe zbral,
 Blagoslavljal delo tvoje,
 Dar ti je jezikov dal.

Ant. Ta je, kateri je velike čudeže delal in celo zemljo s svojim naukom napolnil, naj blagovoli prositi Gospoda za nas.

Ÿ. Slišimo ga v našem jeziku govoriti.

R. Oznanovati veličastna dela božja.

Molitev.

O Bog, kateri si serce sv. Antona s svetostjo napolnil in ga z razsvitljenjem sv. Duha podučeval, daj nam, da po ravno tistem svetem Duhu pravo spoznamo in se veselimo njegovo tolažbe. Amen.

Šesta ura.

Moj Bog, hvalil te bom itd.

Ÿ. O Bog! glej na mojo pomoč.

R. Gospod! hiti mi pomagat.

Ÿ. Čast bodi Očetu itd.
 R. Kakor je bila itd.

Himna.

Vsem nadložnim tolažilo,
 Vsem terpinom veš pomoč,
 V tebe stiskanih obilo
 Se ozira upajoč.
 Čast povračaš in imetje
 Onim, ki ju izgube,
 Pelješ v varno jih zavetje,
 Ki z viharji se bore.
 Dušne in telesne rane
 Zdraviš z močno ti rokó,
 Spet merlič k življenju vstane,
 Ko mu ti veliš takó.

Ant. Pridite, pojdimo k njemu,
 ki vidi skrito; ker tu je v resnici
 perst božji in čudovito njegovo ime.

Ÿ. Bog je čudovitega storil svojega
 svetnika.

R. In vslišal ga bode, ako bo
 klical k njemu.

Molitev.

O Bog, kateri si se v svojem zvestem služabniku Antonu povelečal ter si ga sè svitlobo svojih čudežev obdal: daj milostno, da kar po njegovem zasluženji zvesto prosimo, po njegovi priprošnji dosežemo, kateri živiš in kraljuješ od vekomaj do vekomaj. Amen.

Deveta ura.

Moj Bog, hvalil te bodem itd.

Ÿ. O Bog! glej na mojo pomoč.

R. Gospod! hiti itd.

Ÿ. Čast bodi itd.

R. Kakor je bila itd.

Himna.

Bog obilo ti plačuje,
 Kar deluješ Njemu v čast,
 Žetev mnogo oznanuje
 Tvoje setve bujno rast.

Jezušček s taboj občuje,
 Te objema, se smehljá.
 Tvoje serce napolnuje
 Slaj veselja rajskega.
 Duh povzdignen iz telesa,
 Gleda, vživa radosti,
 Preseliti se v nebesa,
 To edino še želi.

Ant. Moj Ljubi (Jezus) je moj
 in jaz sem Njegov in on se pase
 med lilijami; njegova levica je pod
 mojo glavo in desnica me derži.

V. Ne pustim te od sebe.

R. Dokler me ne blagosloviš.

M o l i t e v.

O sv. Anton! spominjam te velike
 radosti, katero si občutil, ko se ti
 je ljubeznjivi Jezušček prikazal in
 te prosim, izprosi mi od njega
 odpuščenje mojih grehov, pobolj-
 šanje, tolažbo in pomoč v vseh

mojih nadlogah, in slednjič večno veselje in zveličanje. Amen.

Večernica.

Moj Bog, hvalil te bodem itd.

Ÿ. O Bog! glej na mojo pomoč.

Ř. Gospod! hiti mi pomagat.

Ÿ. Čast bodi itd.

Ř. Kakor je bila itd.

Himna.

Svete vere luč nebeška
 V divnem svitu ti gori,
 Ko serca se vpró človeška,
 Se žival ti pokori.
 Morske ribe prihitijo,
 Božji uk da počasté,
 Ko kristjani se mudijo
 In za dušo ne skerbé;
 Jezik tvoj še zdaj spričuje,
 Da je služil le Bogu,
 Ker trohnoba ga spoštuje,
 Da se ne približa mu.

Ant. Anton je zapovedoval ribam v morji in živalim na zemlji, rastele je v milosti in modrosti in je osramotil krivo vero.

Ÿ. Bog naj se nas vsmili na tvojo priprošnjo, o sv. Anton.

R. In naj nam pokaže svoj jasni obraz.

M o l i t e v .

Vsmiljeni Bog, Ti prava luč zbeganih, kateri si po svitli modrosti sv. Antona toliko tisoč duš pogube rešil, razsvetli naša serca, da Tvojo božjo voljo vsikdar spoznamo in molimo in vedno po poti Tvojih zapovedi hodimo, ki živiš in kraljuješ od vekomaj do vekomaj. Amen.

Kompletorij.

Moj Bog, hvalil te bodem itd.

Ÿ. O Bog! glej na mojo pomoč.

R. Gospod! hiti mi pomagat.

Ÿ. Čast bodi itd.

R. Kakor je bila itd.

Himna.

Čas potekel potovanja
 Je na zemlji tvojega,
 Kmalu vžival brez nehanja
 Bodeš svojega Boga.
 Zadnja čisti še bolezen
 Tvoje čednosti zlato,
 Močna tvoja je ljubezen,
 Skušnje vse prestala bo.
 Jezus in Devica mila
 Te tolažita sladko,
 In sloveč se preselila
 Tvoja duša bo v nebo.

Ant. Ti si moj izvoljeni služabnik,
 s tabo se bom hvalil; tebe sem
 izvolil.

Ÿ. Gospod ga je ljubil in ga ozaljšal.

R. In ga je sè slavo oblekel.

M o l i t e v .

O najdobrotljivši Jezus, ki si v petek na lesu sv. križa za nas umerl. Ti si tudi svojega zvestega služabnika sv. Antona potem, ko je na smertni postelji še slavo prečisti Devici pel, v petek v svoje presvete roke sprejel, da bi mu tako poplačal njegovo serčno vsmiljenje s Tvojim presvetim terpljenjem : dodeli nam, da tudi mi tvoje sveto terpljenje goreče preišljujemo, in po njegovem zasluženji v nebesa pridemo ; kateri živiš in kraljuješ z Bogom Očetom v edinosti svetega Duha. Bog od vekomaj do vekomaj Amen.

Sklep.

Vedno hočem te častiti,
Sveti priprošnjik, Anton!
Na pomoč mi v sili hiti,
O mogočni moj patron!
Jezušček v naročji tvojem
Spolni vsako ti željá;
Da ga vedno v sercu svojem
Nosim jaz, oh prosi ga!
Prosi, da vsi dnevi moji
V njega slavo potekó,
Da slavim po smerti svoji
V svetem raji ga s tabó.

KAZALO.

	Stran
Kratek popis življenja sv. Antona Padov.	1
Sv. Anton pridiguje ribam	20
Čudeži po smerti njegovi	45
Kako se praznuje devetdnevnica v čast sv. Antonu	81

Devet torkov v čast svetemu Antonu Padovanskemu.

Začetek te pobožnosti	85
Pobožnosti v čast sv. Antonu Padov.	89

Kako opravljati pobožnost devet torkov ?

Uvod	91
Molitev, s katero si človek sv. Antona iz- voli za svojega patrona	93
V začetku devet torkov	94
Molitev za prvi torek	98
Molitev za drugi torek	100

	Stran
Molitev za tretji torek	103
Molitev za četerti torek	105
Molitev za peti torek	107
Molitev za šesti torek	110
Molitev za sedmi torek	112
Molitev za osmi torek	114
Molitev za deveti torek	117
Molitev, ako še nisi bil vslišan	119
Zahvala po dobljeni milosti	121
Responzorij, ki ga je sv. Antonu Padovan- skemu v čast spisal sv. Bonaventura	123
Sklepna molitev po dokončani devetdnevnici	126

Trojni priklon v čast presv. Trojici.

Pervi priklon	128
Drugi priklon	129
Tretji priklon	130
Sklepna molitev	131
Litanije v čast sv. Antonu Padovanskemu	134

Pobožne molitve k sv. Antonu v vseh potrebah.

(Iz responzorija sv. Bonaventure.)

I. Smert. Molitev za srečno smert	140
II. Zmota. Molitev za stanovitnost v pravi veri	142

III. Strah. Molitev v sili in strahu . . .	143
IV. Pekel. Molitev zoper peklenske skuš- njave	144
V. Gobova bolezen. Molitev zoper gobe greha	145
VI. Bolezni. Molitev v telesnih boleznih	147
VII. Morje. Molitev za brodnike	148
VIII. Vezi ali okovi	149
IX. Poškodovan ud. Molitev za zdravje oči, ušes, rok in nog	150
X. Izgubljeno blago. Molitev, da se dobi nazaj	151
XI. Nevarnosti. Molitev, da se odvernejo.	153
Molitve v nepričakovanih nesrečah .	154
XII. Sila. Molitev v potrebi in uboštvu .	155
Molitve, da se dobi pomoč sv. Antona .	156
Molitve v vseh nadlogah	158
Pobožni vzdih k Jezusu, da se na priprošnjo sv. Antona odvernejo vse nesreče .	159
Responzorij sv. Antona v obliki molitve .	162
Blagoslov sv. Antona zoper skušnjave pe- klenskih duhov	163

Mašne molitve v čast sv. Antonu Padovanskemu.

Uvod	166
Molitve k božji Materi Mariji in k svetemu Antonu	167

	Stran
Po povzdigovanji	168
Pred sv. obhajilom	170
Molitev k sv. Antonu po sv. obhajilu	171
Druga molitev k sv. Antonu za devet torkov	173
Darovanje te molitve	179
Jutranja molitev k sv. Antonu	181
Molitev pred oltarjem sv. Antona	182
Druga molitev pred podobo sv. Antona	185
Pobožna prošnja k sv. Antonu mej sv. mašo	189
Devet molitev k sv. Antonu	191

Prošnje v raznih potrebah.

I. Prošnja za srečno smert	197
II. Prošnja za stanovitnost v veri	198
III. Prošnja v skušnjavi	199
IV. Prošnja v boleznih	200

Molitve v čast največjim radostim, ktere je sv. Anton imel na zemlji, da se zadobé od Boga gotove milosti.

Perva molitev v čast veselja, katero je občutil sv. Anton, ko se mu je prikazal Jezus v podobi milega deteta	201
Druga molitev v čast veselja, katero je imel sv. Anton, ko mu je bila petnajst dni pred njegovo smertjo naznanjena zadnja ura	203

Tretja molitev v čast veselja, katero je imel sv. Anton, ko je umirajoč videl, kako mu Jezus gré naproti	205
Enajst kratkih molitev v čast enajstih let, ktere je sv. Anton preživel v redu sv. Frančiška	206

Sveta maša.

Priprava	218
Začetek	220
Glorija ali slava	222
Molitve	223
List	224
Evangelij	225
Kredo ali vera	226
Darovanje	227
Tihe molitve	228
Predglasje in sanktus ali sveti	230
Pred povzdigovanjem	231
Povzdigovanje	232
Po povzdigovanju	233
Pater noster ali Očenaš	234
Agnus Dei ali Jagnje božje	235
Obhajilo	236
Poslednje molitve	238
Blagoslov in sklep	239
Zahvala	240

Dnevnice v čast svetemu Antonu Padovanskemu.

	Stran
Zornice	241
Hvalnice	243
Prva ura	245
Tretja ura	247
Šesta ura	248
Deveta ura	250
Večernica	252
Kompletorij	254
Sklep	256

